PENTRU SIMFONIA CREŞTINĂ

Demostene NACU

In lupta pentru libertatea Bisericii Ortodoxe Române din Paris, Exilul Românesc a fost unanim. In acest scop, Biserica n'a propus și n'a admis nici un compromis. Dincolo de divergențele lui politice și ideologice, Exilul a împărtășit o convingere: Libertatea Bisericii e condiția necesară pentru libertatea oricăreiorânduiri omenești.

Principiile Fundamentale ale Episcopiei Ortodoxe Române din Europa Apuseană, au confirmat sensul acestei lupte. Ele prevăd că, "de esență dumnezeiască, libertatea conștiinței lucrătoare (..) va deschide calea spre un drept global pentru o nouă orânduire a lumii": Dreptul tuturor neamurilor de a se împărtăși într'o liberă simfonie internațională.

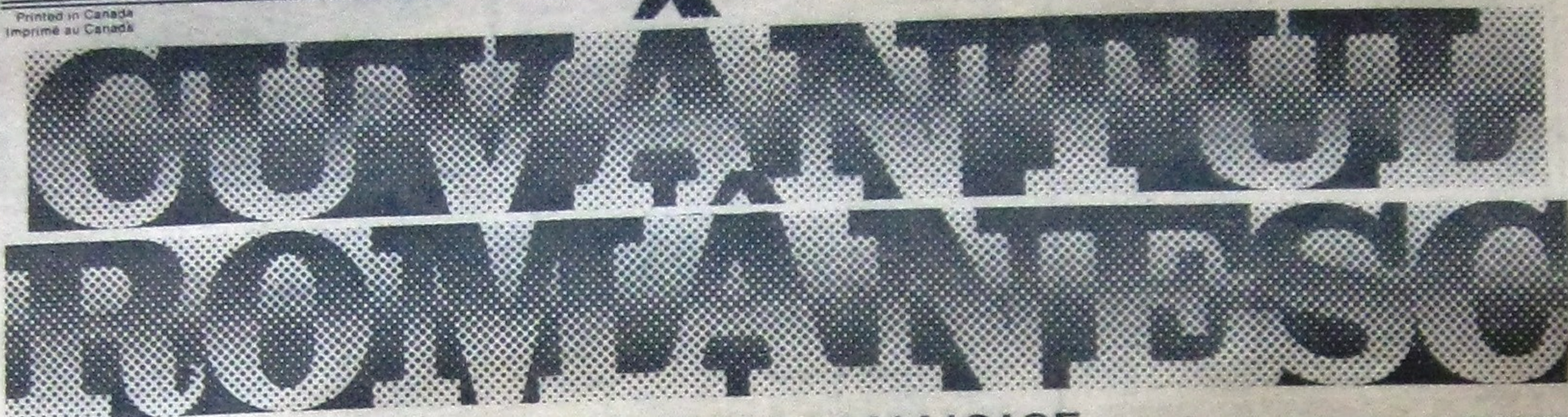
Pe acest drum, Episcopia "își asumă datoria de a mărturisi, integral, Mesagiul creștin: Libertatea Prieteniei Sfintei Treimi este izvorul, puterea și țelul adevăratei vieți", Iar această viață este izvorul, puterea și țelul adevăratei orânduiri omenești. Rămâne însă cutremurătoarea întrebare, formulată în aceleași Principii Fundamentale:

"Tragedia trăită zilnic de o treime din omenire, asuprită în numele ideologiei antireligioase, va fi oare suficientă pentru a ajunge la o nouă orânduire a lumii întregi?

CONTINUARE IN PAG. 3

Prețul unui exemplar: 85¢

Printed in Canada
Imprimé au Canada

THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 2 NR. 14 IUNIE 1977 | PUBLICAȚIE LUNARĂ | DIRECTOR: GEORGE

CIRCULATIE IN AFARA CANADEI: ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, AUSTRALIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, ELVETIA, GERMANIA, FRANTA, ITALIA, OLANDA, ROMANIA, YUGOSLAVIA, S.U.A., NOUA ZELANDA

EPISCOPUL VALERIAN D. TRIFA

LA 25 DE ANI DE PĂSTORIE

Eugen BARSAN

Episcopul Valerian D. Trifa a ajuns ca să împlinească 25 de ani de păstorie a Episcopiei Ortodoxe Române din America. In ciuda faptului că păstorirea a înfățișat necontenit și din toate punctele de vedere extraordinar de mari greutăți, bilanțul realizărilor P. Sf. Sale din decursul anilor care alcătuesc un sfert de veac este colosal.

Mai puțin dintr'o dorință personală și mai mult dintr'o chemare disperată a românilor ortodocși din America care n'au vrut să îngenunche în fața guvernului comunist din România, și, totodată, a unei porunci a întregului suflet creștin românesc care mai cu seamă în acele zile era încins în năprazniсă confruntare cu comunismul, Episcopul Valerian a preluat conducerea Episcopiei, în 1952, într'o atmosfera de îngrozitoare opoziție din afară și de nespus de grele și rele condiții înăuntru.

Sursa principală a opoziției din afară a fost regimul comunist dela București care nu știe decât un lucru: Să omoare sau să distrugă pe cel care îi stă în cale și nu i-se supune. Acest regim a pus la cale și a susținut toate instigațiile și agitațiile opoziționiste în contra alegerii, sfințirii, instalării și funcționării ca Episcop a fostului teolog și Presedinte al studențimii române: Viorel D. Trifa. Natural că toate mașinațiile în contra Episcopului Valerian, care sunt și astăzi încă cel puțin tot atât de sgomotoase ca acum 25 de ani, au fost și sunt trâmbițate și susținute în America de cozi de topor și de tovarăși de ideologie și interese ai comuniștilor cocoțați la conducerea țării românești. De notat este că, cei mai gălăgioși și înversunați dintre acești tovarăși nu sunt nici români și nici creștini. Motivul opoziției și agitațiilor este simplu și clar: Comuniștii din România se socotit și socotesc că ar putea dispune și de românii din America dacă n-ar exista Episcopul Valerian. De aceea luptă pentru înlăturarea P.Sf.Sale cu toate mijloacele pe care puterile răului le pot mobiliza.

PREA SFINȚIA SA VALERIAN D. TRIFA
EPISCOPUL BISERICII ORTODOXE ROMANE DIN AMERICA

Din punct de vedere intern, Episcopul Valerian a preluat o Episcopie care, în general, ca organizare și spirit era într'o stare nemaipomenit de deplorabilă. Explicația: Intr'o tânără Episcopie care nu ajunsese încă la un stadiu de consolidare, care a rămas mai mulți ani fără Episcop și apoi a fost confruntată cu schimbările radicale din România și infiltrațiile agitatoare comuniste, răul a început să prindă rădăcini mai în toate părțile. Nu mai exista autoritate, nu mai exista ascultare și campeste tot domina o stare de zăpăceală în care unii se complăceau în a face după cum îi tăia capul. Pentru aceștia, un nou Episcop, tânăr, cu vigoare și personalitate, era un încurcător de treburi și de socoteli.

Aceasta a fost situația dinafară și dinăuntru în care Episcopul Valerian și-a început misiunea de arhiereu al românilor ortodocși din America. De atunci încoace, aproape fiecare zi, din cei 25 de ani care au urmat, a fost o zi de confruntări. Trebuie să fi cu adevărat cineva ca să poți înfrunta ceea ce Episcopul Valerian a fost în stare să înfrunte într'un sfert de veac și totodată să poți realiza ceea ce P. Sf. Sa a realizat în condițiile zilnice de adversități și greutăți.

Episcopul Trifa este viță de moț dela Câmpeni. Fără îndoială că un mare capital al ființei P.Sf. Sale este tenacitatea românului-moț care a fost arătată atât de des, de puternic și de strălucitor, în zilele de neagră istorie a românilor din Transilvania. El mai este și nepotul marelui Popă Iosif Trifa, care a avut de furcă cu Ierarhii români din cauza extinsului avânt pe care-l luase mișcarea lui religioasă "Oastea Domnului". Astfel, sângele moțesc și tradiția luptătoare din familie sunt două elemente puternice în capitolul vieții Episcopului Valerian.

In timp ce Popa Iosif Trifa a avut de furcă doar cu unii dintre marii Ierarhi români, Episcopul Valerian D. Trifa are de furcă cu guvernul comunist român, cu mari forțe internaționale văzute și ne-văzute și cu foarte importanta presă, din slujba acestora, care prin atacurile veninoase și mincinoase deslănțuite cu furie contra lui a ajuns ca să-l pună în centrul știrilor americane și chiar europene.

In timp ce adversarii și dușmanii au consumat 25 de ani în fel și fel de strategii și atacuri (unul mai mincinos și mai mișelnic decât altul) Episcopul Valerian a învestit fiecare zi din cei 25 de ani în grija și lucrul pentru o cât mai bună organizare a Episcopiei și realizarea proiectelor care i-au stat la inimă. Această învestire a dus la un rezultat de mare mulțumire și de încântare și admirație față de minunată schimbare la față a Episcopiei. Este oare tot atât de încântat și Episcopul Valerian de ceea ce a putut face în 25 de ani? Părerea noastră este că, de bună seamă, nu.

P. Sf. Sa n-a putut realiza decât în masura în care a fost ajutat de un spirit de înțelegere și de sacrificiu pentru o treabă sau alta. Iar acest spirit a fost totdeauna sub nivelul dorit și așteptat.

CONTINUARE IN PAG. 3

editorial

CONFERINȚA DELA BELGRAD

La 15 Iunie, anul acesta, va avea loc la Belgrad o Conferință a țărilor semnatare a Pactului dela Helsinki. Scopul acestei Conferințe este să se evalueze progresele făcute, în ultimii doi ani, față de stipulațiile Pactului.

La ora actuală, nu mai putem discuta meritele acestui Pact, căci este un fapt împlinit. Semnarea lui s'a făcut împotriva tuturor criticilor care s'au adus la vremea lor. Nici nu dorim să facem o evaluare jurnalistică a punctelor esențiale din acest Acord.

Ne limităm la sublinierea unor aspecte generale, de principii politice, care sunt semnificative prin pozițiile ideologice ce călăuzesc aceste principii.

Diplomația sovietică a urmărit cu perseverență și oarecare grabă, la vremea sa, să se ajungă la semnarea acestui Pact. Chiar dacă nu s'ar fi cunoscut obiectivele și interesele urmărite de Moscova comunistă, este cert că, această diplomație, a angajat în acțiune toate resursele și dinamismul ei, pentru a obține semnăturile occidentale pe înțelegerea dela Helsinki. Uniunea Sovietică nu a dat mare importanță punctelor, din Pactul acesta, care priveau drepturile omului, drepturi care sunt suprimate și eliminate din toate țările cu regim comunist.

Dimpotrivă, Kremlinul, lasă să se înțeleagă că respectarea drepturilor omului este un lucru natural, și nu va fi o problemă de viitor.

Țările occidentale au crezut, și de data aceasta, că Uniunea Sovietică va fi dispusă la o concesie " reală ", nu " formală ", în legătură cu aceste drepturi ale omului. Dar, s'au prins în cursa sovietică, cum se prind oridecâteori au de-aface cu diplomația de tip moscovit. Si iată de ce : In fond, pentru Uniunea Sovietică și țările Comuniste satelite nu este greu să semneze Pacturi, Tratate, Acorduri, etc., indiferent de conținutul lor. Diplomația comunistă este superioară în acțiunile ei și cunoaște slăbiciunile democrațiilor occidentale.

Această diplomație este interesată numai în acele părți, din Tratate sau Pacte, care satisfac interesele ei. Celelalte părți sunt incluse cu ușurință în orice hârtie internațională căci vor fi interpretate după bunul plac al diplomaților sovietici.

Așa se face că, la Belgrad, diplomația comunistă va veni înarmată cu moțiuni și rezoluții care să ceară respectarea drepturilor omului în țările occidentale. Acest lucru a fost pregătit recent la o Conferință a partidelor comuniste. Deci, Uniunea Sovietică va fi în ofensivă- pe chestia drepturilor omului, căci interpretarea dată textului din Pactul dela Helsinki de către comuniști este deosebită de a țărilor libere.

In loc să fie o evaluare a respectării drepturilor omului în țările comuniste, va fi o critică ideologică și doctrinară, a " opresiunilor din țările libere".

Această stare de lucruri arată miopia politicii pe care o promovează democrațiile occidentale.

Comuniștii nu vor fi sensibili la criticile care li se fac în legătură cu teroarea și lipsa de libertate a națiunilor guvernate de regimurile comuniste.

In realitate, democrațiile apusene, vor trebui să se trezească din somnolența lor politică și să-și ia răspunderea unor acte care vor duce la recunoașterea drepturilor de existență liberă a națiunilor, nu a stabilirii de principii abstracte, cum sunt drepturile omului. Căci acestea sunt discutabile și inoperante.

Dacă însă națiunile își au libertatea de acțiune, ei vor găsi calea potrivită lor pentru a respecta drepturile omului.

George BALASU

CUTREMURUL

Ai împărțit cu mâna largă banii țării, banii robilor albi, în dreapta și stânga, mișcărilor zise de eliberare, sau de înrobire....

Ai împărțit tot atât de darnic înjurăturile imperialiștilor, revanșarzilor, vestului decadent.

Si acum " cutremurul" te-a făcut dintr'o dată cerșetor......

Cersești mila înjuraților.

Pentru miile de orfani, pentru zecile de mii fără de-acoperiș și fără slujbe zicem că este bine, că este omenos să ajutăm cu puțin cu mult, refacerea țării.

Dar să preîntâmpinăm alte noi risipe; cum te prinde cineva cu noi "credite nerambursabile " acordate Angolei și celorlante marafeturi în care te bagi cu rost și fără rost, făcând politică de mare putere pe spinarea sclavilor din țară să-ți tăiem mălaiul, citiți creditele.

Ai înțeles ce vrem să spunem, tovule Ceaușescu ?.

STRATONIC

AJUTATI PE SINISTRATI TRIMITETI—LE PACHETE

NU AJUTATI PE COMUNIȘTI, NU TRIMITEȚI BANI PRIN "CONTUL 1000"

CĂTRE REDACȚIE

• Helsingborg, SUEDIA- Săptămâna trecută am fost în vizită cu familia la un foarte bun prieten de-al meu tot din Timișoara, pe nume Lotrean Todor, la o distanță de vreo 250 Km. de mine, unde am făcut cunoștință cu publicația lunară " Cuvântul Românesc" care mi-a plăcut foarte mult..și imediat vă trimit adresa mea de-a fi abonatul d-stră. De mult timp am vrut să ajung în posesia unei asemenea publicații în limba română. Deasemenea tot prin intermediul publicației d-stră am luat cunoștință de adresa d-lui Stefănescu Nicolae din Madrid, Spania,unde am și complectat un cec în valoare de $ 12.00 scriind de a-mi trimite și mie cartea 'Sub cerul țării și sub cer străin".

Ion LIUBA

• New York, U.S.A.- Sunt romàncă și am sosit de 15 zile aici la New York. Am citit ziarul d-stră în lagărul din Austria, l-am apreciat noi toți românii de acolo- ziar care pentru noi a însemnat enorm. Am găsit în el pentru prima dată gânduri și sentimente sincere și libere, nefirești pentru noi veniți din apăsarea comunistă. Doresc să mă abonez acum și sper că acest ziar să-mi încălzească sufletul de aici înainte, să fie și o punte de legătură între Românii de aici și de peste tot.

Georgeta LITA

• Toronto, CANADA- După cutremurul din România, întâmplător, am avut surpriza să văd la o cunoștință un număr al ziarului Cuvântul Românesc. Spun surpriză, deoarece, nu bănuiam măcar existența altui ziar în afară celui care se intituleză " E.R ".ziar redactat la nivel mizerabil, ne mai luând la socoteală orientarea lui politică și temelia lui. In ziarul d-stră am găsit un reportaj amplu despre sinistrul eveniment românesc din luna Martie și atâtea alte articole interesante și inedite- pentru subsemnatul- din punct de vedere informativ. Doresc să mă pot abona la la această publicație. Dacă nu considerați că este prea mult, v-aș ruga să-mi comunicați de asemenea data la care se sărbătorește anul acesta Sfânta Paraschiva.

S.G.

• Wuppertal, GERMANIA-Nu de mult timp am avut fericita ocazie să citesc una din publicațiile ziarului "Cuvântul Românesc". Sincer să fiu, trăiesc de 5 ani în Germania Federală, însă nu am știut că există publicații în limba română, la care pot să mă abonez. Actualimente sunt cetățean german, însă citesc cu plăcere acest gen de ziare și pot spune că mă interesează foarte mult să aflu câte ceva de România. Conținutul ziarului este bogat în știri și amănunte,care sunt adevărate, dar în acelaș timp și triste.

Willy MULLER

• Cape Town, SOUTH AFRICA-Salutări de pe aceste meleaguri ziarului "Cuvântul Românesc".Doresc să mă înscrieți pe lista abonaților d-stră. Sănătate și urări de bine din Cape Town.

Alex. MAICU

• Indianopolis, U.S.A.- Aci, după amar de ani, peste mări și țări, peste munți și oceane, cu paginile "Cuvântului Românesc" mi-a intrat din nou "Gâgă" în casă...Nu-mi venea să cred ce văd....mi se părea că visez....Ochii mi s'au umezit și mi s'a pus un nod în gât...am mângâiat hârtia și-am pus gazeta de-oparte...pentru mai târziu...Mintea mi-a zburat acasă, la Sinaia, unde am lăsat pe "Gâgă"!...cel dintâi...După 43 de ani "Gâgă" a făcut frumoase progrese în caligrafie și gramatică...Se vede bine că a profitat și el de exil...cizelându-se...Il felicit și ne felicităm că fondul este acelaș fiincă de l-ar schimba n'ar mai fi el însusi.
Insă cum e cu "Gâgă" la "Cuvântul Românesc" ? Pe la noi se spune că cerbii și căprioarele Carpaților noștri nu se adapă din smârcuri și ape stătute ci umblă până găsesc izvorul cristalin. Il ascultă sursurul, privesc apa care se rostogolește peste pietre și pe urmă beau. "Gâgă" știe ce face ! Pentru mine este o garanție în plus că această publicație va avea un viitor nebănuit încă ! Personal, pe lângă bruma de contribuție bănească, mă voi ruga Domnului pentru sănătatea tuturor ostenitorilor, dar pun în frunte pe "Gâgă".

R.G.

• Montreal, CANADA- Am citit despre publicația d-stră. Aș vrea să citesc un exemplar.. Vă rog să-mi trimiteți o copie a gazetei. Nu știu prețul.

A.P.LOGAN

• Chicago, U.S.A.- Doresc din partea d-stră de a-mi face cunoscut costul abonamentului pentru Yugoslavia. Doresc a trimite ziarul la cineva în Yugoslavia. Cu trei săptămâni în urmă mi-a scris că a primit numai un număr.Stiu că ziarul este trimis regulat și mă voi interesa precis de situație.

Petre OPREA Sr.

• San Luis, ARGENTINA- Cu multă atenție și interes citesc ziarul "Cuvântul Românesc". Sunt un fost ofițer gradul 3-lea de marină comercială. Am cunoscut mizeria paradisului roșu, până când am reușit să fug în Austria și de aici în 1949 în Chili, până când s'a întunecat și aici atunci soarta acestei țări și în 1973 m'am stabilit în Argentina. Despre abonament în viitor o să încerc o posibilitate de a plăti, dar aici dolarul este foarte scump. Dacă cunoașteți alt fel de cum să pot plăti, vă rog să-mi scrieți ca să pot ajuta și eu cu ceva apariția ziarului "Cuvântul Românesc"

Nicolae POPA

EPISCOPUL VALERIAN D. TRIFA LA 25 DE ANI DE PĂSTORIE

URMARE DIN PAG. 1

Acest lucru a fost și este cel mai mare capitol de suferință, necaz și neîmpăcare al Episcopului. Gândurile și năzuințele lui de realizări (chiar atunci când au fost destul de modeste în concept) au fost mereu mai mari decât capacitatea de înțelegere a oamenilor. Dar cu toate acestea, nu a abandonat niciodată o idee sau un plan de mai bine și a stăruit cu neînduplecare ca să se facă cel puțin atât cât oamenii sunt gata să sacrifice, pentru credința lor și pentru prestigiul bisericii și numelui de român.

Realizările de bază ale Episcopului Valerian, din timpul celor 25 de ani de păstorie, sunt:

1. Inlocuirea haosului cu o bună rânduială. Pentru reușita acestui lucru a aplicat strategia apropierii personale și folosirii la maximum a celor mai buni oameni din parohii.

2. O bună organizare a tineretului. Atenția deosebit de mare acordată tineretului și-a dat pe deplin roadele. S'a asigurat o continuitate de viața în multe parohii. In afară de acest lucru, cei mai tineri au fost și sunt cei mai înțelegători și entuziaști sprijinitori ai Episcopului.

3. Crearea unui nou spirit. Acest spirit a pus capăt unei situații în care nimeni nu mai plănuia nimic, pentru că stăpânea mentalitatea că odată cu primii pioneri s'a terminat și cu parohiile și cu bisericuțele lor mici și modeste, zidite cu mari greutăți și gânduri de provizorat.

Acest nou spirit a schimbat fața parohiilor și a bisericilor ortodoxe române din America. In oameni și-a făcut loc un simțământ de răspundere față de viitor, și așa a început faza de construiri de biserici și săli noi, în cele mai multe dintre parohii. Este în afară de orice îndoială că, crearea acestui nou spirit, care constituie baza multelor și frumoaselor lucruri pe care le vedem în parohii și la Vatra Românească, este realizarea cea mai importantă a Prea Sf. Sale.

La popasul unui sfert de veac de Păstorire, exprimăm EpiscopuluiValerian D. Trifa admirația și felicitările cuvenite pentru imensa dedicare, imensele eforturi și imensele realizări în slujba Episcopiei Ortodoxe Române din America. Totodată mai ținem să-i uram încă mulți ani de binefăcătoare păstorie și să-l asigurăm că suntem alături de Prea Sf. Sa și la bine și la rău.

Eugen BĂRSAN

NOI, despre DIALOG:

HAI CA SĂ VORBIM CĂ N,AVEM CE... CÂȘTIGA

Niculiță a hotărât să celebreze cea ce nu are : Indipidența !.

Ca solii să-i cânte refrenul "secolului de libertate", soțul Lenuței Academiciana, a trimis peste hotare un grup de intelectuali a căror "independență" se reduce că-și pot sufla nasul în batistă fără să întrebe Moscova.

Noi respectăm valoarea intriseacă a echipei de sub conducerea Prof. C. Giurescu.(facem excepție cu Ilie Ceaușescu, fratele lui Niculiță, "colonel în armată", trimis aci ca sentinelă și nu ca om de cultură).

Alte măsuri de siguranță : Niculae Niculae dela Washington le-a stabilit traseul și le-a spus ce icoane să pupe în biserică, iar musafirii au venit singuri singurei, lăsându-și familiile amanet în țară.

Acest schimb cultural, cu scopul unei apropieri dintre cele două țări, va putea da roade numai când intelectualii din România vor sta pe aceiași treaptă și vor avea acelaș rol în societate ca și intelectualii din lumea liberă.

Intr'o democrație omul de cultură stă în vârful piramidei, el influențează opinia publică, ce la rândul ei silește pe politicieni să asculte de glasul votului:

A fost Rachel Carson, care a scris " Silent Spring ", ce a îndemnat Congresul American să facă legi pentru protecția naturei și de a se opri poluarea aerului și a apelor; o măsură de care mâine va beneficia întrega omenire.

In schimb, într'o dictatură, rolul intelectualului se aseamănă cu a câinelui ciobănesc : el întoarce oile după cum îi poruncește ciobanul-stăpân.

In aceste condiții orice dialog este în avantajul comunistilor pentru că ei n'au nimica de pierdut. Cuvântul intelectualului din țară (chiar dacă este sincer), nu angajează cu nimic guvernul și ei, din cauza cenzurei, nu se pot adresa direct maselor.

Un exemplu : Mircea Eliade a acordat un interview ziaristului A.Păunescu.Deși Păunescu și-a dat "cuvântul de onoare " că articolul va apare în întregime, el a apărut ciuntit, lăsând impresia că Eliade ar agreia sută la sută cu guvernul dela Bucuresti. Cei din țară au citit uimiți "părerile" lui Eliade, dar de protestul lui, public în presa liberă, n'au auzit nici astăzi.

Când unui guvern îi este frică să audă glasul nepărtinitor al celor care-și iubesc neamul și țara, atunci e vai și amar de acel guvern !

In raiul libertăților Ceaușcene un ziar din vest, o carte din vest, sunt mitraliere încărcate.

O mașină de scris, neînregistrată la siguranță, devine o bombă !

Când un grup de intelectuali români au cerut recent lui Ceaușescu să respecte legile țării (făcute tot de Ceaușescu), ei au fost acuzați de trădători și închiși.

" Trădător de țară " pentru că ceri să se respecte legile țării ?

Dacă Guvernul dela București este sincer și dorește un dialog cu intelectualii din lumea liberă (nu figuranții care se îngrămădesc la pomana țuicii), atunci să înceapă acest dialog cu intelectualii care umplu închisorile din România.

Paul Goma îi așteaptă !

Stroe MOLDOVANU

PENTRU SIMFONIA CREȘTINĂ

URMARE DIN PAG. 1

Sau va fi nevoie ca întreaga omenire să treacă prin aceeași tragedie", tocmai pentru a înțelege necesitatea orânduirii simfonice? Trei curente hrănesc a doua posibilitate:

- Strategia Sonnenfieldt care, în numele unicului Dumnezeu, consideră că Apusul e menit să trăiască liber, iar Răsăritul, în robie. Strategia marxismului apusean care promite, în numele aceluiași Marx, că va făuri adevăratul socialism: orânduire pe care popoarele noastre n'au făurit-o pentru că, înapoiate intelectual, n'ar fi înțeles adevăratul marxism! - Numărul crescând de creștini care, în numele lui Dumnezeu și-al lui Marx, intră, conștient sau nu, în aceste strategii. Toate trei greseli devin un sistem global al Minciunii.

Sistemul este totuși sfâșiat, zilnic, de dorurile ființelor cuvântătoare. Ele caută să cunoască, să recunoască și să întruchipeze simfonia împlinită acum două milenii. Din lăuntrul sistemului răsăritean, Soljenițin a întruchipat prima condiție pe "calea eliberării: Refuzul de a lua parte, personal, la minciună". Din lăuntrul sistemului apusean, Eugen Ionescu amintește a doua condiție: "Lumea are nevoie de o doctrină a dragostei, a prieteniei".

Din afara și din lăuntrul tuturor sistemelor, Biserica trebuie să-și mărturisească crezul întreg, adevăratul crez, întregul adevăr. E singura cale pe care Biserica poate contribui la împlinirea triplei sarcini a epocii noastre: - Apărarea libertății în țările apusene, care riscă să o piardă de la o zi la alta. - Recucerirea aceleiași libertăți în țările răsăritene. - Evitarea asasinării spirituale, intelectuale și fizice a întregii omeniri.

In Adunarea Eparhiala din 18 Aprilie 1976, această mărturisire a întâmpinat și un refuz semnificativ. Arătând că acest refuz nu-i ortodox, am încheiat: Din 25 Iunie 1972 până azi, Exilul nostru a dat o probă hotarâtoare: Proba unanimității în lupta pentru libertatea Bisericii din Paris. Mai rămâne una: Proba că ne putem contrazice, cu folos, în lupta pentru adevăratul sens al acestei libertăți. Proba că, spre deosebire de Partidul comunist, Exilul Românesc nu se teme de adevăr. Biserica poate și trebuie să dea primul exemplu.

Contradicțiile ce vor apare, în efortul pentru a lămuri sensul libertății pot fi imense. Dar libertatea de a ne război, ideo-logic, în acest scop, trebuie să rămână temelia unanimității de până acum. Amatorii de gâlceavă să nu se pripească. Vor fi dezamăgiți. Aici e vorba de contradicția fundamentală a fiecăruia dintre noi: contradicția cu privire la sensul Dorului de-acasă. E contradicția fundamentală a istoriei sau pribegiei universale: contradicție dezlegată, prin Economia simfoniei universale, de întemeietorul erei noastre.

Munca pentru a înțelege și trăi această Economie a agonisit un bogat capital divinouman. El luminează Dorul sfintei prietenii. Dar furiile urâtului bântuie în fiecare dintre noi. Ele hrănesc oarbele tiranii. Gulag, Jilava, Auschwitz, Pitești sunt doar semne. Și totuși, după două milenii, adevărata credință creștină răsare din nou. Ea reapare prin Exilul lăuntric al gliilor cotropite. Frumusețea ei strălucește prin martirii tuturor neamurilor.

In țară, Biserica e încătușată. In Apus, ea poate mărturisi crezul întreg. Să n'o oprim. E singurul ei rost în Exilul din afară. Să urmăm strategia adevărului. Strategia frumuseții dintâi. Să nu ne punem singuri călușul la gură. Să mărturisim adevăratul Manifest Român: Mărturie pentru simfonia tuturor neamurilor. Mărturie luminată de simforia creștină. Să ne facem datoria față de Exilul din țară. E datoria față de tineretul român. Datoria față de proprii noștri copii.

Demostene NACU

CUI E TEAMĂ DE PAUL GOMA

Av.Cornel DUMITRESCU

Paul Goma a fost eliberat. Prea târziu însă.Examenul privind cinstea și omenia comunistă de care face atâta paradă regimul dela București a fost dat de acesta între 3 Aprilie și 8 Mai, rezultatul examenului se va da la Conferința din Iunie dela Belgrad, dar el se prevede încă de pe acum: România comunistă a rămas repetentă la capitolul care se numește " Drepturile Omului ". Ea va rămâne în continuare pe aceiași bancă cu surorile ei comuniste mai mari sau mai mici, de care vrea cu ori ce preț să se creadă că se deosebește.

Eliberarea lui Paul Goma și a celorlanți disidenți arestați împreună cu el nu mai poate șterge imaginea reală și sumbră pe care regimul ceaușist și-a făcut-o în ochii lumii libere.

De acum încolo oricâți pungași ca Vasile Pungan vor veni la ușile democrațiilor occidentale, nu vor mai fi crezuți.

Eliberarea lui Goma s'a făcut de frică. De frica regimului de a nu pierde complect imaginea de așa zisă independență față de sovietici, cu corolarul ei de avantaje economice din parte puterilor industriale occidentale în frunte cu U.S.A. pe deoparte iar pe de altă parte,regimul ceaușist vrea să apară în ochii partidelor comuniste din Europa occidentală, ca având un chip " uman" mai apropiat de " așa zisul " comunism european; și distanțat de dogmatismul moscovit.

De sigur că la eliberarea lui Goma a contribuit în primul rând opinia publică mondială care imediat după arestarea lui și-a exprimat desacordul cu măsurile polițienești de tip stalinist ale conducerii dela București.

L'Humanite, organul de presă al partidului comunist francez, a publicat la 5 Mai un apel al " Comitetului Francez pentru drepturile umane în România",semnată de peste 50 de personalități politice și vieții proeminente ale lumii culturale și artisice prin care se cerea eliberarea lui Goma și a celorlanți disidenți arestați, ca și respectarea "drepturilor omului" în România comunistă.

Printre semnatari sunt menționați scriitorul Loise Aragon, filozoful Jean-Paul Sartre , dramaturgul Eugen Ionescu,Roger Zaraudy, laureatul premiului Nobel Alfred Kastler, poetul Pierre Emmanuel, exilații sovietici, Victor Nekrasov, Leonid Plyshsh, Vladimir Bukovzky, precum și personalități ale vieții românești din exil cum ar fi laureatul premiului Nobel George Palade,dela Universitatea Yale, Mircea Eliade dela Univeristatea din Chicago, Matei Călinescu dela Universitatea Indiana, Toma Pavel dela Universitatea din Ottawa, regizorul de teatru Andrei Serban dela New York și alții.

Eliberarea lui Paul Goma, în preajma zilei Independenței statului nostru,odată cu promulgarea decretului de grațiere și amnistie a creiat confuzia că Paul Goma ar fi fost eliberat datorită acestui decret.

După cum relatează ziarul francez Le Monde din 10 Mai, Paul Goma a fost eliberat însă cu două zile mai înainte de publicarea acestui decret. Eliberarea lui a fost pusă în legătură de către ziaristul francez, cu efectul grevei foamei și a tăcerii pe care Paul Goma le-a declarat imediat după arestarea sa. După eliberarea lui Paul Goma i s'a impus să se mute într'o locuință strâmtă formată dintr'o singură încăpere, i s'a anulat telefonul și s'au confiscat datele pe care le ținea în agenda personală din însemnări,confiscând totodată și notări importante.

Ceilanți disidenți, printre care Serban Stefănescu căruia i s'a ridicat cetățenia și a fost expediat prin avion la Paris și cei care au fost arestați au fost și ei puși în libertate. Desigur că în aceste zile situația disidenților români, care plutește între persecuție și toleranță după cum scrie ziarul Zeitung din 9 Mai, este încă dificilă. Rămâne de văzut care va fi în continuare atitudinea guvernului dela București, care așa cum am scris noi în articolul nostru din luna Martie din Cuvântul Românesc, se pare că adoptă vechea politică leninistă "un pas înainte, doi înapoi".

NAȚIONALISMUL, OPIUL ROMANILOR?

Ion VAD

PARTEA DOUA

Continuînd examinarea istoriei politicii P.C.R. trebuie să separăm ca o perioadă distinctă anii 1963-1968. Perioada bolii lui Gheorghiu-Dej (mort de cancer în primăvara lui 1965) s'a manifestat prin afirmarea publică a independenței P.C.R. față de P.C.U.S. (profitându-se de desvăluirea disensiunilor dintre partidele sovietic și chinez) și printr-un fel de destalinizare târzie. Desigur, nici în acest caz nu a fost vorba de o reală liberalizare, ci de una dintre perioadele de relativă relaxare care survin din când în când în regimurile comuniste, fiind generate de necesități economice, de lupta pentru putere dintre șefii partidului, sau de necesități de politică externă. In aceasta perioadă, după lansarea politicii de independență de către Gheorghiu-Dej, toți șefii mai mici au bătut monedă pe independență. De exemplu, se spune că Nicolae Ceaușescu s'a lansat foarte mult cu ocazia vizitei generalului (sau mareșalului) sovietic Konev, venit să înmâneze în dar P.C.R. - ului drapelul "unității militare sovietice care a eliberat Bucureștiul în 1944". In perioada respectivă însă, conducerea P.C.R. a considerat avantajos să-și aducă aminte că Rușii au intrat în București după încheierea armistițiului, când armata germană se retrăsese deja.

Din analiza cauzelor și evoluției istorice a politicii de independență a P.C.R. se pot deduce particularitățile și limitările acestei politici:

Particularitatea esențială este că se revendică în fond numai neamestecul P.C.U.S. în stabilirea pozițiilor de putere în ierarhia P.C.R. Cu alte cuvinte, Ceaușescu vrea să fie sigur că nu va putea fi înlocuit din ordinul Moscovei și că poate să coopteze sau să elimine pe cine vrea el, nu pe cine vrea Brejnev. Acest deziderat reclamă ca aparatul de control și teroare a populației să fie în întregime în mâna șefului suprem local, fără vreo participare a Moscovei. Că grija pentru soarta poporului român nu intră în socotelile sale (la fel cum nu a întrat în cele ale predecesorului său) se poate constata din simpla examinare a felului de viață al lui Nicolae Ceaușescu și al familiei sale. Îmbuibarea sfidătoare a tuturor, vilele (mai degrabă palate) construite în diverse puncte ale țării, vânătorile cu gonași, cosmeticele și toaletele cumpărate cu valută forte, insolența cinică a copiilor șefilor, considerate împreună cu mizeria în care trăiește imensa majoritate a populațiți, arată clar cât de mult se gândește secretarul general al P.C.R. la poporul român.

Mai mult încă, în comparație cu celelalte țări din Europa aflate sub regim comunist, așa-zisa independență nu este deloc însoțită de vreo liberalizare internă așa cum obișnuiesc să presupună unii analiști politici din Apus. Dimpotrivă, din acest punct de vedere comparația este defavorabilă Republicii Socialiste România, iar explicația este foarte simplă: Șefii P.C.R. nu-și pot permite riscul vreunei tulburări interne, oricât de minore, care ar putea servi drept pretext unei intervenții sovietice, fiindcă știu că în urma acestei intervenții și-ar putea pierde și ei posturile. Deasemenea, P.C.R. se străduiește să păstreze o ortodoxie leninistă riguroasă (ceeace din punct de vedere al politicii interne înseamnă o teroare mai mare) pentru a nu putea fi acuzat de deviaționism (alt motiv posibil pentru o intervenție sovietică).

La întrebarea firească: de ce P.C.U.S. tolerează afirmațiile de independență ale P.C.R., se poate răspunde: pentrucă această politică nu-l deranjează. (Cazul Cehoslovaciei în 1968 a arătat clar că Uniunea Sovietică nu ezită să intervină în forță atunci când consideră că interesele sale o cer.) Din punct de vedere economic, R. S. România poate fi foarte bine controlată de U.R.S.S. Din punct de vedere politic, aparența de independență a R.S. România le servește Rușilor (așa cum a servit - de pildă - Uniunii Sovietice crearea unui stat, independent pe hârtie, în Mongolia, după 1920). De exemplu, reprezentanți ai R.S. România pot fi folosiți ca emisari în locuri în care U.R.S.S., din diverse motive politice, nu poate sau nu dorește să aibă contacte directe (cum a fost după 1967 în Orientul Apropiat). Mai mult, sub eticheta independenței față de U.R.S.S. și stabilirii de legături cu toate țările lumii, R.S. România este deosebit de activă în operațiunile de subminare a țărilor occidentale, de pe urma cărora profită Uniunea Sovietică. Astfel, agenți ai R.S.R., de cele mai multe ori cu titlu de diplomați, sunt angrenați în permanență în acțiuni de spionaj. Cazurile Francezului M. Rocheron, racolat de diplomații M. Dorobanțu și I. Tomescu, al deputatului englez M. Owen lucrând mai ales pentru R.D.G. dar având legături și cu ambasada R.S.R. din Londra, al rețelei descoperite în R.F.G., Anglia și țările scandinave sau al funcționarului francez la N.A.T.O., F. Roussilhe, racolat de diplomații M. Caraman și M. Tincu, ilustrează clar acest punct. (Ultimul caz este cu atât mai interesant cu cât agenții români colectau informații de interes direct pentru U.R.S.S.).

Am arătat că așa zisa politică de independență își are originea într'o tendință firească a "noii clase", iar evoluția ei a fost determinată de particularitățile istorice ale evoluției regimului comunist introdus în România prin ocupația sovietică. Mai trebuie doar menționat că un rol ce nu trebuie neglijat în această politică îl joacă megalomania patologică a actualului secretar general al P.C.R., căruia fanfaronada de independență îi asigură o oarecare notorietate în paginile ziarelor din afara țării.

Dacă analiza politicii P.C.R. poate prezenta un interes pentru istorici, mai important pentru noi sunt faptul că destui Români sunt uneori dispuși să ia drept aur poleiala politicii de independență a P.C.R. Cineva a spus odată "naționalismul este opiul Românilor". Credem că este timpul să nu ne mai lăsăm înșelați de lozinci, ci să dobândim maturitatea politică de a analiza faptele și cauzele lor.

Desigur, suntem pe deplin conștienți de faptul că la originea suferințelor poporului român a fost ocupația rusească începută în 1944 și am saluta orice încercare sinceră de ieșire din sfera sovietică.

Nu se poate însă menține spiritul național în condițiile în care se distrug toate rădăcinile de istorie și tradiții ale națiunii române. Este imposibil să fim convinși de existența vreunui interes sau înțelegerea unei responsabilități pentru continuitatea istorică a poporului român la cei ce conștient și sistematic încearcă să-i falsifice istoria. Datorită intereselor lor personale și de grup, șefii P.C.R. nu vor și nu pot să urmeze o politică de adevărată independență.

Intr'un singur caz linia politică dictată de interesele lui N. Ceaușescu a condus la acțiuni concordante cu ideea noastră de independență: în August - Septembrie 1968, după invazia Cehoslovaciei. Am știut încă de atunci că acea politică nu fusese dictată de grija pentru interesele și de respectul pentru demnitatea națională a poporului român și ne-am așteptat ca acea concordanță de acțiune să nu dureze mult. Evenimentele ulterioare au confirmat aceste previziuni.

NOTA: Regretăm eroarea de publicare ca autor al părții întâia a acestui articol a numelui de...VLAD, în loc de...VAD.

TRAITE ÎN ÎNCHISORILE RESERISTE

CIUMA ȘI RAPORTUL

I. A. ȘEITAN

O zi ca toate celelalte: mohorâtă, plicticoasă și grea de așteptare. De prea multă așteptare . . .

In celulă este extrem de cald. Dormim câte doi și chiar trei într'un pat și din această cauză nimeni nu se poate odihni ca lumea. In timpul zilei, dela 5 dimineața și până la 10 seara, n'avem voie să ne atingem de paturi. Pe perete este afișată o listă cu 32 de restricții. De respirat avem voie, dar n'avem ce. La singura fereastră a celulei sunt bătute în cuie oblоane grele de scânduri. Deși toată lumea este fără cămașă și numai în chiloți, pe spatele și pieptul fiecăruia dintre noi transpirația lasă urme albe de sare. Lipsa de aer și căldura insuportabilă ne produc o stare de toropeală. Trebuie să ne ferim însă de a cădea în somnolență pentru că așa ceva duce la camera de izolare, unde mâncarea e doar odată la trei zile.

Cei mai tineri se mai ascund pe sub paturi și prin colțuri ce nu pot fi văzute prin vizetă. Si astfel mai înșală somnul cu o ațipire iepurească. Dar, la cel mai mic sgomot sar în picioare ca arși.

De serviciu pe coridor e cel mai rău dintre gardieni. Băieții l-au poreclit: Ciuma. Deodată se aud sgomote puternice de fiare. Ușa se deschide brusc și în pragul ei, cu mâinile în șolduri, apare Ciuma.

Sărim în picioare ca loviți de bice. Toropeala a pierit ca prin farmec. Doar unul singur dintre noi n-a mai avut timp să sară, fiindcă era întins pe cel de al treilea pat suprapus, dintr'un colț. Tânărul surprins a încercat ca să se facă cât mai mititel în colțul în care se afla, însă, a fost imposibil ca să scape de privirile cercetătoare ale Ciumii.

Cu un zâmbet sarcastic de satisfacție că l-a prins, Ciuma îi face băiatului semn să coboare. Dacă ar fi avut ciomagul cu el l-ar fi snopit în bătaie. Dar nu l-a avut și, în chip curios, parcă nici nu are astăzi chef de așa ceva. Poate că la mijloc e și motivul că în ultimul timp s'a dat ordin ca să nu se mai bată, ceea ce înseamnă că așa ceva "formal" este oprit.

Ciuma are și el problemele lui. Trebuie să dovedească că știe să scrie și să întocmească un raport de pedepsire către Comandant, potrivit regulamentului. Crima de întindere pe pat, din timpul zilei, a băiatului trebuie să fie pedepsită cu calvarul a câteva zile sau a unei săptămâni de "izolare".

Pentru întocmirea raportului era neapărat nevoie de câteva date personale. Si așa, s'a trecut la întrebări și răspunsuri.

-Cum te chiamă, Bă? - răsună vocea de stentor a gardianului Ciuma.

-Tru...tru...tru...can... - răspunde baiatul, printr'o mișcare a buzelor de la o gură încleștată. Mișcarea cu care te adresezi cailor când le poruncești să oprească.

-Cum, Bă?

-Tru ...tru ... can ..."răspunde iarăși băiatul, cu nota serioasă de mai înainte". Nouă ne îngheață un zâmbet, ascuns, pe buze, când îl auzim pe Ciuma tunând a treia oară:

-Cum ai zis, Bă?

-Tru...tru...can Vasile.

-!?

-Cum îl chiamă pe tactu, mă?

-Buick.

-Dar pe măta?

-Pobeda.- răspunde copilul imperturbabil.

Ciuma a înaintat raportul, scris cu chin și vai, spre aprobare. A doua zi a fost însă chemat la Comandant pentru o strașnică săpuneală și luarea la cunoștință că a fost pedepsit cu zece zile de garnizoană. Săpuneala a început înfruntarea:

-Cum, mă, își bat tâlharii joc de tine spunând nume false și dând drept părinți nume de mașini? Pentru ce v-am educat atâția ani? Pentru ce ai făcut școala de alfabetizare? -

După executarea zilelor de garnizoană și reluarea serviciului, Ciuma deschide iarăși ușa celulei cu viteza și sgomotul de mai înainte. Cu aceeași gravă ținută de prag și mâini în șolduri, se uită la noi și ne cercetează mai furios ca totdeauna. Iși rotește privirea dela unul la altul, odată, de două ori, de trei ori, apoi caută pe sub paturi și prin colțuri. Extrem de agitat că nu găsește pe cine caută, a început să înjure și să țipe:

-Unde ești mă, ăla, pe care te-a făcut mașinele? Unde ești, să te mănânc de vie.F... (cutare și cutare) . . . ca să te fac și pe tine mașină cum este tat-o și măta ?!-

Trucan Vasile a avut norocul că se afla la infirmerie pentru că a fost găsit leșinat de foame la izolare.

LA ICOANĂ

Ingenuchiat la Icoană,

pentru Tine, rogu-mă...

România, Mamă...

crucificată de cei

fără Dumnezeu...

cioclii Altarului

Lui,

Stefan Vodă cel Sfânt...

Atletul lui Hristos,

verde cuvânt !...

Ingenuchiat la Icoană,

sărut Crucea de pe dealul Căpățânii...

crucea suferințelor tale...

Ion...

Ioană...

la umbra căreia, cad

schelete, păduri, mitraliați

frații...

Românii...

Ingenuchiat la Icoană !!!

Alexandru SILSTREANU

PERSPECTIVE ECONOMICE ÎN ROMÂNIA DE AZI

Ing. Vlad ANGELESCU

STADIUL ACTUAL DE DESVOLTARE AL INDUSTRIEI ROMÂNEȘTI

Să încercăm în cele ce urmează să facem un bilanț al realizărilor economice ale regimului comunist din România, în cei aproape 30 de ani de existență.

In primul rând energia, pâinea industriei.

După cifrele date de Anuarul statistic al României pe anul 1975, producția de energie electrică este de 49 miliarde Kwh, ceeace revine la un indice de 2330 Kwh/loc., cifră care ne situează încă departe de țările industrializate, (Canada cu cca. 7000 Kwh, Suedia cu cca. 5000Kwh și chiar Elveția cu 4000 Kwh/loc.), dar reprezintă un progres considerabil față de producția antebelică. In perioada de după război s'au construit o serie de termo-centrale de mare capacitate, printre care cea dela Luduș, în regiunea exploatării principale de gaz metan, la Craiova și la Brazi, lângă Ploești. S'au construit deasemeni noi hidro-centrale, printre care cea de la Bicaz, la Vidraru în Argeș, pe valea Motrului și la Porțile de Fier. Hidrocentrala dela Porțile de Fier, construită în colaborare cu Jugoslavia este cea mai mare din Europa după cea de la Volgograd. Ea a avut la bază planurile Prof. Dorin Pavel dela Politehnica din București, întocmite încă de prin anii '30 și care a militat o viață întreagă pentru realizarea acestui proect. Aceste planuri mai prevedeau construirea a încă două hidrocentrale în aval de Porțile de Fier, la Islaz și Turnu-Măgurele, care în cazul când s'ar realiza, nu numai că ar da un avânt deosebit industriei românești, dar ar îmbunătăți simțitor bilanțul energetic al întregei Peninsule Balcanice, în prezent deficitar.

Tot în domeniul energetic notăm: 29 milioane tone de cărbune extras, în majoritate lignit. De remarcat intrarea în circuitul economic al cărbunelui din Valea Motrului, cel mai important zăcământ carbonifer din țara noastră, constituit însă din păcate tot din lignit, adică cărbune necocsificabil.

Extracția de țiței a atins 14,5 milioane tone, comparată cu 6,5 mil. tone, producția antebelică. Tendința de epuizare a resurselor din regiunea Ploești și a celor din Moldova, dela Moinești, a fost compensată de descoperirea noilor zăcăminte din regiunea Pitești. Nu se cunosc date asupra importanței zăcămintelor petrolifere submarine din regiunea litoralului Mării Negre, dar existența lor a fost desvăluită în cursul unor tratative cu întreprinderi americane de prospecțiuni submarine.

In ceeace privește zăcămintele de uraniu de la Băița, în munții Apuseni, care ar fi putut alimenta o rețea energetică nucleară, aceasta este din păcate o problemă definitiv închisă. Rușii au încercuit regiunea cu cele mai severe măsuri de pază și au extras în mare grabă întreg zăcământul, transportând tot minereul în U.R.S.S. Acest fapt infirmă încă odată teza acelora care cred într'un anumit grad de independență al regimului comunist din România față de Moscova. Căci care anume din atributele suveranității naționale poate fi mai important, dacă nu acela al apărării militare?

Interdicția construirii de avioane militare în România, impusă de Sovietici după război, nu a fost ridicată nici până astăzi. Avioanele românești IAR-80 și IAR-81 au arătat pe câmpul de luptă o superioritate zdrobitoare față de avioanele sovietice. Drept urmare, fabrica de avioane IAR a fost desființată, mergându-se atât de departe cu prudența încât să se impună restricții și asupra construcției de avioane civile. In acest fel s'a urmărit să se pună capăt glorioasei tradiții a aviației românești, care numără pioneri de frunte în istoria aviației ca Aurel Vlaicu, Traian Vuia, Henri Coandă, părintele avionului cu reacție, și atâția alții.

Este cazul să ne întrebăm: Cum ar putea care un stat cu adevărat suveran să admită asemenea restricțiuni în domeniul apărării, să accepte de bunăvoie înstrăinarea și epuizarea zăcămintelor sale de uraniu de către un alt stat, dacă ținem seama nu numai de valoarea lor economică ca sursă de energie, dar și de excepționala lor importanță militară?

In domeniul producției materiale menționăm:

Producția de oțel a fost în anul 1974 de 8.840.000 tone. Planul cincinal actual își propune să ajungă în 1980 la 16-17 milioane tone, deci să dubleze în 5 ani producția actuală. După cum se vede, ideea priorității industriei metalurgice grele a rămas neschimbată.

In ramura construcției de mașini, s'au fabricat în acelaș an 44.500 tractoare, 5.300 combine pentru recoltat păioase și porumb, 67.500 automobile, 360 locomotive Diesel și electrice.

In domeniul industriei chimice menționăm fabricarea a 1.600.000 tone îngrășăminte chimice (exprimate în substanță activă).

Ce reprezintă aceste cifre, care unora poate nu le spune prea mult? Pentru a putea evalua ponderea reală a economiei românești actuale, trebuie să ne referim la un indice global și independent de numărul populației, care să poată fi comparat cu cel al altor țări, aflate în diferite stadii de industrializare.

Un astfel de indice este venitul național pe cap de locuitor (per capita), care reprezintă valoarea totală a producției naționale anuale din care s'au scăzut cheltuielile, rezultatul fiind împărțit la numărul de locuitori.

După datele statistice ale Organizației Națiunilor Unite, acest indice este în cazul României de $600 pe locuitor, comparat cu $8000 în Statele-Unite și în jur de $6000 în țări puternic industrializate ca Germania de Vest, Anglia, Japonia, Franța, Canada. Aceste cifre arată deci pentru România un grad de desvoltare economica de 10-13 ori mai mică decât în țările asa zise "capitaliste", puternic desvoltate și de câteva ori mai mic decât în restul țărilor europene cu desvoltare economică medie și sărace în materii prime ca Elveția, Austria sau Olanda.

Aceasta ne permite să ne situăm deabea în rândul țărilor asa zise "în curs de desvoltare", un eufemism care desemnează de fapt țările înapoiate din punct de vedere economic, alături de țări ca Uganda sau Afganistan. Această situație, deloc măgulitoare, a fost recunoscută oficial chiar de guvernul de la București, prin demersurile făcute pe lângă organismele economice ale ONU de a beneficia de creditele acordate țărilor din aceasta categorie.

Desigur nimeni nu a luat în serios afirmațiile făcute de Ceausescu că vom ajunge din urmă și chiar vom întrece țările industriale occidentale, dar după 30 de ani de economie planificată, în care regimul comunist a avut posibilități nelimitate de acțiune, într'o țară binecuvântată de Dumnezeu cu toate bogățiile naturale și beneficiind de o mână de lucru extrem de ieftină, bilanțul acesta este sub orice așteptări.

Sub sloganul industrializării țării s'a sacrificat o întreagă generație, nevoită să lucreze 48 de ore pe săptămână, plus orele de muncă asa zisă "voluntară", pe niște salarii de mizerie.

Dar dacă acesta este stadiul actual al economiei românești privite în ansamblu, care este venitul individual mediu, cu alte cuvinte nivelul de viață mediu, scopul ultim al oricărui plan economic?

La acest capitol, datele oficiale sunt foarte discrete, referindu-se numai la procente față de anii precedenți. Cifrele reale pentru acești ani de referință nefiind niciodată divulgate, bineînțeles că nu se poate trage nici o concluzie.

Ne putem însă face o idee despre acest venit real, luând ca bază salariul mediu pe industrie, care este de cca. 1600 lei pe lună, echivalent cu 80 dolari/lună (salariu brut înainte de imp.)

După ultima statistică americană, salariul mediu al unui muncitor din industrie este de $779/lună, deci aprox. de 10 ori mai mare decât al muncitorului român. Dacă ținem seama de numărul orelor lucrate (48/săpt. fața de 40/săpt.) și de faptul că statistica americană se referă numai la "gulerele albastre", pe când salariul mediu din România include și personalul de conducere și cel cu calificare superioară, raportul devine 1:12.

Unde este atunci exploatarea omului de către om? In lumea liberă, asa zisă "capitalistă", sau în lumea comunistă?

După statistici sovietice recente, salariul mediu al muncitorului industrial rus este de 162,20 ruble pe lună respectiv 1622 lei, cifră care concordă aproape exact cu cifra de 1600 lei, menționată mai sus pentru muncitorul român.

In sectorul agricol situația este și mai rea.

Țăranul român primeste pentru o "zi lumină", adică o zi de muncă socotită din zori până în noapte, echivalentul a $1-1 1/2, după felul muncii. La aceasta se mai adaogă o cotă de porumb sau grâu și legume, cu care deabea poate să iasă din iarnă, el și familia sa. Socotind un maximum de 230 zile la un sezon agricol de 9 luni pe an și adăogând și valoarea cotei de alimente, un țăran român poate câștiga în medie cca. $40/-lună, mai puțin chiar decât țăranul sovietic, care câștigă $63/lună.

Situația țăranului român, deposedat de pământ și exploatat în mod sângeros de regimul comunist, este cu adevărat jalnică, mai rea decât aceea de pe vremea Fanarioților. Ajuns la limita rezistenței biologice, el este nevoit să fure produsul propriei sale munci, crescut pe propriul său pământ, pentru a-și salva copiii dela foame.

Incercând să împiedice aceste furturi care au luat proporții uriașe, guvernul comunist a luat măsura de a strânge recolta cu salariați din orasele apropiate, cu armata, elevi de școală, studenți și chiar deținuți. Fabricile se opresc, școlile se închid, birourile își suspendă activitatea și toată lumea merge la cules de porumb.

In legătură cu aceste campanii sui generis de strângere a recoltei, a circulat în România o glumă:

Intr'un lot de porumb, au căzut alături o echipă de ingineri de la un institut de proectare cu o echipă de pușcăriași. Pușcăriașii, văzându-i fără haine vărgate și ceva mai spălați, i-au întrebat mirați:

– Da' voi ce-ați făcut de v'a adus aici?

– Ce să facem, răspunseră inginerii, am făcut ... Politechnica.

Un fapt care ilustrează fără nici un echivoc situația falimentară a economiei românești este aprovizionarea populației cu alimente. Din punct de vedere al numărului de calorii pe cap de locuitor, România se situează în prezent pe locul 14-15 în categoria țărilor slab desvoltate, și pe locul 52 în lume. In rândul țărilor europene ea se situează pe penultimul loc, ultima fiind Albania, tot o țară comunistă, care în plus este foarte săracă în resurse naturale și aflată într'o situație specială de izolare economică, atât față de lumea liberă cât și de blocul sovietic.

România, pe vremuri una din cele mai bogate țări agricole din Europa, este astăzi o țară înfometată. Aceasta este tristul adevăr, aproape incredibil pentru străini și pentru Românii de peste hotare.

CINE ESTE VINOVAT?

Av. Victor RADULESCU

Guvernul Român a pornit din nou o campanie furibundă de denigrarea celor ce au plecat din țară, pentru a-i determina pe cei ce ar dori să plece din România fie ca turiști fie ca emigranți să renunțe la această idee. Este o stranie coincidență între recenta dispută dintre ferma poziție a administrației Carter, în ceace privește drepturile umane și Sovietele și această nouă campanie a României împotriva plecărilor.

Ziarele din România și Buletinul Agerpres nr. 17 din Martie 1977 în limba engleză relatează pe larg cuvântările ținute de Nicolae Ceausescu la 17 Februarie și 29 Martie 1977.

Secretarul Partidului Comunist Român numește pe cei ce au plecat sau vor să plece din România niște "trădători", "lași" spunând că aceștia și-au vândut conștiința lor națională "pe arginți ca Iuda" și că aceștia ar vrea să plece din România pentru ca trădând interesele țării ar umbla după "profituri dintr'o viață ușoară".

Voi analiza aceste afirmații și ca emigrant și ca avocat practician în New York State specialist în drept internațional la New York University. Doresc să precizez că cele ce voi relata nu mi-au fost nici cerute nici impuse de vreo autoritate din Statele Unite ci e [illegible] voluntar și din dorința de a desvălui publicului adevărul.

Nicolae Ceausescu și presa sa falsifică adevărul. Pornind dela dictonul lor "cine nu este cu noi este împotriva noastră" ei interpretează fenomenele sociale din lumea liberă după formulele și parametri comuniști fără să cunoască în profunzime nici realitățile sociale ale lumii bazate pe libertatea individului și nici legislația acestei societăți. In explicarea acestei dorințe fervente de se emigra din România, ea nu poate fi găsită decât în realitățile mizeriei din lumea comunistă.

Toți cei ce vor să plece din România o doresc pentru că de peste 30 de ani sunt mânați dela spate ca robii, pentru a atinge niște idealuri prost planificate de cei dela conducere. I s'a cerut bietului român să facă mereu sacrificii promițându-i-se că va fi mai bine, dar binele pentru popor nu s'a materializat niciodată. "Realizările" afișate în presă și pe panourile organizate de propaganda comunistă a României nu satisfac poporul român.

El remarcă desvoltarea economică postbelică a Germaniei Federale care deși distrusă de bombardamente și jefuită de sovietici fără a avea aceleași resurse naturale ca România totuși după statisticile UNESCO are cel mai ridicat standard de viață din Europa.

Se întreabă cei din România "de ce"? Pentru sistemele sociale diferă. Care este cel mai bun? Rezultatele sunt mai elocvente și mai convingătoare decât orice propagandă. Deaceea poporul român vrea să plece în Germania și nu poporul german vrea să emigreze în România. Deaceea nu sunt cozi la consulatele României din străinătate ca lumea să intre în raiul comunist ci consulatele țărilor libere sunt asaltate de cei ce fug din comunism.

Se tem cei din România că vor rămâne fără specialiști? Dece nu li se creează acestora condiții ca să nu mai fie tentați a pleca în vest. De ce ?

De ce omul de știință, scriitorul, muncitorul și țăranul este obligat să urmeze orbește o doctrină străină de sufletul și tradiția sa. De ce? De ce este pus în situație să-și vândă și sufletul pentru o poziție sau un post mai bun, sau chiar pentru o bucată de pâine. De ce? De ce omul nu este liber. De ce?

Visul unui specialist român nu este să câștige averi, ci să aibă în buzunar un pașaport și să plece când vrea și unde vrea nu să fie înjosit și supus la un proces îndelung de umilințe legat de satisfacerea unor formalități [illegible] impuse de legislațiile comuniste române, atunci când face cerere pentru a obține un pașaport.

CONTINUARE IN PAG. 8

OAMENI CARE AU FOST

ION LUCA CARAGIALE
65 DE ANI DELA MOARTEA LUI

de
Nicolae Novac

[illegible]

Caragiale

[illegible]

THEATRUL NAȚIONAL
NOPTEA FURTUNOASĂ

Afișul Teatrului Național din 1888

[illegible]

SCENA DIN "O NOAPTE FURTUNOASĂ"

AL. DAVILA și I.L. CARAGIALE

DIN TRECUTUL NOSTRU

CĂILE DE LUMINĂ, DE JERTFĂ ȘI DE BIRUINȚĂ ALE NEAMULUI

DIN ISTORIA DE ACUM O SUTĂ DE ANI

Prof. Mircea MILESCU

PARTEA DOUA

Proclamarea Independenței în Parlament la 10 Mai 1877 se făcu în cea mai entuziastă atmosferă. De îndată un grup de vre-o mie de studenți, negustori și meseriași au pregătit o manifestație cu torțe pentru a nerge la redacția ziarului Românul și la I.C. Brătianu acasă. Li se asociază și cântăreții de la trupa italiană, se cântă Trovatore și imnuri pe străzi.

Mulțimea trăia clipe delirante, așa încât corespondentul ziarului La France spune că văzuse o lume "beată de entuziasm".

Presa străină își începe atacurile. Ziarele turcești și unguresti erau pline de grosolănii ceea ce îndârji și mai mult spiritul general.

Presa franceză era ostilă, la Petersburg se manifesta o "rezervă extremă" iar Anglia nu ezita să ceară măsuri de pedepsire.

Nu rămânea altceva de făcut decât ceea ce recomandase trimisul român la Budapesta. 'Să ne batem întâi vitejeste".

La 9 Mai "Le Constitutionel" scria: "Lumea e hotărâtă la cele mai mari sacrificii pentru cauza independenței".

In provinciile ocupate, numeroși tineri treceau prin "Vama cucului" în România pentru a se înrola voluntari, iar la Sibiu și Brasov, sub conducerea Juditei Măcelariu, se alcătuiau comitete pentru răniți, urmate de altele la Cernăuți și Cluj.

"Gazeta Transilvaniei" prin Gheorghe Barițiu saluta cu căldură actul de Independență, atrăgând în acelas timp atenția că "inamicii și adversarii cei mai încarnați ai ei sunt, îndată după turci, frații lor, ungurii."

De la Budapesta, agentul român Bălăceanu scria: 'Suntem botărâți a ne face uciși până la cel din urmă mai curând, decât să ne supunem unei hotărâri contrare dorințelor noastre ...... Aflați că fiul meu unic s'a făcut soldat să se bată cu turcii și, dacă aș avea nenorocirea să fie ucis, aș merge să-l înlocuiesc imediat .... Nu este putere umană în stare să ne readucă subt jugul desonorant al Turciei".

Avântul general era umbrit de abuzul armatei ruse care intrase pe teritoriul românesc înainte ca Parlamentul să-și fi dat votul asupra convenției de trecere.

Acest act este interpretat ca prevestitor de rele: Ziarul Românul scria: "Rușii au trecut. Războiul e ca și declarat. Regretăm foarte, împreună cu toți Românii această precipitare, care corespundea cu "tradițiunile trecutului."

Ziarul Conservator Timpul condus de M. Eminescu manifesta o evidentă opoziție față de gestul rusesc: 'După mulți ani de luptă și de silințe pentru a dobândi o poziție politică independentă, iată-ne astăzi înapoiați la punctul de plecare: teritoriul român s'a călcat iarăși de oștiri străine ca în 1856". Eminescu manifesta îngrijorarea că nu era semnat un tratat cu rușii, ci o simplă convenție ignorată deja de armata Imperială.

In cercurile Guvernului și chiar în rândul poporului predomina suspiciunea că Rusia avea intenția ascunsă de a lua înapoi sudul Basarabiei la sfârșitul războiului cu Turcii.

Domnitorul Carol însă, vedea necesară o colaborare cu Rusia pentru a pune capăt vasalității otomane, sperând în ajutorul diplomatic European de a păstra integritatea României în cazul în care Rusia ar pretinde sudul Basarabean. Iată ce-i scria tatălui său, la 9 Aprilie 1877: "O campanie victorioasă va pune capăt vasalității noastre nominale față de Turcia; dar Europa nu va permite niciodată ca Rusia să i se substituie; în această privință nu pot vedea nici un pericol."

In Parlament, Nicolae Ionescu era încă pentru păstrarea strictei neutralități, iar D.A. Sturdza se împotrivea oricărui act de prietenie cu Rușii pe care îi ura din răsputeri.

Nu este surprinzătoare atitudinea rezervată a populației românești la apariția armatei ruse.

Ajunse la Iași, cele dintâi trupe rusești sunt lăsate în ploaie, prefectul refuzând orice colaborare sub motivul că nu avea dispoziții de la Guvern.

Ambasadorul rus Stuart la Bucuresti se plângea de acest tratament oferit "urmașilor liberatorilor acestei țări."

Marele Duce Nicolae și Marele Duce Vladimir sosiți la Galați au fost găzduiți de un bogătaș grec iar la 14 Mai și-au făcut apariția la Statul Major stabilit la Ploiești. Două zile mai târziu Marele Duce are o întrevedere cu Domnul României la Bucuresti. Personal Ducele Nicolae considera folositoare o colaborare militară românească dar asta nu depindea de el. Tarul Alexandru al II și Gorceacov excludeau asemenea posibilitate.

Trupele române erau concentrate pe Argeș pentru a preveni un atac turcesc pe la Rusciuc, și în Oltenia, care putea fi atacată pe la Vidin.

In cursul lunii Mai Guvernul Român adresă un memoriu Guvernului de la Petersburg specificând condițiile în care dorea o colaborare militară cu Rusia în războiul anti-Otoman.

Răspunsul nu întârzie, formulat în termeni de o rară insolență: "Rusia n'are nevoie de concursul armatei române. Forțele pe care le-a pus în mișcare pentru a lupta cu Turcia sunt mai mult decât suficiente ca să atingă înaltul scop ce și l-a pus Impăratul începând războiul actual.

Rusia avertiza că dacă Guvernul Român dorește să intreprindă o campanie militară pe socoteala lui însuși, asumându-și riscurile, va trebui să o facă totusi "cu condiția absolută a unității comandamentului superior, care ar rămâne în mâinile generalului șef al armatei imperiale."

La Livadia, Rusia refuzase Guvernului Român statutul de aliat în război precum și o colaborare militară. Acum chiar și o luptă pe cont propiu trebuia subordonată comandamentului rusesc. Era un gest diplomatic brutal care provocă derută în sânul Guvernului Român.

Din partea lui Andrassy, ministrul de externe Austro-Ungar venea un răspuns care nu recomanda trecerea Dunării. Disraeli al Angliei era împotriva oricărei acțiuni românești, iar Guvernul Francez nu avea nici un cuvânt de spus în Europa după 1871.

Bismark, care manipula întreaga diplomație Europeană, era momentan angrenat în probleme interne, "iar "chestiunea Balcanică" era un joc prin care ținea în balanță cele două imperii, Rusia și Austro-Ungaria".

România nu avea nici un suport diplomatic extern.

Totul depindea acum de abilitatea diplomatică a Principelui Carol, a lui Kogălniceanu, Brătianu și celorlalți.

La Ploiești se făceau pregătiri în casa Negulescu pentru o fastuoasă primire a Tarului Alexandru II care sosi la începutul lui Iunie la Iași. Ministrii români trimiși în întâmpinare în frunte cu Brătianu și Generalul Florescu, aveau impresia că "Tarul se poartă ca la el acasă".

La 7 Iunie Principele Carol se înfățișă la Ploiești unde avu prima întrevedere cu Alexandru II. Nici un fel de acord de cooperare militară sau diplomatică nu se realiză. Tarul dădea în schimb o vagă promisiune că "România nu are să aștepte decât bine de la dânsul".

Evenimentele care au urmat au dovedit că Rusia nu și-a respectat cuvântul, călcând în mod flagrant integritatea teritorială în numele binecunoscutului calificativ de eliberator.

Prof. Mircea MILESCU

1877 CENTENARUL 1977
RĂSBOIULUI DE INDEPENDENȚĂ AL ROMÂNIEI

ACTIVITATEA POLITICA SI MILITARA A DOMNITORULUI CAROL I SI A GUVERNULUI SAU, DUPA DECLAREA INDEPENDENTEI ROMANIEI LA 10 MAI 1877

Comandor Mircea PETRU

După declararea Independenței României la 10 Mai, 1877, Domnitorul Carol I, în repetate rânduri își manifestase dorința în Consiliile de Război ținute la Ploești cu Marele Duce Nicolae și mai târziu cu Tarul Alexandru al II-lea, arătând " că românii ard de dorința de a intra în acțiune"... dar de fiecare dată primea răspunsuri evazive.

Proclamarea de Independență a României a fost anunțata Puterilor garante, prin agenții diplomatici ai țării.

Majoritatea au adoptat o atitudine rezervată, ostilă, chiar, în cazul Angliei; în timp ce Turcia a considerat-o drept o "rebeliune".

In fața acestei situații, era limpede că independența trebuia impusă prin participarea la război și înfrângerea forțelor otomane, prin jertfa de sânge.

DOMNITORUL CAROL I

Formal , guvernul român a cerut "o bază de operație proprie și menținerea aripei stângi pe Iaker";cercurile politice dela Petresburg au respins însă aceste propuneri. La 17-29 Mai, guvernul român a primit din partea cancelarului Gorceakov o notă, redactată în termeni duri, în care se arăta că împăratul "nu are nevoie de trupele române".

Totuși , " trupele de operații române " care cuprindeau 4 divizii (8 regimente de infanterie de linie, 4 batalioane de vânători, 16 regimente de dorobanți, 10 regimente de cavalerie, 4 regimente de artilerie, alte subunități și servicii) cu un efectiv total de 58,700 de oameni, au fost puse pe picior de război relativ scurt. Pentru paza teritoriului țării au fost mobilizate 31 de batalioane, 4 escadroane și 8 baterii de miliție, formate din oameni mai în vârstă, precum și din garda națională.

In luna Iunie, Armata română era gata să ducă acțiuni contra armatei otomane, atât în cazul tactic cât și cel strategic.

Unitățile și Marile Unități ale Armatei de operații sunt puse în marș pe jos sau transportate pe calea ferată, având misiunea să asigure întreaga linie de apărare a Dunării, până la venirea corpurilor de armată rusești, iar grosul trupelor să se concentreze în Oltenia, gata a respinge orice încercare turcească de a muta teatrul de acțiune pe teritoriul nostru și, în acelaș timp, în măsură de a debușa dincolo de Dunăre, în ipoteza că cooperarea forțelor române în câmpul strategic, sub comandament român, va fi acceptat de comandamentul rus.

CONTINUARE IN PAG. 8

GENERALUL ALEXANDRU ÇERNAT
Ministru de război, ce a primit misiunea de a pune armata română pe picior de război.

GENERALUL GRIGORE CANTILI
Comandantul Brigăzii de cavalerie din Divizia a 4-a, care a ocupat Nicopole.

1877 CENTENARUL 1977
RĂZBOIULUI DE INDEPENDENTĂ AL ROMÂNIEI

UNITATILE ROMANE DE CAVALERIE PARASEC GARNIZOANA DE RESEDINTA.

URMARE DIN PAG. 7

Ofiţerii comandanţi de unităţi, printr'o instrucţie intensă zilnică, urmăresc cu perseverenţă ca să deprindă ostaşii cu tot ce le va fi absolut necesar pe câmpul de luptă: organizarea poziţiilor de tragere, luarea dispozitivelor de luptă, folosirea terenului astfel ca din fiecare cută de teren, din fiecare brazdă să-şi facă scut;...apoi îndatoriile sentinelei, incursiunile le inamic, etc.

PORTRETE DE OFITERI COMANDANTI DE UNITATI

Prin marşuri, în zonele de concentrare, însumând uneori etape de 60 Kilometri se urmăreşte disciplina şi călirea ostaşilor şi deprinderea cu viaţă de campanie, se dobândesc în timp scurt reflexe şi rezistenţă fizică şi morală, ce altă dată era necesar luni de zile.

O UNITATE DE VANATORI PE CAMPUL DE INSTRUCTIE INTR'UN MOMENT DE REPAUS, DUPA O ETAPA DE MARS.

GENERALUL I.MURGESCU, CARE IN TIMPUL RASBOIULUI DE INDEPENDENTA AVEA GRADUL DE MAIOR, A CONTRIBUIT LA ANIHILAREA FLOTEI FLUVIALE OTOMANE.

In noaptea de 12 spre 13 Mai 1877 a scufundat de pe bordul şalupei "Rândunica" monitorul otoman "Seife" în canalul Măcin.

După ce trupele ruse au atins linia Dunării, trupele române concentrate în Oltenia, aveau misiunea să apere la vest de Olt, flancul drept al armatei ruse şi să respingă un eventual atac al trupelor otomane din Cetatea Vidinului, din faţa Calafatului, unde se găseau masaţi circa 30,000 de soldaţi. La cererea comandamentului rus, la 14 Iunie 1877, artileria română concentrată la Calafat, execută un spectacular ciocan de foc de artilerie asupra Vidinului, protejând astfel concentrarea trupelor ruse şi materialului necesar construirii podului de la Zimnicea şi trecerea trupelor ruse la sud de Dunăre.

CALAFAT, IN FATA VIDINULUI, UNDE ARMATA TURCA AVEA MASATE TRUPE, ARTILERIA ROMANA INTRA IN POZITIE DE TRAGERE.

Instalată pe malulrile Dunării la Calafat, artileria românească a ţinut sub foc Cetatea Vidinului.

Roata norocului se întoarce. După unele succese obţinute iniţial de forţele ruse pe frontul din Balcani, mersul luptelor a suferit unele întorsături care a pus comandamentul Rus într'o grea situaţie. După primul eşec suferit de armata rusă în atacul Plevnei din 8 Iulie 1877, unde armata rusă a pierdut 3,000 de soldaţi, deşi încă nu se încheiase nici un acord de colaborare militară Domnitorul Carol I la cererea expresă a comandamentului rus a consimţit ca o parte din trupele Diviziei a 4-a, să ocupe Nicopole, pentru a elibera trupele ruse care urmau să participe la un al doilea atac împotriva Plevnei.

PIESA DE ARTILERIE DIN BATERIA "MIRCEA" IN POZITIE DE TRAGERE.

Sus, vedem corespondenţi de presă străini, vizitând o baterie, şi asistând la efectul ciocanelor de foc asupra Vidinului. Corespondenţii străini, aduc cele mai mari elogii artileriştilor români.

Comandamentul rus a mai cerut ca trupele române din Nicopole să ia în pază şi să escorteze şi prizionerii de război turci. Domnitorul Carol I refuză, declarând, că ,Armata Română, nu poate escorta prizioneri pe care nu i-a capturat.

INTRAREA TRUPELOR ROMANE IN NICOPOLE.

In al doilea atac asupra Plevnei din 18 Iulie, armata rusă este din nou respinsă, suferind pierderi de peste 7,000 de morţi şi răniţi.

La 19 Iulie Marele Duce Nicolae trimite Princepelui Carol celebra telegramă. Turcii îngrămădind cele mai mari mase la Plevna ne coplesesc " nous abîment ". Rog a face demonstraţii şi dacă este posibil, trecerea Dunării, pe care Alteţa Voastră doreşte s'o facă.

Dar Principele Carol I nu acceptă ca ofiţerii şi armata sa, să lupte sub comandament rus. Primul Ministru Brătianu, cu o comisie de ofiţeri superiori merge la 4 August la comandamentul rus pentru a stabili detalii precise de cooperare, cerute de Domnitorul Carol, Comandantul Armatei Române.

Pentru stabilirea Inaltului Comandament al Trupelor ce vor acţiona în a treia bătălie asupra Plevnei,

TRUPELE ROMANE TREC DUNAREA PE LA CORABIA

Princepele Carol I, la invitaţia Tarului, merge sa ia parte la consiliul de război ţinut la Cartierul General al Armatei de Operaţii.

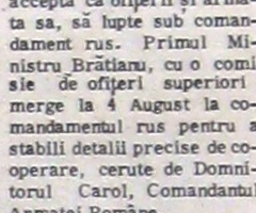
Când Marele Duce Nicolae, comandantul suprem al armatei ruse de operaţii, întreabă pe Domnitor dacă înţelege să comande personal trupele româneşti, răspunsul Princepelui este categoric "E de la sine înţeles" ! Această hotărâre răspunse Marele Duce, va fi isvorul multor greutăţi, dat fiind Alteţa Voastră nu ar putea fi pus sub ordinele unui General rus.

Evident, răspunse Domnitorul, dar nu văd nici un inconvenient ca zece generali ruşi să fie puşi sub ordinele mele. Marele Duce a raportat imediat Tarului acest răspuns neaşteptat.

Pierderile enorme printre rândurile ruseşti în cele două bătălii l-au silit pe Tar să accepte hotărârea Princepelui. Era pentru Prinţ un imens succes de prestigiu, dar şi de mare răspundere.

Forţele armate româno-ruse s'a decis să fie puse sub comanda Domnitorului Carol I, asistat de Generalul Zotov, ca Sef de Stat Major şi de Generalul Cernat, comandantul trupelor operative româneşti, formate din 58,700 de soldaţi.

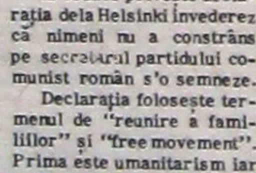
CARTIERUL GENERAL AL ARMATEI DE OPERATII

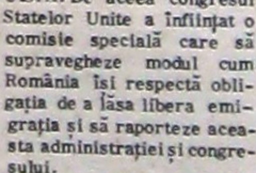
Comandor Mircea PETRU

CINE ESTE VINOVAT?

URMARE DIN PAG. 5

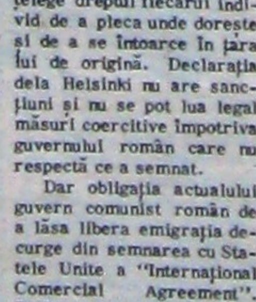

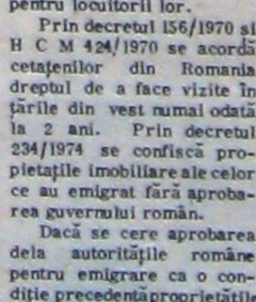
Cei ce luptă în vest pentru ca România să respecte drepturile umane doresc ca fiecare cetăţean să obţină un paşaport în maxim 10 zile să-l păstreze asupra sa şi să poată ieşi oricând din ţară, să nu fie ţinuţi oamenii ca într'un ghetou. Să fie graniţele libere.

In ceeace priveşte declaraţia dela Helsinki învederez că nimeni nu a constrâns pe secretarul partidului comunist român s'o semneze.

Declaraţia foloseşte termenul de "reunire a familiilor" şi "free movement". Prima este umanitarism iar a doua este respectul libertăţii omului ce trebuie datorat de fiecare guvern subiecţilor săi. Nu se incită emigrarea din România la adăpostul Declaraţiei dela Helsinki de către "anumite cercuri imperialiste" aşa cum spune secretarul partidului comunist român şi presa română.

Declaraţia dela Helsinki prin "free movement" înţelege dreptul fiecărui individ de a pleca unde doreşte şi de a se întoarce în ţara lui de origină. Declaraţia dela Helsinki nu are sancţiuni şi nu se pot lua legal măsuri coercitive împotriva guvernului român care nu respectă ce a semnat.

Dar obligaţia actualului guvern comunist român de a lăsa libera emigraţia decurge din semnarea cu Statele Unite a "Internaţional Comercial Agreement". Raţiunea de existenţă a acestui tratat se bazează în principal pe dispoziţiunile articolului 402 şi 403 a U.S. Trade Act". Cu alte cuvinte dacă nu ar fi existat acest "Trade Act" Statele Unite şi România nu ar fi putut încheia tratul comercial semnat în 1974. Statele Unite nu au impus României semnarea acestui tratat dimpotrivă România a cerut fervent Statelor Unite să se încheie un astfel de tratat. In lumina dispoziţiunilor legale internaţionale în cazul în care România nu respectă obligaţia de a lăsa libera emigraţia va înceta automat şi existenţa tratului comercial cu U.S.A. De aceea congresul Statelor Unite a înfiinţat o comisie specială care să supravegheze modul cum România îşi respectă obligaţia de a lăsa libera emigraţia şi să raporteze aceasta administraţiei şi congresului.

In contradicţie cu principiile "free movement" şi "free press information" guvernul român a enactat o serie de acte normative care obligă pe orice cetăţean român să raporteze organelor administratiei şi celor politice orice conversaţie sau orice contact de orice natură avută cu un străin. Numai ţările comuniste au astfel de legislaţie de penitenciar pentru locuitorii lor.

Prin decretul 156/1970 şi H C M 424/1970 se acordă cetaţenilor din Romania dreptul de a face vizite în ţările din vest numai odată la 2 ani. Prin decretul 234/1974 se confiscă propietaţile imobiliare ale celor ce au emigrat fără aprobarea guvernului român.

Dacă se cere aprobarea dela autorităţile române pentru emigrare ca o condiţie precedentă proprietăţile trebuiesc predate statului la preturi derizorii. Evaluarea acestora o fac organele locale de stat după criteriile arătate în actele normative făcute tocmai în scopul preluării proprietăţilor oamenilor ca o sancţiune pentru plecarea lor. Straniu este că în conformitate cu constituţia R.S.R. se permite atât cetăţenilor români cât şi cetăţenilor străini posedarea de propietaţi imobiliare pe teritoriul României. Crezând că îşi pot salva propietaţile unii români doresc să ramână cetăţeni români cu domiciliul în străinătate dar şi ei sunt deprivaţi de propietăţi în conformitate cu legea de mai sus.

Când cineva vrea să plece din România ca turist trebuie să se umilească cerând avizul sau aprobarea oamenilor politici ai zilei de la locul său de muncă pentru ca în conformitate cu legea română nu poţi depune altfel la miliţie o cerere de paşaport. Toate aceste legi române sunt contrare Declaraţiei dela Helsinki şi Trade Act-ului şi trebuiesc imediat reformate de guvernul român.

Cu ocazia discuţiilor ce au avut loc în Congresul Statelor Unite când s'a dezbătut dacă trebuie să se mai prelungească sau nu României beneficiile ce decurg din statutul ce i s'a acordat acesteia de naţiune favorizată s'a arătat la unison că interpretând ad literam prevederile Trade Act-ului prin prisma Convenţiei din 1967 dela Viena privind modul de încheiere şi executarea tratatelor, România este obligată să elibereze pe toţi cei ce vor să plece indiferent dacă aceştia au sau nu rude în străinătate.

Pentru a fi pe înţelesul şi a celor din Bucureşti arăt că legislaţia internaţională şi americană spune că dacă Ion Ion din Năruja care nu are pe nimeni în Statele Unite sau altă ţară vrea să plece din România el poate să o facă ca un drept ce decurge din documentele de mai sus, iar guvernul român nu-l poate împiedica. Statele Unite au încheiat tratul comercial cu România pentru ca urmând politica sa umanitară - vidi doctrina Carter - a făcut concesii economice României numai pentru ca aceasta să dezasuprească poporul şi să-i lase pe oameni să plece unde vor când solicită.

Guvernul dela Bucureşti pe deoparte umblă şi după tehnologia americană dar nici nu se îndura să-şi elibereze oamenii care sunt plătiţi cu salarii de mizerie. Se ştie că România este ţara cu cel mai scăzut standard de viaţă dintre toate ţările comuniste. Secretarul partidului comunist vrea să lase să plece din România numai oamenii invalizi bătrâni şi fără calificare care nu sunt aşa productivi şi nu-i pot aduce beneficii mari prin exploatare. Dar documentele internaţionale care le-a semnat nu-i permit să facă aceasta selectare discriminatorie a populaţiei sale şi să nu dea drumul şi celor tineri şi cu o calificare, ce îşi mai pot făuri un viitor şi mai pot încă trăi şi pentru ei şi familiile lor în lumea liberă, scăpând de exploatarea sălbatecă şi nemiloasă a comunismului.

Cine trebuie tras la răspundere pentru că din România lumea vrea să emigreze? Clica comunistă care a dus poporul român în situaţia de cerşetor, şi a făcut pe bietul român, atât de mult legat de glia străbună, să-şi ia desaga şi să pornească în lume. Dar cine fuge de bine ?

Istoria îi va trage la răspundere pe cei vinovaţi. Si aceştia nu sunt alţii decât comuniştii străini de Neam şi de Ţara !

Av. Victor RADULESU

PASTORUL ROMÂN RICHARD WURMBRAND ÎN BRAZILIA

Evreu ca și Sf. Apostol Pavel, convertit ca și el, și cu un neastâmpărat zel de neofit, Wurmbrand sare de pe un continent pe altul, ducând mesagiul său cu viteza mijloacelor de comunicație modernă: "Ajutați pe creștinii din catacombe, nu uitați biserica tăcerii, sutele de mii de martiri din închisorile comuniste. Nu vă lăsați înșelați de marxism, care nu este filosofie politică, nici socialism, ci e copilul diavolului, gestat în hrubele secrete ale "Satanismului", din care Marx a făcut parte ca membru de drept . . .," Când pastorul Wurmbrand vorbește, nu numai că afirmă, ci demonstrează, aduce documente.

Condamnat la închisoare pe viață pentru organizarea unei biserici subversive în rândurile armatei sovietice de ocupație în România, Wurmbrand este bătut și chinuit până la exterminare 15 ani, în temnițele dela Jilava, Gherla și Aiud, apoi vândut lumii libere de guvernul român pentru 10.000 de dolari, dimpreună cu familia lui. Doamna Sabina, soția pastorului, a fost arestată și ea. A lucrat cu roaba pe canalul Dunărea - Marea Neagră, în colonia de femei Anghel Saligny, dar așa cum spunea o fată legionară, și-a păstrat întotdeauna zâmbetul și cuvintele de încurajare pentru cei slabi în credință și disperați.

Wurmbrand este singurul exilat care s'a dus în fața Senatului American și și-a desbrăcat cămașa, arătând cele 29 de răni căpătate în închisorile din România. Lui Wurmbrand îi plac argumentele tari, mărturiile vii; se folosește în conferințele lui de persoane care au suferit sub comunism, pe care îi invită la tribună să mărturisească. El vrea să scuture indiferența Occidentului, pentru care ridicarea prețului cafelei cu cinci cenți este mai important decât moartea a sute de mii de martiri întemnițați pentru Hristos în închisorile din lumea comunistă.

Dar pastorul a găsit printre Americani și oameni sensibili care l-au ajutat. A întemeiat în California marea mișcare "Jesus To the Communist World" cu buletinul "The Voice of the Martyrs", publicat până acum în 48 de limbi. Fondurile acestei mișcări vin din contribuțiile celor care iubesc libertățile omului și pe Hristos și se chieltuiesc pentru creștinii din lagărul comunist: Biblii, literatură creștină, mâncare și haine, trimise prin turiști, parașute, pachete plutitoare, să acopere costul emisiunilor de radio și televiziune pentru "Biserica din catacombe".

Anul acesta, între 23 Aprilie și 5 Mai, pastorul Wurmbrand a fost invitat în America de Sud, de către secțiunea portugheză a "Vocii Martirilor", întemeiată de el. A conferențiat în orașele: Rio de Janeiro, Sao Paulo, Brasilia, Campina Grande, Recife, Natal și Salvador. Ziarele din toate aceste orașe și două canale de televiziune din Recife au salutat pe pastor și pe soția lui cu următoarele lozinci: "Bine ai venit la noi, pastor martir", "libertate pentru popoarele subjugate de comunismul ateu", "Jos imperiul comunist, închisoarea popoarelor", "Cine e comunist, nu e brazilian" . . . etc. Ziarul "Folha da Tarde" din Sao Paulo, sub titlul: UN PASTOR CARE AJUTA VICTIMELE COMUNISMULUI, scria la 24 Aprilie următoarele:

"Douăzeci de mii de persoane au apărut azi în Arena Sporturilor ca să asculte pe pastorul evanghelic român Richard Wurmbrand".

La Sao Paulo mulțimile au ocupat arena cu două ore înainte de program. Nemai fiind locuri, tinerii s'au așezat pe iarbă, cântând imnuri religioase și bătând ritmul cu palmele, în timp ce pastorul român a intrat surâzând, dimpreună cu soția lui, și salutând pe toți.

Au fost de față reprezentanții tuturor grupurilor etnice din țările subjugate de comunism. Tribuna a fost încadrată de drapelul românesc și brazilian. Grupului românesc i s'a dat loc de onoare la stânga oratorului. Au fost de față Av. Iancu Nicolae Păltinișeanu, Ing. Dan Boghiu, Poetul Al. Petru Silistreanu, Ion Gunaris și alții. A vorbit Deputatul Federal Joia Junior, atacând pe acei preoți catolici care fac cauză comună cu marxismul.

Subiectul conferinței lui Wurmbrand a fost de un realism dramatic: arestări, schingiuiri, bătăi, oameni hrăniți cu excremente - icoana închisorilor din România. Totuși, ținând seama de psihologia rasei latine, vorbirea a fost presărată și cu câteva spirite, menite să descrețească frunțile ascultătorilor. Ziarul "Folhia da Tarde" dă o relatare a pastorului Wurmbrand, de felul cum femeile misionare din organizația "Vocea Martirilor" știu să facă turism în Rusia:

"Autoritățile sovietice, a zis pastorul, respectă foarte mult femeile însărcinate și nu le caută la vamă, dacă poartă băieți sau fete. Medicina voastră braziliană este înapoiată, la voi femeile rămân însărcinate numai odată la nouă luni, pe când femeile dela "Vocea Martirilor" se fac că sunt însărcinate de cinci ori pe an, numai să poată trece literatură creștină în țările comuniste".

In numele Exilului Românesc din Sao Paulo, Ing. Dan Boghiu rostește următoarele cuvinte:

"Stimate Pastor Wurmbrand,

"Ca unul ce sunt conaționalul Dumneavoastră, venit din acelaș pământ al suferinței, îmi iau libertatea de a Vă saluta în limba română: Bine ați venit în Brazilia și Dumnezeu să Vă ajute ca să puteți desfășura cu bun rezultat marea operă creștinească pentru care Vați dedicat viața". Apoi a continuat în limba portugheză:

"Vreau să parafrazez unele fragmente din Scrisoarea Deschisă pe care confratele Dumneavoastră de breaslă și de suferință Arhim. Roman Braga, v-a adresat-o în anul 1970. Dânsul era atunci recent refugiat din "Paradisul Roșu" și păstorea Parohia Română Ortodoxă din Sao Paulo."

"Noi, creștinii liberi - români și de alte naționalități - ne rugăm la Dumnezeu să Vă dea putere ca să mărturisiți adevărul până la sfârșit. Noi știm că cele 29 de rane cu care ați ieșit din torturile închisorilor comuniste încă nu s'au vindecat. Este o minune cum de mai sunteți viu. Dar Dumnezeu a voit să Vă păstreze ca pe o mărturie vie, să scuturați indiferența creștinilor din Occident, nepăsarea acelor teologi plictisiți și săturați de logică, care nu-și pot imagina că în acest secol ar mai exista oameni care suferă pentru Iisus Hristos! Mă întreb, câți dintre ei și-au vărsat barem o picătură din sângele lor prețios în apărarea Crucii?

"Mulți din acești creștini, aici în Occident - inclusiv în Brazilia - auzind și citind în cărțile Dumneavoastră despre torturile la care ați fost supus, nu vor să creadă că toate acestea pot fi adevărate. Ei își închipuie că au de a face cu niște elucubrații senzaționaliste. Ei încă n'au simțit pe propria lor carne, sau în fundul sufletului lor, cruzimea și sadismul călăilor ateismului roșu. Nici Toma n'a crezut. La acești oameni naivi, care-s dispuși oricând ca să cofraternizeze cu marxismul, arătați-le ranele și nu le mai vorbiți nimic."

"Dumnezeu să Vă ajute să deșteptați conștiința adormită a creștinilor din Brazilia și din celelalte țări ale Occidentului, care au mai rămas libere, acum când încă nu e prea târziu. Noi exilații români Vă ajutăm din toată inima în acțiunea de apărare a Crucii, împotriva întunecatelor forțe ale Anticristului."

Pentru noi cei dela "CUVANTUL ROMANESC" acțiunea Pastorului Wurmbrand în Brazilia a fost, nu numai o demonstrație creștinească, ci și românească. Ne-am bucura enorm, dacă în apostolatul său desfășurat pe toate meridianele lumii, pastorul și-ar aminti din când în când și de Românii din exil, să-i înflăcăreze, să le trezească sentimentele creștine și patriotice, așa cum a făcut în Brazilia.

CORESPONDENT

TARAN ROMAN

DE LA ROMÂNI ADUNATE . . . ȘI LA ROMÂNI IARAȘI DATE

Această rubrică a fost întocmită de corespondentul nostru pentru U.S.A., av. Cornel Dumitrescu, care a strâns de la diverși români știrile de mai jos. Cei ce cunosc fapte, date sau evenimente care interesează poporul român și care sunt ținute secret de către guvernul comunist de la București, sunt rugați să le comunice la adresa : Av. Cornel DUMITRESCU 67-41 Kessel St.New York. N.Y. 11375, sau direct la redacție pentru întocmirea și în viitor a acestei rubrici.

ȘTIAȚI CA . . . ?

.....Chivu Stoica, vechiul tovarăș de luptă al odiosului Ghe. Gheorghiu-Dej, s'a sinucis în Februarie 1975 ? Deși presa controlată de regimul de la București nu a publicat la vremea aceea necrologul sau numele medicilor din comisia care a constat decesul, ulterior s'a aflat că Chivu Stoica și-a tras un glonte de revolver în gură, nefiind vorba deci de un accident cu o armă de vânătoare cum s'a lansat zvonul de către securitate.

▪▪

.....In casa lui Stefan Voitec, " social-democratul de operetă", se vorbește limba italiană, soția sa fiind italiancă ?

▪▪

.....In casa lui Leonte Răutu se vorbește limba rusă, soția sa fiind rusoaică de religie mozaică ?

▪▪

.....Tovarășul Matei de la Biblioteca română din New York, despre care gurile rele afirmă că ar fi Colonel de securitate, a trimis familiei sale din țară, un frigider american de ultimul tip ? Asta numai așa ca să dovedească cât de putred este imperialismul american !

▪▪

...... Temporara disgrație în care căzuse Gheorghe Pană, în urmă cu doi ani, se datora faptului că soția sa își exprimase dorința de a-și vizita rudele din Israel ?

▪▪

.....Cu ocazia sărbătoririi centenarului independenței României, dictatorul Nicolae Ceaușescu a dat un decret prin care fratele său " Colonel Doctor (în istorie militară !) Ilie Ceaușescu, a fost înaintat la gradul de General maior". După ce Nicolae Ceaușescu, primise acest grad în Uniunea Sovietică, acum un al doilea membru al familiei Ceaușescu este uns general. Si mai sunt încă șase frați ! Biata armată română !

▪▪

.....Pe gardul de sârmă ghimpată electrificată care împrejmuiește baza de rachete cu rază medie de acțiune de la Vama Buzăului (deasupra tunelului de la Teliu), scrie " Atenție ! Se trage fără somație ! ". Pe rachetele de la această bază care au fost scoase cu ocazia unor părăzi militare de 23 August la Brașov, sub vopseaua cu însemnele armatei române se putea vedea litere rusești care indicau fără dubiu sursa de proveniență.

▪▪

.....Aproape întreaga producție de bombe clasice de 2.5 tone a Uzinei de Armament de la Plopeni (lângă Ploești) a fost vândută doi ani la rând....Arabiei Saudite.

▪▪

.....In comuna Hoghiz de lângă Rupea (Jud. Brașov) s'a construit o nouă închisoare de 800 de locuri, după modelul închisorilor sovietice, "cele mai înaintate din lume ". Aici sunt deținuți însă în permanență peste 1200 de condamnați care sunt folosiți la carierele de piatră de la Racoș și în noua fabrică de ciment din Hoghiz.

▪▪

.....Intre Crizbav și Feldioara, Jud. Brașov se construește o uzină secretă pentru prelucrarea minereului de uraniu, extras din Munții Biborțului. Ca și în cazul Uzinei de Aluminiu de la Slatina, din motive politice și strategice, uzinele au fost construite departe de zona de extracție, prea apropiată de...țările vecine.

▪▪

.....La Paris s'a instalat noul reprezentant al guvernului comunist de la București, tovarășul Corneliu Mănescu. Fost ministru de externe și pentru un timp președinte al unei sesiuni a O.N.U., " frumosul" Corneliu Mănescu fusese destituit de către Ceaușescu în toamna anului 1974 pe neașteptate și fără nici o explicație. Printre alte speculații făcute de presa din lumea liberă pe marginea acestei destituiri misterioase se punea și gelozia dintre consoarta dictatorului, Elena Ceaușescu pe soția lui Mănescu. Ulterior s'a aflat din cercuri apropriate conducerii partidului că destituirea s'a datorat unei "relații de afaceri interne" dintre ex-ministrul de externe și prințesa Pahlavi, sora șahului Iranului, care se instalase într'una din vilele speciale de la Predal, destinate odihnei reprezentanților partidului.

▪▪

BISERICA CREȘTINĂ

LA ÎNCHIDEREA CICLULUI PASCAL

Arhim. Roman BRAGA

Ispasul și Rusaliile sunt două sărbători religioase care se condiționează reciproc. La Cina cea de Taină, Mântuitorul a vorbit Apostolilor într'o cuvântare de rămas bun și le-a spus că El va pleca de pe pământ la cer. Apostolii, însă, s'au turburat, iar Toma a zis: "Doamne unde Te duci"? Era un sentiment de părăsire, de întristare și decepție, căci fără de Iisus Apostolii nu însemnau nimic. Apostolii erau oameni simpli, argamați, niște pescari cu mâinile bătătorite de muncă, expuși ca și noi la toate vicisitudinele vieții, vulnerabili în fața argumentelor vicioase ale fariseilor și cărturarilor...... Încât te miri cum 12 oameni inculți au reușit să cucerească lumea, să direcționeze civilizația și cultura Imperiului Roman și să întoarcă pe dos toate sistemele gândirii filosofice de până atunci.

Dar, tocmai în aceasta constă misterul creștinismului. Cu asistența Duhului Sfânt, oamenii aceia simpli vorbeau în limbi străine, vindecau boli, făceau minuni și deveneau invincibili. În absența lui Iisus, înnotau în confuzie și disperare. - "Doamne, unde ne vom duce?", a zis Petru ? "Tu ai cuvintele vieții veșnice". Iisus era totul pentru ei. Evanghelia spune clar, că atunci când Domnul lipsea din mijlocul lor, Apostolii erau fricoși și dezorientați. Singuri, pe Marea Galileii, le-a fost frică de furtună. La Ghetsimani, în noaptea arestării, au fugit și s'au ascuns într'o casă, încuindu-se pe dinnăuntru.....

Nu e de mirare, deci, că în ziua Înălțării lui Iisus de pe pământ Apostolii au rămas cu ochii ațintiți spre cerul Betaniei, de unde Iisus își luase zborul, nemai voind să se întoarcă la Ierusalim. Scrie Evanghelistul Luca în cartea "Faptelor" că Dumnezeu a trimis doi îngeri să-i încurajeze: "Bărbați Galileeni, ce stați așa uitându-vă la cer? Acest Iisus care s'a înălțat la cer, tot așa va veni precum L-ați și văzut plecând", adică se va întoarce tot pe norii cerului, nu umilit, nu în iesle, nu în peșteră, nu printre dobitoace, ci cu balanța dreptății în mână, pentru instituirea semitarcelui tribunal.

Înălțarea lui Iisus Hristos nu este o minune, ci un act firesc al naturii Sale dumnezeiești. Crăciunul este un mister, adică părăsirea planului transcedental și intrarea lui Dumnezeu în istorie, limitarea Lui în timp și spațiu, acest act chenotic este într'adevăr o taină. Înălțarea este o întoarcere întru ale Sale, intrarea lui Dumnezeu întru odihna Sa, exact ca după cele șase zile ale creației. Prin întrupare, Dumnezeu a creiat din nou pe omul căzut în păcat, după chipul "teandric" al lui Iisus Hristos.

Hristos s'a înălțat de pe pământ la cer pentru că epopeia mântuirii omului își încheiase ultimul capitol. S'au deschis pentru om niște dimensiuni infinite pentru creșterea lui în Dumnezeu, a împlinirii și a desăvârșirii, și pentru aceasta era nevoie de opera Duhului Sfânt. Deaceea spuneam la începutul acestui capitol că Înălțarea Domnului la cer și Pogorârea Duhului Sfânt se condiționează reciproc. "Vă este de folos ca eu *să mă duc*, a zis Mântuitorul către ucenicii Lui, căci dacă nu mă duc eu, Mângâietorul nu va veni" (Ioan, 16,7)

De ce a fost nevoie ca să vină "Mângâietorul"? De ce a trebuit ca noi, care suntem născuți în timp, dar proiectați în veșnicie, să intrăm în perioada Duhului Sfânt, să avem nevoie de asistența Lui? . . . Pentru un singur motiv: Duhul este acela care transfigurează, umple și desăvârșește. Desigur că Dumnezeirea este cu noi oriunde și oricând, în toată plinătatea Sa, prezentă și activă. În fiecare secundă Tatăl gândește infinit, Fiul creiază, iar Duhul Sfânt dă viață, crește și desăvârșește, schimbând aspectul metamorfic al lumii văzute.

Teologii s'au străduit, prin secole, să apropie taina aceasta de înțelesul minții omenești prin diferite analogii. Cea mai adecvată mi se pare asemănarea lui Dumnezeu cu aspectul trinitar al persoanei umane: Tatăl este mintea care se face cunoscută numai prin cuvânt sau "logos", iar forța care traduce ideia în fapt este asemănarea Duhului Sfânt. Analogia este oarecum mai adecvată, pentru că Dumnezeu însuși este o persoană, iar relația noastră cu El este subiectivă, adică personală și intimă. Sfinții Părinți, însă, au renunțat la această figură de stil, pentru a nu cădea în cunoscuta erezie "modalistă" a lui Sabelie. Treimea rămâne o dogmă pură, care nu trece dincolo de adevărul revelat în Scripturi. Treimea este un paradox, nu unul logic-formal, ci un paradox ontologic-existențial. În logică, contradicțiile sunt absurde și se anulează. Prin gândirea paradoxală, însă, cunoașterea crește și se adâncește.

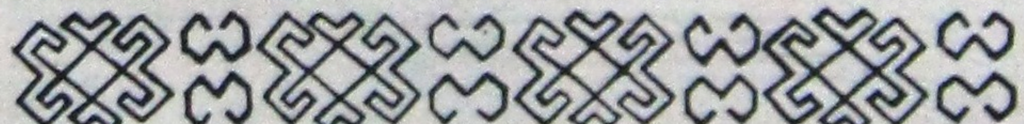

Dar să ne întoarcem la aspectul practic al dogmei. Noi înțelegem persoana lui Iisus Hristos numai prin Duhul Sfânt, pentru că Duhul luminează mintea și desăvârșește mântuirea, face posibilă cunoașterea lui Dumnezeu. Există în lume și o inteligență satanică; însă negativismul istoric se manifestă tot cu permisiunea Duhului Sfânt, având rolul umbrelor dintr'o pictură. Prin contrastul dintre bine și rău oamenii devin mai puternici, mântuirea fiind un act personal de liberă opțiune, tradus în fapt prin cooperarea și asistența Duhului Sfânt.

Prin Duhul Sfânt toate viază și se mișcă. El dă viață lumii, inspiră pe profeți, pe poeți și pe teologi. El a pus temeliile Bisericii ca instituție divino-umană, pentru că din El isvorăște preoția sacramentală.

Așadar, încheind ciclul pascal cu sărbătoarea Duhului Sfânt, trebuie să ne gândim și la criza societății contemporane, care de fapt este o criză de vocație. Vocația isvorăște tot din Duhul Sfânt. Nu-i vorba aici numai de preoție. Avem nevoie de vocație în căsătorie, în politică, la munca de jos și în toate celelalte întreprinderi ale vieții. Cine are vocație înțelege momentul istoric, adică este omul vremii lui, pentru că vocea timpului a fost întotdeauna vocea lui Dumnezeu. Ceeace lipsește societății contemporane este promptitudinea de a se pune la dispoziția lui Dumnezeu, ca Samuel profetul: "Iată-mă Doamne, sunt aici! Vorbește că robul Tău ascultă". (I Regi, 2,9)

Arhim. Roman BRAGA

CONGRESUL EPISCOPIEI ROMÂNE DIN AMERICA ȘI CELEBRAREA ANIVERSĂRII A 25 DE ANI DE PĂSTORIE A EPISCOPULUI VALERIAN TRIFA

În zilele de 1-3 Iulie Vatra Românească va trece prin momentele ei anuale cele mai mari. În primul rând este gazdă a Congresului Bisericesc al Episcopiei, și în al doilea rând este pregătită să primească peste o mie de vizitatori, care în chip obișnuit trec pe la Vatră în zilele congreselor.

După semnele de până acum se pare că numărul vizitatorilor din acest an va fi mai mare decât în anii trecuți. Un motiv special în această privință este faptul că în programul general al Congresului este de astădată un punct care atinge în chip foarte deosebit inima și interesul unei mari mulțimi. În cadrul acestui Congres se va celebra aniversarea a 25 de ani de păstorie a P.S.Sale Episcopului Valerian.

Programul festiv de aniversare va avea loc Sâmbătă seara, 2 Iulie, în sala de reprezentații dela Michigan Center, care se află în apropierea Vetrei.

Mulți dintre cei care poartă un frățesc interes pentru marea și greaua luptă a Episcopului, cu dușmanii care l-i înconjoară, au pus destul de des întrebarea: Ce putem face pentru Episcop? Căci vrem să facem ceva pentru el! Congresul dela Vatră este un bun prilej de a face ceva, pentru toată lumea care are pe buze și la inimă o atare dorință. Și anume o demonstrare de solidaritate cu Episcopul Valerian prin prezența personală la festivitatea de aniversare a unui sfert de veac de episcopat a P.S.Sale.

Noi vom fi acolo. Sperăm că toți aceia care sunt stăpâniți de acelaș simțământ vor face la fel.

REDACȚIA

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

MIHAELA GHELMEGEANU LAUSCH

VERSURI

COLECȚIA "APOZIȚIA"
1.
MÜNCHEN 1976
VERLAG JON DUMITRU • MÜNCHEN

Sub titlul: "O POETA AOGLINDIRII CRESTINE", d-l George Cioränescu semnează prefața acestui prim volum apărut în "Colecția Apoziția" în anul 1976, spunând, printre altele: "Poezia Mihaelei Ghelmegeanu Lausch e biografia spirituală a unei femei sensibile, fără revoltă și fără resemnare, ci numai cu o vagă melancolie post-romantică și cu un fior de nădejde crestină". Aceasta nu-i firește o simplă afirmație de curtoazie, ci mai de grabă, o cetire, nu numai a rândurilor poemelor, ci și printre ele.

Dă-mi Doamne ani mulți
Să ni-i petrec alăturea de Tine
Si nu uita pe cei desculți
Care se leapădă de sine.

Nu-i ruga mea deșartă, stiu
Că Tu esti pururea Cel Viu
Si'n ochiul tău se oglindește
Tot ce în firea Ta trăiește.

In gloria Ta cea de apoi
Privi-vom minunați și noi
Pe cei uitați, flămânzi și goi.
(RUGA)

Că d-na Mihaela Gelmegeanu Lausch, nu-i o altă Veronica Micle, Maria Cunțan sau Anișoara Odeanu, este adevărat. Dar, adevărat iarăși este că, în lirica exilului nostru, poate sta cu cinste alături de Dorina Ienciu, Doina Osteanu și Eglantina Daşchievici. Versurile ei nu sunt deloc pretențioase, ba dimpotrivă, nespus de simple, pentru a comunica cititorului anumite sentimente, idei și visuri de natură strict feminină.

Spune, mai departe în prefața acestui volum, dl. Cioränescu, următoarele:

"Definitorie pentru lirismul Mihaelei e constatarea crudă: 'Sunt vie printre morți'', care plasează poeta într'un univers de umbre, unde singura realitate este gândirea ce se gândește și amintirea ridicată la stare de prezență, prin actul rememorării. Nu vom găsi deci în versurile Mihaelei nici bogăția de rime și ritmuri, nici împerecherea rară de vorbe și imagini caracteristice arsenalului de suet al poeziei de ieri, ci doar un vers frust, despuiat de artificii facile, și ca atare mai apt să pună întrebări tulburătoare și să schițeze niste răspunsuri deschise, ca tot atâtea îndemnuri la noi reflecții."

Dar noi, nu putem de cât agrela cu dânsul.

Sugestive cele 28 de ilustrații ce împodobesc acest volum, semnate de talentatul nostru colaborator, Dl. Stefan Munteanu.

Volumul se încheie cu câteva frumoase traduceri din Francis Thompson, Charles Hamilton Sorley, F.W. Bourdillon, Wallace Stevens, Pedro Salinas și Georges Duhamel.

CRONICAR

ION I. MIOC

Intre cele două războaie mondiale, epigrama a cunoscut în România o bogată înflorire și circulație, reușind chiar în ultimii ani să aibe o revistă dedicată strict acestei specii literare. Cum însă epigrama nu poate neglija stările de lucruri actuale, fie sociale, fie politice sau economice, era numai de așteptat ca, după preluarea puterii de către comuniști să înregistreze o stagnare, din care, cu mici excepții, nu și-a revenit, pe drept cuvânt, nici astăzi.

Ion I. Mioc a debutat în epigramistică încă de pe băncile liceului General Drăgălina din Oravița, în revista "Generația de mâine" scoasă de elevii clasei a 7-a a sus zisului liceu, și cu succes. Primele sale două plachete de epigrame s'au bucurat de o frumoasă primire din partea criticei literare a vremii, care vedea în tânărul elev de liceu o mare speranță în arena epigramisticei românești, în care Cincinat Pavelescu, decanul și deschizătorul de drum, de și de mult decedat, era încă la modă, iar Păstorel (Al. O. Teodoreanu), își făcuse o intrare triumfală cu volumul său: 'STROFE CU PELIN DE MAI, CONTRA IORGA NICOLAI".

Cu noul său volum, (Editura LITERA, București, 1972), Ion I. Mioc dovedește că nu și-a pierdut deloc spiritul de observație și n'a înșelat speranțele ce s'au pus în el de către critică, dela începutul-începutului. Iată spre exemplu această epigramă, simplă și nevinovată, adresată . . . Plopilor:

Am spus mereu, mereu am spus
Că-n lumea lor de vis și-avânturi;
Cu cât se-nalță ei mai sus,
Cu-atât îi bat mai multe vânturi.

Câtă frumusețe și gingășie în aceste patru rânduri.

Epigrama, sora mai mică a satirei, urmărește însă să biciuiască, fără intenția de a stigmatiza, unele păcate și greșeli omenești, pentru a schița cel puțin un zâmbet pe fața cititorului, cum se poate limpede descifra din următoarea epigramă adresată: "Unui pretins umorist":

Iși etalează ironia
În versu-i anodin și plat;
De-ar fi ca să-i plătim prostia,
E cert c-ar fi un om bogat.

Pentru a rămâne în contemporaneitate, epigrama nu poate trece cu vederea greșelile și păcatele sociale, izvor de inspirație în toate timpurile pentru epigramist. Si cum, societatea socialistă, nu-i lipsită de greșeli și păcate, iată câteva exemple de acest fel din ascuțișul peniței lui Ion I. Mioc.

Prima epigramă ce vom reproduce mai jos, este adresată: "Unui șofer, care întrebuințează mașina Salvării și pentru interese personale:

Greu îți vine să i-o spui
Când îl vezi de ce-i în stare,
Dar la "boala" dumnealui
E nevoie de salvare.

Sau, iată acum: "Reflecția unui pasager, când un conducător de autobuz nu respectă orarul de circulație":

Eu nu mă cred spiritual,
Dar spun, pe șleau, orice gândesc:
Dacă mașina-i bun obștesc,
De ce oraru-i personal?! . . .

Si, în sfârșit, iată și, o altă față a monedei socialiste, adresată: "Responsabilului unui magazin alimentar, certat cu regulile de igenă":

După cum ne-a demonstrat,
Lui îi place ce-i curat,
Căci la el în prăvălie,
E curată murdărie.

Cu toată aparența lor nevinovată, epigramele de mai sus ne spun ce anume s'ar fi putut creia în acest domeniu pe tema societății socialiste dacă ar exista acolo, libertatea deplină a scrisului. Stiind însă că, aceasta este imposibil, ne mulțumim și cu cele câteva picături ostoitoare de amarnice nedreptăți și chinuri prin care trece Neamul, și odată cu el, scriitorul român.

CRONICAR

LIRICA POPOARELOR

ITALIA

Bruno NARDINI

FRUNZA

Se ruga, de multe luni. Până când
vântul o auzi, o culese.
Ca pe un trofeu o ținu sus în aer
- ceruri adânci, orizonturi infinite
descoperi într'o clipă-
apoi căzu brusc, frunză
scrâșnind pe pietre. Vântul
o'mpinse până'n creasta zidului
unde trăiau încă, învăluiți
în opace tăceri, lichenii
și o arsă tufă de rose.
O izbi cu putere, și îndelung
o amăgi peste soații.

Dintr'odată, ca o aripă, în înălțime,
(părea că toate lucrurile, vii,
tremurau în dimineață)
și de pe creasta enormă și solitară
atinse zidul în repede zbor,
ca într'un adio mângâie fiecare piatră,
căzu pe pământ, sărind, dispărând.
Tu mă strângeai de mână.
Eu nu înțelegeam.

In românește de:
Vintilă HORIA

BRAZILIA

Telmo PADILHA

DA, NU

Invent acest râu
dar nu e un râu.

Invent acest arbore
dar nu e un arbore.

Invent acest timp
dar e alt timp.

Nimic nu-i adevărat
în acest dor ce-l invent.

LECTIE

Privește: e o anumită mândrie
în aceste frunze căzând.
Fără lacrimi, își iau adio.
Pământului în care se întorc
îi aruncă o ultimă privire.

In românește de:
Stefan BACIU

BALADĂ

DE IOAN I. MIREA

*...Mai spune odată, mai spune — repetă
ce-a fost atunci sub timpul albit ca de cretă?
cum se zdrobea sarea?
cum se frământa pâinea?. . .
Cânta noua baladă
și sap-o pe lespezi, ca lumea s'o vadă.*

. . . .

*Fecioara săraca, Păuna,
la părinți a fost una;
cei care-i sfâșiase moșia
îi lăsase doar capisteria și pirostria;
pământ — nici un pogon;
războarele i le luase și lui Ion.
De zestre,
Păuna nu mai avea nici cal cu căpestre,
nici oi seine cu clopote,
cu lâna de tors, cu lapte de muls în clocote
și nu mai avea ce țese
cum țesuseră alte mirese;
săraca,
Păuna știa doar să tacă;
frumoasă
Își măsura mersul prin casă;
În gând parcă umpleau albine
fagurii bine.
Numai din ochii'notând în scrobeală
ieșiau albastre erburi si punți la iveala;
pe curbe în sus, sprijinind căpițele
pe picior urca strâns compase'n curele;
in sân, albe, păsările păzind mușuroaie,
dormeau în pereche neudate de ploaie.*

*Zestre, orfana,
iși spală în rouă dimineața năframa,
iar pe văi, prin mărăcini, prin spuze,
oile lehuze
Își încurcau lâna
prin ghimpi ori prin sârme
— firul din urme
îl aduna fata săraca, Păuna.*

*Noaptea, când dărăcea zmoace de lînă
gândul și ochii i se ridicau spre lună
unde, peste vis,
i se arăta conturul precis
al celui plecat si proscris. . .
Sărace, sărace!
cu lâna de aur au venit hoții să joace!*

*De departe, dintre stepe,
cei ce beau lapte de iepe
au venit să se desfete;
au venit să spânzure
om
de pom
atârnat în negure. . .*

Nu de frică, ci voinic — ziua-i mică pe colnic; cu mândrie și-a aprins o așchie și-o zvârle din praștie; — drum de seară spre Dandara; timpuri — sfaturi in pădurile de veacuri. Anii lor, anii de dor; pragurile zimbrului le păzesc cățeii pământului.

*Tac
pe cuiburi de pitpalac
fetele
găurite de pojar ca stelele.*

In Dandara, cât e vara, sub ierburi și frunze potecile le albesc melcii, ciupercile, stârcii; le pândesc șerpii nevăstuicile, lupii. Numai coamele crescute in nori sunt retezate de trăznete și de furtuni cântate de alte viori. Sub zare, printre stejari, viețile amare; — cel dus, privește soarele doar în sus, spre ochiul de cer de unde numai el vede cum se ascund pașii sub umbre și pier. . .

*Cei ce vin călare
pleacă stalpare;
pădurea trimite semn
doar solii de lemn.*

El, dragul Păunei, cu ochii brumele prunei, pe plaur, in pădure, saltă secure și păzește de lotrii scamele lânii de aur. . .

*Te-adun fir
căzut pe pir
și din lujeri
ghimotoacele rupte din ugeri
strâng păenjeni din ciulini
gheme,răsucite săptămâni,—
Universul prins sub coaja de alună
Cosmosul legat cu lână
într'un țep de mărăcine
mânjit noaptea cu tăciune;
tot ce-i sus
și neadus
tot ce strâng
când fug
și plâng
am să țes cu meșteșug. . .*

El păzea și ea scria; sculuri să le depene, literii să-i semene. Din alfabetul suveicii, alegea floarea zuveicii; viețile cu nopțile, darele cu mirele. . . Morții acoperiți de fân, firul Păunei ingân. De ei, din pădure, numai firul Păunei dau știre — tăcută călăuza, milenii scrise pe pânza. Timpul sub spuză apărare pe scuturi de frunză. Din podoabe și vieți roabe — cântece, scutece, în muguri echinoxul să-l vindece. Cultura, istorie fără alfabet, Păuna le-a clădit încet. Le-a făcut gheme, le-a făcut covor, biblioteci pe mosor, ca tu, Românie, lumea s'o'ntreci. Cu mersul ei aprins, ancestral, Păuna a domolit fisiunea atomului in bubuit vegetal.

*(Ce vă spun
nu căutați în scrum
întrebați ierburile
cum literele
s'au facut pajurele
pe care le-adun.)*

Păuna, în vis, fără grai, a transcris marele alai în țesătura, cu dâra din adâncuri ispitele istoriei fac legătura. Frunza, arțarul, velintele, arcul, cetățile cu crenele privindu-se în ape inele, turnuri, gemete, sânge șiroaie; batjocoritorii din vad se'ndoaie și cad. Sub sculuri lungi năvălitorii s'au amestecat cu omizile'n dungi. După vaere și obidă, peste trupul adormiților, Dandara a trântit ghinda. Acolo, cădeau trăzniți arborii, feciorii; — la soare apune se săpau în lespezi de piatră fecioare. Bordeele veghiau, cârtițe la porțile lumii; departe sub văpăile lunii, se înălțau castele și doamnele ninse cu zăpezi de dantele sunau clavecine; nu știe oricine că Păuna aduna lâna smulsă mioarelor de mărăcine. La măritele doamne le tremurau mâinile sub abur, sărutate; — mâinile Păunei mângâiau genezi sângerate. Suia cântecul din trâmbițe de alamă; — acolo gemeau orgile in vântul din scamă. . . Regii și prinții se incleștau înrăzboaie; flamure, glorii, mărețiii; sub arcade străluceau învingătorii în fruntea armiilor , la parade. Numai Ion, își păzea un pogon, cu sulița pe brazdă, atent, să nu coboare Stepa pe Continent. S'or prăbuși imperiile, și dintre toate va rămâne doar unul, mare cât sculul, făurit în trecut de războiul care a țesut. . . Azi îl dăm cu împrumut. Timpul îl face iar scut, ca țara rotundă; din țară și din veacuri nu se poate rupe nici o palmă și din timp nicio secundă. . .

Când din tun au trăsnit flăcări și scrum, s'a tot dus prin pădure spre apus. A intrat in negură, prăbușit pe măgură. S'a pierdut fără urmă nici sărut. I-a fost drag, și doar ea, Păuna'l mai așteapta noaptea'n prag. Rupe scoarța de pe pom — o găsi sub ea un om? Frânge ramuri și nuele, poate o da peste curele. Unde a nins, poate o fi nămete'ntins, Unde a înțepat-o un spin, poate o fi din el suspin. Unde tremur frunzele, poate-i crapă buzele. Poate-i pulbere in vânt, poate-i flori fără cuvânt, ori răsucit arnici și ațe, jurubițe, strânse de Păuna'n brațe. . .

*De-o fi mort
adu-mi-l ca să mi-l port
strâns la piept
ca să-l deștept.
De l-au ucis veneticii
eu l-am scris
sub cupolele suveicii.
De-i arțar, îl fac tinctura,
ori de-i pânză
îi cos florile pe gură.
Il alătur
ori îl fur
printre brazde de țesut
pe scut
biruințe;
el — cu sulițe
eu — pe velințe.*

. . .De und's'a dus n'a mai venit; l-au ucis la Răsărit. Cum a fost ori cum n-a fost gândul nu-i mai da de rost. Ea s'a stins în zi de post. Cât auplâns cei ce fac timpul uitat, prăbușit din veac în veac — taci istorie; eu tac. . . Ce s'a strâns din ghimp in ghimp, gem in trâmbițe pe câmp. Luna-i plină, nu se stinge, plânge în mâna ce ne strânge. . .

Paris, 1974 — 1977

DRACULA

ELUCUBRAȚII COMUNISTE

J. N. MANZATTI

In popularul ziar de seară milanez "La Notte" din 20.I.1977 sub semnătura Luciano Ferrari s'a publicat un lung articol cu titlul "Altceva decât vampir"! "Dracula era patriot".

Articolul constitue o palmă aplicată de un intelectual italian pe obrazul regimului comunist din București, care în dorința de a atrage turiști străini în România, a transformat pe Vlad Țepeș în vampirul Dracula, contele sanguinar, care acum cinci secole "se hrănea cu sângele supușilor săi". Un adevărat itinerar turistic plimbă pe musafirii ingenui prin locuri și castele pe unde a trăit Vlad Țepeș, evident contra plată în valută forte, de care regimul Ceaușescu are atâta sete. In loc ca în România inteligheanția comunistă să se revolte asupra acestei tentative de prost gust situată pe teritoriul țării, o acreditează dându-i valoare istorică, doar din dorința de a câștiga bani pe spinarea naivilor purtători de dollari, cu tâmpenii macroscopice de pretinsă extracție istorică.

Legenda pornește dela scriitorul irlandez Abraham Stocker, care a ambientat macabrele aventuri ale decedatului conte Dracula, - înviat din morți în chip de vampir cu dinții canini prelungi și ascuțiți spre a suge sângele. - în spațiul românesc cuprins între Birgău și Bistrița moldovenească. Productorii americani, prea puțin exigenți la adevărul istoric, au confecționat un film cu Christopher Lee, o peliculă fantastică în care Moldova e prezentată ca patria vampirilor.

Ni se pare necesar a reaminti că principele Vlad Țepeș nu a domnit în Moldova ci în Valachia (Muntenia). Era fiul lui Vlad al Doilea Dracul, domnitor al Valachiei la rândul său. Porecla "Țepeș" transformată în renume, derivă din faptul că în ziua de Paști la Târgoviște, capitala de atunci a Țării Românești, a tras în țeapă toată boerimea coruptă a Domniei, desigur un gest sângeros demn de principele italian Valentino Borgia sau de Maghiarii și Turcii timpului. După moartea tatălui, Vlad Țepeș în dorința de a întemeia o patrie unitară se luptă contra invadatorilor Turci, Boemi, Maghiari, Saxoni, atrăgându-și ura supușilor, printre care și vărul său Matei Corvin, mai târziu împărat al Ungariei. Când boierimea se revoltă împotrivă-i, Vlad ceru ajutorul lui Matei Corvin. Insă acesta neputând uita ofensa depe vremuri a vărului și oarecum înspăimântat de creșterea puterii Domnitorului valah, îl trădează predându-l dușmanilor! Capul său fu tăiat și trimis plocon la Constantinopol.

Istoria adevărată îl prezintă ca pe un principe cu vaste dar nefericite idealuri, mai cu seamă în dorința de a unifica forțele românești sub un stindard unic. S'a exagerat atribuindu-i numai acte de cruzime comise sau imaginare, din dorința de a-i diminua valoarea. Fură tocmai învinșii săi Turcii, Maghiarii, Boemii, principalii denigratori, spre a-și ascunde propriile cruzimi.

Amintim în treacăt de obișnuita "tragere în țeapa" la Turci, ori "sfărâmarea oaselor pe roată" la Unguri (vezi Horia și Cloșca), sau ororile inchiziției papale practicate de-alungul istoriei religiei catolice, spre a afirma fără teama de exagerare că tortura adversarului era o religie a timpului.

Putem afirma deasemenea că Vlad Țepeș este o mare figură a istoriei naționale, simbol al luptei de unificare și aprig adversar al corupției. Si-a iubit cu pasiune pământul și dreptatea.

Nu trebue uitat că în România din jurul anilor 1925 se întemeiase o "Liga Vlad Țepeș", transformată apoi în partid politic de efemeră durată, spre a moraliza viața publică a țării. Iar marele Eminescu, invocându-l pe Vlad, își încheie "Scrisoarea treia" cu versurile de foc ce ar putea fi administrate stăpânitorilor de astăzi ai amărâtei noastre patrii:

"Cum nu vii tu, Țepeș Doamne, ca punând mâna pe ei,
Să-i împarți în două cete: în smintiți și în mișei,
Si în două temnițe large cu de-a sila să-i aduni,
Să dai foc la pușcărie și la casa de nebuni!"

FESTIVAL CINEMATOGRAFIC

Perdelele mării,
ciucurii de spumă
pătând cliseul pozitiv
din pelerinajul alb
unde construisem negre
castele
bântuite de fantome...
Perdelele mării
cu lațul potrivit
de mărimea
gâtului
de spânzurat...

Stefan MUNTEANU

A STRATEGY FOR FREEDOM OF LİBERTY

PENTRU CONFORMİTATE

MİHAİ KORNE

THE CONTINENTAL WILL

Means regrouping nations on a continental scale and is an imperious necessity in Europe more than elsewhere in the world. This has become obvious not only to European public opinion but also to the leaders of totalitarian States who, no longer content with the Yalta division, seek now to dominate the whole European continent.

The leaders of Western Europe have failed to meet this historic challenge. They dare not think of uniting the entire continent and get bogged down in endless discussions which do not even succeed in providing a framework for the unification of Western Europe at least. Let us be perfectly clear about this: it may have been possible to set up a Common Market between a limited number of European countries or even dream of reviving the Empire of Charlemagne, but Europe cannot be built by limiting its borders to the Elba or even the Dniester.

Europe is an organic reality whose frontiers are drawn by the peoples who inhabit this continent. Undoubtedly it is not so easy a task to unify Europe but it will be still more impossible to ensure a peaceful existence for its peoples as long as they are governed by sharply dissimilar regimes and live on such different economic levels. The poverty of some cannot coexist in the long run with the opulence of others. European policy should be comprehensive and not limited merely to one part of the continent. It must seek solutions for the whole of Europe.

FREE INSTITUTIONS

In this context European Institutions should be conceived on the scale of all the European peoples, including those who are lying cluding those who are living at present under a totalitarian yoke. The spirit of these institutions, their role and their aims should be brought to the knowledge of public opinion in Central and Eastern Europe. They must constitute a model or pattern which this public opinion should strive to achieve.

Yet these institutions must respond to the aspirations of liberty, justice and well-being and should not be a decoy concealing long defunct structures endeavouring to survive. They must provide every one with means to personal fulfil themselves in their work, their community, their province or within their national and continental environment. At all these levels every person should participate both in planning and decision taking and cease to be a mere cog in an immense bureaucratic machine working exclusively for the consolidation of the State. Participation, comanagement self management and autodetermination are the various stages of such evolution.

Selfmanagement remains a formulae just as controversial in Central and Eastern Europe as in the West. Jugoslav experience is misleading due to subordination of selfmanagement to the Communist Party decision. For many, she represents collectivism exasperating as such those already exacerbated by the State ownership of all means of production. For others, selfmanagement is the frame, of the postcommunist enterprises and provides the possibility to develop individual and collective initiative after the collapse of present State capitalism in Central and Eastern Europe.

It is necessary that those who are working in Western Europe on the elaboration of such reforms be fully conscious of the fact that these reforms will only endure if they apply to the entire continent. Otherwise it will be the totalitarian structures - Stateownership, Planification, One Party and Political police rule - which will prevail.

STRICTNESS OF ECONOMIC EXCHANGE

Simultaneously to this long run action, economic exchange between Western and Central or Eastern Europe must be considered subject to a global democratisation.

Whereas in all democratic states economics have the edge over politics, in totalitarian regimes the reverse is true. No economic sacrifice is too great a price to pay for the regime's survival - as for example the 1932 famine in the Ukraine, the periodic food shortages in Central and Eastern European countries aimed at bringing the populations to heel while food is being exported on an increasing scale. In this context, the economy provides the means to bolster up totalitarian regimes and seldom provides an efficacious weapon to fight against them.

The loudly trumpeted industrialisation of Central (Poland, Romania, Bulgaria and Yugoslavia) and Eastern Europe (the USSR) is partly being achieved thanks to the loans provided by western liberal economies. Nevertheless, the flaws and defects inherent in State-controlled economies are so acute that most industries work at a loss and do not even earn the foreign currency spent for their purchase. Massive exports of foodstuffs must balance the deficit. Thus these investments of Western capital, far from improving the living standards of the populations, only make their conditions worse.

Industrialisation also helps totalitarian states to export poor-quality goods to the Third World and thus increase their influence in these countries, depriving the West of its traditional markets and cutting them off from their sources of raw materials. She further enforces the control of the State over industrial workers concentrated in big factories.

The increasing and staggering foreign debts totted up by the totalitarian States also have an inflationary effect on world economy and this leads in turn to a weakening of the democratic countries which are far more vulnerable in this respect.

This also applies to long-term credits and investments either in Siberia or for less ambitious projects. In a totalitarian regime such investments are entirely in the hands of the authorities. Despite the obligations and guarantees provided in their undertakings, these can only be implemented by force and it is anybody's guess where this force will lie in the following decades. A democratic regime provides entirely different guarantees and this is yet another reason why the purveyors of long-term loans should seek to establish democratic regimes in the countries where they intend to invest.

A European policy should therefore:

-suppress long term credits to totalitarian regime,

-demand cash payment in hard currency for investments,

-deliver credits of less than 2 years only for food products and for consumption goods provided these products or substitutes should not be reexported. Misery and democracy go rarely in pairs. Non-totalitarian Europe has all the interest to raise the living standard in Central and Eastern Europe in order to weaken the power of the State, and support individuals' resistance,

-direct long term investments towards third world countries who are engaged in democratisation. These countries are certainly not solvent, but long term investments in totalitarian countries of Central and Eastern Europe are hardly solvent. Their economy is in deficit and their debts expand constantly.

If Europe implants democracy in the Third World, she will foil Lenin's plan to conquer the West via Asia and Africa - That is worth some financial sacrifices.

HUMAN SOLIDARITY

Whatever the action of the West to achieve a global democracy, a strategy for liberty rests on internal resistance of people in Central and Eastern Europe. This resistance takes different forms involving all social categories - Kolkhosiens, workers, intelectuals, soldiers, Party members, or KGB agents.

Without interfering in this struggle non-totalitarian Europe can bring its political and moral support showing her solidarity towards these men and women. Thus:

-The European Commission on Human Rights with Headquarters in Strasbourg, or some other ad-hoc commission, should be empowered to:

-receive complaints of individuals and groups against States, collective organisations, groups or individuals who violate Human Rights

-investigate the causes and conditions of punishments of imprisonment and administrative disciplinary measures on whether legal or medical grounds (concentration camps, psychiatric hospitals etc.) in all European countries;

-release the arrested or sentenced persons in violation of Human Rights or international agreements;

-supply every person whose complaint for violation of Human Rights has been vindicated with a safe-conduct or passport enabling him to leave the country where he has been victimized,

-Issued on European Passport to European political refugees who apply for it. The passport would specify the nationality (Albanian, Bulgarian, Estonian, Russian, etc.) of the holder according to his own statement. In a similar manner the EEC passport specifies the German, British, or French nationality of the citizens concerned.

-Holders of the European passport would be entitled to vote and be elected to the European Parliament.

INFORMATION AND BROADCASTING

The opposition among ethnic groups or nations, the partition of social groups and isolation of individuals constitute one of principal trump cards of totalitarism. Samizdat is trying to break those barriers but his media is limited. Radio actually, television in not too distant future, could play a considerable role to inform public opinion of Central and Eastern Europe.

The Western broadcasting stations (Radio Free Europe, Voice of America, BBC, Radio Cologne and Radio Vatican), which are regularly listened to in Central and Eastern Europe - including the USSR - tend to limit themselves to the diffusion of news, while exercising a strict self-censorship in their broadcasts in order not to offend the governments of these countries. This "delicacy" in the handling of information reaches such a ludicrous extent that in Romania, for instance, the most popular foreign broadcasting station, Radio Free Europe, is derisively dubbed "Bucharest IV" because of its constant support of the crazy dictatorship prevailing in that country. Moreover, Radio Free Europe does not cover Yugoslavia and Radio Paris has stopped broadcasting to Central and Eastern Europe, while relaying the daily information broadcast by Radio Zagreb for the benefit of migrant Yugoslav workers.

Within the framework of a comprehensive policy of democratisation of Central and Eastern Europe, the broadcasting of information should be complemented by a sustained ideological campaign destined to help local public opinion to lay the concrete foundations of a democratic Europe and speed up evolution in this direction. The broadcasting stations should also undertake the task of revealing and publicly castigating the abuses committed by the leaders, activists and cadres of the totalitarian regimes, in exactly the same manner as the free media in the West denounce and expose the malpractices and lawbreaking of its own officials. The nominal denunciation of the authors of such abuses, the detailed exposure of their misconduct, the presentation of alternative solutions would constitute effective means of demoralising and subverting those who form the corrupt bulwark of the totalitarian regimes.

It is equally necessary to support those who struggle against totalitarism: present their actions, expose their meaning, their aim and repercussions, to the public opinion of totalitarian countries. In denouncing the trials and persecutions to which these persons are subjected as well as the name of their executioners, in making known their struggle, the broadcastings radio and press helps to liberate them.

The will to spread democracy throughout Europe and the rest of the world is within the grasp of our generation. Only a target of this kind can awake and mobilise the latent forces in Europe, so far demoralised by the lack of objectives and horizons.

Grand designs require strenuous efforts and dedication and make great objectives attainable where mediocre tasks have failed.

* This report sums up the organised discussions by PARIS GROUP at the reunion in 1976 at Paris.

"If we don't stop this they'll wind up with more missiles than we have!"

CERERILE ADRESATE ACESTEI RUBRICI DE CITITORII ZIARULUI "CUVANTUL ROMANESC", SUNT PUBLICATE GRATUIT.

MICA PUBLICITATE

CAUT RUDELE SI PRIETENII

• D-l Mihai HRINCU, Fluchtlingslager , 432 Bad-Kreuzen, Neuaigen 11, Austria.- Caută pe frații Aurel și Mihai Turdeanu, originari din Arad, care au locuit pe strada Chopen și au făcut parte din formația muzicală "Orfeu". Cititorii ziarului sunt rugați de a-i anunța să scrie la adresa de mai sus. D-l M.Hricu crede că Aurel Turdeanu ar fi stabilit în Suedia, iar Mihai Turdeanu în Germania Federală.

• D-l Alexandru BOTOSANU A.A.I-C.I.M.E., Via XXIV , Maggi Nr.3, 4100 Latina, Italia.- Dorește adresa D-lui Mihail Korne din Franța. "Familia regretatului General Radu Korne a locuit în perioada anilor 1941-1955 la Ismail, în casa bunicei mele Ana Kirilov, unde stăteam și noi. Mihai Korne era cu vreo 2 ani mai mic ca m'ne, avea atunci 12 ani. Tatăl meu a fost bun prieten cu Generalul Radu Korne, pe atunci Colonel". Doresc să iau legătura cu dumnealui.

• D-l Cstin DUMITRESCU Dorenberg Str. 52, 6000 Frankfurt am Main, W.Germany.-Dorește să ia legătura cu prietenul său Dan Mărgirescu, stabilit în Australia ori Statele Unite. Cititorii ziarului sunt rugați de a comunica adresa d-lui Dan Mărgirescu.

DORESC SA EMIGREZ

• D-l Ioan PETRUT, Via Lungamore delle Sirene, Nr. 455, Roma, Italia.-Doreste să emigreze în Statele Unite sau Canada, împreună cu ceilanți patru români care au făcut greva foamei în Italia și aureusitsă-și aducă familiile din țară. Ei cauta pe o persoană sau o organizație românească să le facă o garanție de a putea pleca din Italia.

• D-l Alex.NICOLAU, Kaiserstr. 101, 605 Offenbach -M, W.Germany,- Caută pe o persoană ori o organizație românească să-i garanteze venirea în Statele Unite, Canada sau Brazilia.

• D-l Nicolae IORDACHE, Tekin Sokak Nr.18, Acíbadem Kadicoy, Istambul, Turcia,- Dorește să ia legătura cu un român din Canada, pentru a-i da date și eventual o garanție de a emigra în Canada.

• D-l Alex BOTOSANU, A.A.I-C.I.M.E., Via Maggi Nr.3-4100 Latina, Italia.- Dorește să emigreze în Canada și roagă pe o persoană sau organizație românească să-i înlesnească venirea, garantându-i obținerea vizei.

ZIARE SI CARTI

• D-l Corneliu PANDELE, 3921 O'Meara Dr. Nr. 13, Houston, Texas, 77025, USA. dorește să primească și să cumpere cărți în limba română, cu caracter anti-comunist.

COMEMORAREA CENTENARULUI INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI

NEW YORK

Din inițiativa Comitetului Adevarul despre România, comunitatea Românească din New York și împrejurimi a sărbătorit intr' o sală deosebit de elegantă și într'un cadru festiv ziua de 10 Mai și totodată o sută de ani dela redobândirea independenței de stat a României.

Sărbătorirea a început cu o rugăciune oficiată de părinetele Gâldău. Parohul bisericii Sfântul Dumitru din New York a invocat ajutorul lui Dumnezeu pentru ca țara noastră să-și dobândească din nou libertatea și independența de stat și să scape de tirania comunistă actuală.

A luat apoi cuvântul profesorul Brutus Coste care a arătat pe scurt evenimentele mai importante care au dus la războiul dela 1877 și declararea independenței. Domnia sa a insistat asupra faptului; recunoasterea oficială a independenței țării noastre a fost de fapt o simplă consfințire a ceeace poporul nostru a obținut prin lupte neîncetate. Domnul Coste a subliniat apoi că asa zisa independență a României cu regim comunist de azi nu este decât o farsă; Tara fiind condusă tiranic de un grup incompetent, impus de sovietici și menținut la conducerea țării prin teroarea securitații.

Prof.Coste a prezentat apoi vorbitorii principali, precum și oaspeții Români și străini de onoare.

Principalul vorbitor a fost domnul Roger Baldwin, președinte de onoare al Ligii Internaționale pentru Drepturile Omului. Vorbitorul, în vârstă de 93 de ani, om cu o experiență vastă și un prestigiu binecunoscut, a declarat că independența României de azi este cu totul falsă. "Dacă România ar fi cu adevarat independentă, a continuat domnul Baldwin, nu ar exista atâția refugiați Români, iar în România nu ar fi fost și nu ar există încă atâția deținuți. Insăși faptul că actualul regim a fost constrâns de împrejurari să acorde o amnistie pentru deținuți este o dovadă că în România nu există libertate; libertatea, independența și democrația fiind legate una de alta."

Domnul Baldwin a trecut apoi la problema drepturilor omului arătând că deși România a ratificat Carta Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, nu respectă aceste drepturi. Asa cum există filiale ale ligii internationale pentru Drepturile Omului în multe țări, a continuat vorbitorul, ar trebui să existe o asemenea filială, necontrolată de guvern și la Bucuresti. Vorbitorul a încheiat pe un ton optimist, arătând că în actuala perioadă istorică în care se cere din ce în ce mai curajos respectarea drepturilor omului, guvernul României, le fel ca și al celorlalte țări Est-Europene, va fi obligat să respecte pe deplin Drepturile Omului. Domnul Baldwin a urat apoi Românilor să vadă cât mai curând posibil o Românie Liberă și Independentă. Cei peste doua sute de ascultători din sala au răspuns cu ropote de aplauze frumoasei cuvântări a domnului Baldwin.

Urmatorul vorbitor a fost bine - cunoscutul scriitor American James Farrell, autor a peste 50 de romane. Domnul Farrell, cunoscator al lucrărilor scriitorilor Români, Panait Istrate și Paul Goma, a scos în evidență, minciunile comuniste și opresiunea sovietică, subliniind martirajul la care este supus poporul nostru de căte actualul regim. Romancierul American s'a ocupat apoi de cazul domnului Goma, arătând că de fapt Paul Goma reprezintă azi milioanele de Români pe care comuniștii i-a redus la tăcere în țară: Durerea lui Goma, a continuat vorbitorul reprezintă azi durerea întregului Popor Român. "Putem fi hărțuiți de multe probleme, a încheiat domnul Farrell; putem obosi, dar când este vorba de apărarea drepturilor omului, de apărarea drepturiloe poporului Român, în acest caz, conștiința ne obligă să nu încetăm nici o clipă lupta." Domnul Farrell a fost și el îndelung aplaudat de ascultători.

In continuare, domnul Coste a dat citire multor telegrame de felicitare și mesagii de libertate adresate poporului Român. Reținem între altele faptul că guvernatorii statelor Illinois și New Jersey au proclamat 10 Mai ziua independentei Romaniei în statele respective.

In încheiere, părintele Ivașcu dela biserica unită din Trenton, a oferit o binecuvântare, rostind Tatăl Nostru împreună cu toți cei peste 200 de participanți. A urmat tradiționalul bufet Românesc de 10 Mai la care participanții s'au întretinut cu căldură. Reporterul postului de radio Europa Liberă a fost prezent la sărbătorire, transmițând curând după aceasta două radio-reportaje în legătură cu comemorarea la New York a zilei de 10 Mai și a o sută de ani dela redobândirea independenței României.

CORESPONDENT

CHICAGO

TINERETUL ROMAN DIN CHICAGO DANSEAZA DE 10 MAI IN CADRUL FESTIVITATILOR

In ziua de 10 Mai, piața centrală de lângă primaria orașului Chicago a fost dominată de freamătul produs de cântece patriotice românești și de ritmul aprins al dansurilor noastre naționale. Un freamăt care a avut loc în minunatul decor al costumelor naționale, care au cucerit atenție și admirație și totodată al insignelor tricolore pe care era scris "Independence of România 1877-1977" și care au fost distribuite asistenței.

Programul național aniversar s'a desfășurat pe o mare scenă (aranjată pentru această ocazie de Primăria orasului) și a început cu un cuvânt rostit de Dl Valer Zmed, prin care s'a făcut cunoscut asistenței ce însemnătate are ziua de 10 Mai 1877-1977 în istoria Țării românești.

A urmat apoi un excelent program de cântece românesti (în chip predominant patriotice) executate de ansamblul corurilor românesti din comunitate. Acest ansamblu a fost dirijat cu talent și măestrie de Domnii John Tomuleț și Valentin Popovici, și a dovedit că unde sunt doi și trei laolaltă pentru o treabă românească "puterea" în chip real creste.

Un alt punct de atracție și totodată de mare succes a fost splendida reprezentație a celor două grupe de dansuri naționale românești (unul de copii și altul de adolescenți) instruite și conduse de Dl Tavi Iovănescu.

Marea reusită a acestei demonstrații naționale a fost asigurată și de frumoasa performanță a unei fanfare românesti, care a fost condusă de Dl Stefan Sârbu.

Comunitatea românească din Chicago și-a unit forțele și și-a dat silința ca să cinstească Centenarul Independenței românești după cum a putut mai bine. Eforturile au fost încununate de un aplaudat succes.

CORESPONDENT

ANSAMBUL CORURILOR DIN CHICAGO CANTA DE 10 MAI PE SCENA DIN PIATA ORASULUI

TORONTO

Intr'o sinceră atmosferă de entuziasm, de emoții și de aplauze frenetice, în sala parihiei Bisericii Sfântul Gheorghe din Toronto, sub conducerea parohului preot Nicolai Zelea, s'a comemorat "Sărbătoarea Zilei de 10 Mai". Anul acesta împlinindu-se -o sută de ani-dela războiul Independenței, programul cultural-artistic a fost la înălțimea importanței zile naționale.

După rugăciunile din Biserică, a început programul cu imnurile "O Canada" și Pe-al nostru Steag e scris Unire". Au urmat o serie de recitări și cântece populare,o scenetă cu un decor de șezătoare și jocuri naționale românești.

Printre cei ce au recitat menționăm pe d-l Gheorghe Saftencu, d-na Lucia Goronescu, Sorin Hirțescu și Petre Tănase.

Au descrețit frunțile și au mângâiat sufletele doinele și melodiile populare cântate de Ancuța Popa, d-na A. Dimov și Georgeta Beker.

Au luat cuvântul,vorbind de însemnătatea zilei, Pres. parohiei d-l Constantin Roman și d-l Vasile Dudu,care a fost vorbitorul principal.

D-l Vasile Dudu, fost ofițer în armata regală română a descris evenimentele ce au dus la războiul independenței și formarea regatului România.

In afară de copilașii care au jucat "Alunelul",menționăm echipa de dansuri naționale a parohiei formată din domnisoarele M. Labeș, F. Lupu, D.Sandu, N.Badea, M. Dimov, H. Roman, V. Căpățână și L.Suciu, și feciorii, D.Dinu, M.Dinu, T. Badea, J.Badea, M.Zelea, G. Zelea și S. Crainean. După terminarea programului a urmat bachetul festiv și tradiționalul dans de 10 Mai.

FREIBURG

Biblioteca Română din Freiburg, prin străduința directorului ei dl. Virgil Mihăilescu, în colaborare cu cele două biserici românesti -ortodoxă și greco-catolică- și cu sprijinul preoților romano-catolici originari din România, a organizat în zilele de 7 și 8 Mai, la Sigmaringen și Freiburg, o impresionantă manifestare, cu prilejul împlinirii unui veac, dela câștigarea independenței țării. In dimineața zilei de 7 Mai, la Sigmaringen au sosit numeroși compatrioți veniți din Germania apuseană, inclusiv Berlinul occidental, Franța, Italia, Spania, Elveția si Austria. La ora 11.00, în biserica de lângă vechiul castel a fost celebrat un Tedeum de către P.S.S. Episcopul Vasile Cristea, pastorul spiritual al românilor greco-catoloci din lumea liberă, asistat de un sobor de preoți greco-catolici, romano catolici și ortodocsti. Răspunsurile au fost date de corul românesc din Munchen având ca dirijor pe dl Petre Alexandru. După slujba religioasă, dl dr. Dumitru Amzăr din Wiesbaden a ținut o scurtă alocuțiune în limba germană.

După prânzul luat în comun, participanții prezenți la slujba religioasă s'au îndreptat spre Muzeul orasului Sigmaringen, unde a fost deschisă în acea după amiază expoziția documentară "Hohenzollernii în România".

Inaugurând expoziția, prințul Franz, în numele casei Hohenzollern, a mulțumit directorului Bibliotecii Române din Freiburg, pentru inițiativa luată, de a comemora centenarul Independenței României la Sigmaringen și a marcat coincidența că în acelasi timp, orasul sărbătoreste 900 ani de existență. El a menționat că expoziția cuprinde piese documentare de mare valoare - manuscrise, desene, fotografii monete, medalii - colectate dela persoane particulare, sau împrumutate din biblioteca personală a familiei Hohenzollern, dovezi care ilustrează rolul hotărîtor pe care l-a avut această familie în intensificarea legăturilor germano-române.

Din partea asezământului cultural din Freiburg și a compatrioților prezenți a vorbit apoi dl Ion Emilian, care a evocat figura nestearsă a regelui Carol I și calitățile alese ale reginei Elisabeta, expremându-și convingerea că și românii din generațiile viitoare vor păstra acelasi recunoștință și acelasi atasament față de casa de Hohenzollern.

In dimineața zilei de Duminică 8 Mai, în frumoasa biserică Sf. Ioan din Freiburg, a fost celebrat serviciul divin de către P. Sf. S. Episcopul Vasile Cristea, asistat de un sobor de preoți. La slujba religioasă au participat peste 400 persoane - români veniți din Germania apuseană și din alte țări occidentale, precum și localnici germani, pentru care au fost date în timpul liturgiei explicațiile adecvate în limba lor. Si de data aceasta, răspunsurile au revenit corului românesc din Munchen. Predica a fost rostită de preotul dr. Florian Muller, care -vorbind în limba germană- s'a referit la evenimentul comemorat și la rolul important pe care l-au avut biserica și credința în istoria poporului român.

Participanții la serviciul divin s'au îndreptat apoi spre sala de festivități a orasului "Kaufhaus-Saal", situată în piața catedralei unde s'a desfășurat programul dedicat aniversării centenarului. Vice președintele Institutului Român de Cercetări din Freiburg, profesorul universitar Constantin Nagacevschi, a salutat pe cei prezenți, exprimând mulțumiri speciale diferitelor personalități marcante, care au onorat cu prezența lor această afirmare a românilor din lumea liberă.

Punctul principal al festivității l-a constituit conferința profesorului universitar Andreas Hillgruber din Koln, intitulată "România în istoria Europei, în anii 1877-1977".

Cuvinte de laudă a avut conferențiarul privitor la atitudinea umanitară pe care a reusit să o adopte România în primii ani de ocupație sovietică, astfel el a relevat: Este de accentuat că chiar în cea mai întunecată perioadă din istoria ei, România și-a impus voința de afirmare proprie, chiar dacă nu printr'un protest public - lucru ce nu ar fi fost posibil - dar în suferințele pe care le îndura. Atât din punct devedere general european, cât și din punct de vedere german merită stimă faptul că România a fost singurul stat în care s'a instaurat regim comunist, care nu a procedat la izgonire în masă, sau la colonizare forțată a diferitelor grupuri etnice. Mai mult chiar: în măsura în care Sașii transilvăneni și Svabii bănățeni nu au căzut jertfă acțiunii de deportare în Uniunea Sovietică, ei au putut rămâne în patrie și au împărtășit cu Românii aceiași soartă.

In partea finală a expunerii sale, profesorul Hillgruber a menționat că nu pot fi negete anumite progrese realizate de România în refacerea economiei, iar suferințele îndurate de populație în ultimii ani din cauza calamităților naturale merită compătimire. Dar în acelasi timp, trebuesc repudiate numeroasele măsuri restrictive luate de regim și condamnată politica acestuia potrivnică libertății, sau care încalcă drepturile omului.

După conferința profesorului Hillgruber, dl dr. Ion Emilian a adresat câteva cuvinte oaspeților în limba germană, iar apoi a vorbit compatrioților, prezentându-le diferite aspecte ale cuceririi Independenții - cu un secol în urmă - din punct de vedere românesc.

Programul festivității a fost completat cu melodii populare și cântece patriotice intonate de corul românesc din Munchen, dirijat de dl Petre Alexandru.

CORESPONDENT

DIN VIAȚA NOASTRĂ

AUZITE, VĂZUTE, ȘI PAȚITE

George DONEV

CERERE PENTRU CERERE, PENTRU CERERE, et etc.

O doamnă care caută să-și aducă băiatul în Statele Unite mi-a arătat o scrisoare primită recent din țară:

"..M'am prezentat la autorități și am făcut o cerere:ca să mi se deie cererea -de care am nevoie- ca să primesc formularele necesare prin care voi cere să mi se elibereze pașaportul".

Ca încheere, d-na a făcut următoarea remarcă :
-" Visit Romania and see the real RED TAPE" !

50, 31, si 12

Echipele de artiști care vizitează Statele Unite, dela cântăreți la acrobați de circ sunt financiarmente sub controlul guvernului dela București.

Iată câteva exemple :
Un acrobat: " Primesc doar $ 7.00 pe zi, restul mi se dă în lei în țară"..
N.R. : Artistul de circ nu plătește casa și transportul.

O cântăreață: " Nu pot să-mi cumpăr nimic din străinătate, transportul (pe avioanele românești) și taxele vamale sunt exorbitante !"

In schimb artiștilor, care aduc dolari în țară, li se dă voie să cumpere mărfuri dela, magazinele speciale pentru turiști și li se oferă 31 de lei pentru un dolar. (Valoarea dolarului la schimbul comericial este circa 50 de lei).

Pe noi nu ne supără că li se dă artiștilor 31 de lei pentru un dolar, dar de ce sunt obligați românii americani să schimbe dolarul cu 12 lei ?

CEI DOI IONI

Unul Ion Niculae,celălalt Ion Balaban. Amândoi și-au făcut milităria la Școala Regimentală de Tancuri din Radna (1957-59). Deseori, când făceau marșuri sub conducerea ofițerilor comuniști, priveau doar cu coada ochilor către frumoasa mănăstire Maria Radna de pe malul Mureșului.

Legenda spune că un comandant turc, voind să distrugă lăcașul lui Dumnezeu, i s'a împiedicat calul de o piatră, iar el a căzut și a murit. Acea piatră, unde se vede urma potcoavei, a fost înrămată în zidul mănăstirii.

Dar au trecut ani și cei doi Ioni nu s'au mai gândit unul la altul..S'au revăzut însă acum câteva săptămâni în biserica (fosta mănăstire) Sf. Niculae din Detroit.

Iată cum doi Ioni, crescuți sub regim ateist, și-au încrucișat din nou drumurile în pragul bisericii !

CIFRELE "VORBESTE"

Dela o doamnă sosită în Statele Unite (după cutremur): Pentru opt ore de lucru (în București) primeam 40 de lei în mână.

Un kilogram de carne de vacă costă 28 de lei. Carnea de porc 26 de lei. Peste congelat 22 de lei kgr. (1 Kgr. este aproximativ doi pfunzi și o cincime).

Când d-na a văzut că iau note de cele ce-mi spune s'a oprit speriată: " Să nu-mi spuneți numele, cei dela siguranță ne-au amenințat: " Să vă țineți gura că de nu este vai de voi și de familiile voastre rămase în țară!"

Așa gândesc mai toți cei noi veniți.

TREC ANII

Una dintre cele renumite școli de muzică din lume este Institutul de Artă dela Interlochen din Michigan. (aproape de Traverse City).

Acum vreo câțiva ani, printre elevii bursieri la cursurile de vară a fost și Ileana Ciulei din București.

Ziarele din Detroit și revistele cu circulație națională au scris despre succesul virtuoasei violoniste care a luat premiul întâi.

Când a fost recitalul final ne-am dus s'o auzim.

Am întâlnit-o după concert și i-am spus cu mândrie că am cunoscut în București un artist de revistă Ciulei renumit pentru abilitatea lui de a cânta din vreo 14 instrumente muzicale:

- Probabil că acesta este tatăl tău ?

- Oh !, îmi răspunde tânăra elevă plăcut surprinsă, acela era bunicul meu !

NARAVURI DEMNE DE IMITAT

Când membrii dela "Unirea Românilor" din Detroit au votat suma de $ 500 pentru ziarul " Cuvântul Românesc", eu n'am fost la ședință.

Aș fi votat și eu Da, dar n'aș fi putut vorbi mai frumos decât au vorbit veteranii societății, oameni de-ai lui Dumnezeu, care au fost întotdeauna prezenți când a fost nevoie de a ajuta o cauză românească.

Am fi bucurpoși să inserăm la această rubrică ori ce fapte frumoase !
P.S. Eu sunt membru și la Sociatatea "Carpantina".

STATORNICIE

Multe exemple frumoase putem lua dela veteranii vieții românești.

In zilele de azi, când neînțelegerile se termină cu trecerea dela o societate la alta, dela o biserică la alta, D-l Alex. Buliga a împlinit 50 de ani de neîntreruptă membrie la Catedrala Sf Gheorghe din Detroit.

DE DUPĂ CORTINA DE FIER...

UNIUNEA SOVIETICA

Nikolai V. Podgorny

• Moscova- Pe data de 24 Mai, Președintele Nikolai V.Podgorny al Uniunii Sovietice a fost dat afară din Biroul Politic al P.C.Acest lucru va duce natural la destituirea din postul de Președinte, în sesiunea viitoare din 16 Iunie a Consiliului Suprem al Uniunii Sovietice.

Darea afară al lui Podgorny a surprins pe mulți diplomați străini din Moscova, care timp de 13 ani de zile decând Nikita S.Krushchev, a fost înlăturat, nu s'a mai întâmplat astfel de schimbări în ierarhia sovietică.

Excluderea lui Podgorny din Biroul Politic a fos făcută fără nici o explicație oficială. Se bănuește însă că o nouă Constituție Sovietică va fi votată recent, în care Brezhnev, va ocupa pe lângă poziția de sef al P.C. al Uniunii Sovietice și postul de președinte.

Postul de Președinte în Uniunea Sovietică este mai mult ceremonial,deaceia nu se speculează momentan nici o schimbare atât în politica internă ori externă.

Se bănuește însă că Podgorny s'ar fi opus schimbări Constituției.

ROMANIA

• Washington- Miercuri 28 Mai a.c.,35 de membrii ai Congresului American au trimis o rezoluție comisiei americane pentru securitatea și cooperarea din Europa, cerând să întocmească un raport privind felul cum România respectă "Drepturile Omului", conform tratatului comercial încheiat în anul 1974, când România a căpătat dreptul de "Națiune Favorizată". Acest acord trebue ratificat în fiecare an pe data de 3 Iunie.

Tot în aceeiași zi 55 de membrii ai Camerii Reprezentanților au trimis Președintelui Carter, o scrisoare ca să investigheze acuzația adusă României, care a limitat libertatea cetățenilor ei, mai ales în domeniul drepturilor omului și al libertății culturale. Ei cer Președintelui Carter să cerceteze problema violării drepturilor omului de către România, înainte de a recomanda continuarea clauzei națiunii celei mai favorizate, pentru această țară.

Scrisoarea menționează recentele măsuri luate de România împotriva apărătorilor drepturilor omului. Se cere ca să se aibă în vedere aceste fapte, care calcă tratatul semnat, cât și alte acorduri internaționale ratificate de România.

Membrii congresului cer Președintelui Carter să facă cunoscute părerile sale guvernului dela București. Scrisoarea menționează în mod specific măsurile luate împotriva disidenților, arestarea lui Paul Goma, bătăile care se afirmă că ar fi fost administrate unor arestați cât și trimiterile la muncă forțată. Toate acestea fiind considerate probe și dovezi de încălcare a drepturilor omului. Membrii Congresului își exprimă speranța că guvernul Român va da unele dovezi de bună credință ușurând procedura de emigrare.

Ei sunt preocupați de această problemă, dar sunt îngrijorați mai mult de soarta numărului mare de Români care vor rămâne în România.

PE SCURT DIN ȚARĂ

• Radio București anunță că în 29 Martie în plenara C.C. a P.C.R. a fost aprobată cu unanimitate darea afară din rândurile membrilor supleanți ai C.C. a tovului Jescu Ion, pentru abateri grave în îndeplinirea sarcinelor încredințate. Tot odată a fost destituit și Mihai Dalea din funcția de președinte al colegiului central al partidului num!t Petre Lupu.

• Radio București transmite în emisiunea " Contraverse " pe data de 29 Martie, ideile marxiste a societății în care trăiește omul astăzi. Pentru a lămuri eniastăzi. Pentru a lămuri enigma, cunoașterii, trăirii și credinței, Prof.Univ.Dr. Pavel Apostol caută să dea unele explicații. . Filozofia burgheză spune el, încearcă să promoveze și să impună societății ei ideia priorităței față de cunoastere, mai ales în ceeace privește viața emotivă a omului,pentru a găsi satusfacții de ordin spiritual. Acest lucru duce, spune Pavel Apostol,la o secare de sărăcire a vieții spirituale, care se manifestă în cele mai avansate societăți capitaliste. Societatea noastră(comunistă) pune accentul pe trairea credinței față de cunoașterea rațională. Acest proces, spune mai departe profesorul"nu epiuzează rațiunea și trăirea. Nu putem să rupem ființa umană în două.Iar ca încheiere el ne dă exeplul că "rațiunea comunistă s'a dovedit suficientă de a pătrunde în toate tainele Universului".(Deci omul comunist este "pătrat", o masă amorfă, axată pe o singură dimensiune. El nu este lăsat să se ridice pe ververticala ce duce spre tainele vieții ce poate să-i umple sufletul. El este și trebue să rămână un robot)

• Citim în ziarul german "Die Welt" nr. 48,1977 un articol semnat de Hans Germani, corespondentul din Sud Africa, următoarele: " Conform ultimilor știri ale serviciilor de informații, au sososit acum în Mozambique trupe românești. Acestea sunt destinate să colaboreze și să instruiască armata de rebeli care intenționează să atace Rodezia. Trupele românești în număr de circa 300 de ofițeri și soldați sunt specialiști de tancuri, și sunt cantonați în localitatea Nacalla, cât și'n Maputo.

• Radio București anunță pe data de 30 Martie că pentru protecția clădirilor noi care se vor construi în viitor, va trebui să se întocmească " O CARTE TEHNICA A CONSTRUCTIEI", care să cuprindă în mod obligatoriu proectul de construcție și normele tehnice de exploatoare și întreținere. Un exemplar al acestei cărți va fi păstrat de unitatea beneficiară, iar alta va fi ținută la Comitetul executiv comunal sau municipal. Toate construcțiile care se vor face de acum înainte trebue să respecte anumite grade de siguranță împotriva seismului.(Din ce în ce se poate citi printre rânduri și se poate interpreta foarte ușor că cutremurul din 4 Martie, a distrus o mulțime de clădiri noi pe care comunicatele au căutat să le omită. Martorii veniți recent din țară confirmă acest lucru)

DIN ZIARELE COMUNISTE

• REVISTA ECONOMICA - Din Aprilie informează cititorii despre noul proect de lege privind impozitul agricol, care spune revista "urmărrește stimularea CAP-urilor și gospodăriile agricole ale populației pe unitatea de suprafață. După mai multe date comparative , se ajunge la concluzia că "astfel se simplifică modul de calcul al impozitului agricol" (Nu pomenește nimic însă de veniturile pe care bietul țăran le câștigă muncind ca un rob, de multe ori câte 12 ore pe zi, numai ca să-și poată hrăni familia).

• ROMANIA LITERARA - In numărul din 28 Aprilie publică o telegramă adresată 'Sefului" de Adunarea generală a Asociației Scriitorilor din București. Redăm câteva rânduri: "noi scriitorii ne îndreptăm gândurile și sentimentele spre d-stră conducătorul partidului și statului nostru".... "slujim ideile revolutionare îndeplinind sarcinele luate la Congresul al XI al P.C. Român"..și așa continuă că ne este scârbă să mai reproducem gradul la care au ajuns scribii partidului. (Acestia apar ca niște pigmei în fața unui Goma și a celorlanți care sau săturat de 'umanism revoluționar" și literatură în "spirit activ al normei de partid)

• ROMANIA LIBERA- Din 29 Martie relatează lucrările ședinței C.C. și MAN ce a început pe data de 28 Martie. Citim în acest articol de fond" Adunarea a scos în evidență, adânca recunoștință pe care reprezentanții națiunii le-au reafirmat eri în numele întregului popor, față de tovul Ceaușescu, față de activitatea sa neobosită ce o desfășoară în fruntea partidului" (Aceiași lingăi îl tămâiază pe "singurul fiu iubit al poporului" care după cum continuă articolul "duce țara spre realizarea măreței program al societății socialiste și de înaintare a României spre comunismul internațional"(Să fie întrebat și săracul muncitor sau țăran care a ajuns săși blesteme și soarta ce i-a adus să trăiască aceste vremuri grele).

• CONTEMPORANUL - In revista Nr. 13 din Aprilie, în editorialul săptămânal intitulat "Cuvântul Poporului Român" se referă la ampla expunere și la cuvântarea de închidere a "Sefului"-de la înalta tribună- (Ca să se creadă mai mare prichindelul) a ședinței comune ce a avut loc între 28 și 29 Martie. Redăm câteva fraze a acestui "document istoric", cum îl numește revista. 'Să faceți dragi tovarăși totul pentru a spori rolul conducător al partidului în toate domeniile de acitivitate din țară. Să acționăm,spune Ceaușu nostru, ca să asigurăm o unitate de monolit al partidului și a poporului în jurul partidului"(Ce te faci însă dacă poporul nu vrea acest lucru ?)

SPORT

IN PRELIMINARILE CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBALL

ROMANIA - YUGOSLAVIA 2-0 (2-0)

Tricolorii au obținut la Zagreb în fața valoroasei reprezentative a Yugoslaviei o victorie de prestigiu pentru fotbalul românesc, victorie ce dă României perspective mari de calificare în turneul final al C.M. din 1978, din Argentina.

Această victorie se înscrie printre cele mai înalte performanțe ale fotbalului românesc.

Lumea fotbalului aniticipa o victorie a sârbilor la o diferență de 2, 3 goluri. La aceste prognoze contribuia și indisponibilitatea lui Lucescu și Dumitru accidentanți în timpul antrenamentelor.

Românii au folosit următorul unsprezece:
ROMANIA: Cristian-Cheran Sameș, Sătmăreanu II, Vigu -Romilă, Boloni, Iordănescu Crișan(min.81 Balaci), Dudu Georgescu, Zamfir.

Fotbaliștii români au abordat partida fără stări de rețineri caracteristice, fără momente de complexare care a costat atâta fotbalul românesc în trecut (ne referim în special la perioada când la conducerea lotului reprezentativ se afla prof. Angelo Niculescu).

Meciul debutează cu acțiuni ofensive ale yugoslavilor care șutează din orice poziție dar fără succes.

Apărarea română formează un zid de nepătruns și joacă din ce în ce mai organizat. In minutul 38 Dudu Georgescu înscrie primul gol 1-0 pentru România !.

In minutul 44, Iordănescu trimite de la 18 m. peste bara transversală. In acelasi minut acelaș Iordănescu primeste o minge de la Dudu Georgescu și de la aproximativ 12 m. expediază balonul cu sete în plasă : 2-0 pentru România !.

La reluare yugoslavii au prin Savici și Filipovici o scurtă perioadă de ofensivă, dar spre deosebire de prima repriză nu-și mai creează ocazii de gol. In min. 58 Crișan este lansat pe direcția porții, pătrunde în careu și șutează în stâlpul din stânga porții.

In min. 83 Savici trimite mingea în bara noastră. Meciul se încheie cu scorul 2-0 pentru România.

~

CLASAMENTUL GRUPEI A 8-a

1. ROMANIA	2	2	0	0	3—0	4
2. Spania	2	1	0	1	1—1	2
3. Iugoslavia	2	0	0	2	0—3	0

••

AU MAI RAMAS DE JUCAT :

23 octombrie Madrid :
SPANIA – ROMANIA

13 noiembrie Bucuresti :
ROMANIA – IUGOSLAVIA

20 noiembrie Belgrad :
IUGOSLAVIA – SPANIA

Dudu Georgescu înscrie primul gol al partidei de la Zagreb

✱✱

Etapa a 25-a a Diviziei A de fotbal

DIN 15 MAI ADUCE TREI ECHIPE LA EGALITATE DE PUNCTE IN FRUNTEA CLASAMENTULUI.

REZULTATE TEHNICE

Progresul	– Jiul	1–2	(0–1)
F. C. Corvinul	– Univ. Craiova	1–0	(1–0)
Politehnica Iași	– Rapid	0–0	
F. C. Bihor	– F.C.M. Galați	3–2	(2–1)
Sportul studențesc	– F. C. Constanța	2–2	(1–1)
F.C.M. Reșița	– A.S.A. Tg. Mureș	2–1	(1–1)
F. C. Argeș	– Dinamo	2–2	(0–0)
U.T.A.	– Politehnica Tim.	2–1	(1–0)
Steaua	– S. C. Bacău	3–0	(2–0)

CLASAMENTUL

1. DINAMO	24	12	7	5	52–27	31
2. Steaua	24	14	3	7	50–20	31
3. Jiul	25	14	3	8	47–32	31
4. Univ. Craiova	25	12	6	7	41–25	30
5. U.T.A.	25	10	6	9	39–49	26
6. Sportul stud.	24	9	7	8	25–20	25
7. „Poli" Timișoara	24	11	3	10	27–24	25
8. A.S.A. Tg. Mureș	25	10	5	10	27–27	25
9. F. C. Bihor	25	9	7	9	38–38	25
10. F.C.M. Reșița	25	10	5	10	34–37	25
11. F. C. Argeș	25	9	7	9	31–37	25
12. Politehnica Iași	25	8	7	10	29–24	23
13. S. C. Bacău	25	8	7	10	26–29	23
14. Corvinul	24	7	8	9	26–34	22
15. Rapid	25	8	6	11	25–34	22
16. Progresul	24	8	5	11	29–46	21
17. F. C. Constanța	25	8	3	14	29–36	19
18. F.C.M. Galați	25	5	5	15	24–52	15

••

GOLGETERII

28 GOLURI : D. Georgescu (Dinamo) — 4 din 11 m.
19 GOLURI : Dumitrache (Jiul) — 2 din 11 m.
14 GOLURI : Radu II (F.C. Argeș) — 1 din 11 m, Ghergheli (F.C. Bihor) — 3 din 11 m.
13 GOLURI : Iordănescu (Steaua) — 2 din 11 m.

Un nou succes de prestigiu al rugbyului nostru

ROMÂNIA, CAMPIOANĂ A EUROPEI

IN CAMPIONATELE EUROPENE DE GIMNASTICA FEMININA DE LA PRAGA DELEGATIA ROMANA SE RETRAGE DIN CONCURS

In cea de a II-a ediție a Campionatelor Europene femenine de gimnastică de la Praga, arbitrajele incorecte, manevrele de culise ale rușilor, atentatele la legile sportului au determinat delegația română să se retragă din concurs.

Acest regretabil episod înregistrat în desfășurarea unei mari competiții internaționale a avut ca țintă - în mod premeditat- pe gimnastele române, multipla campioană olimpică, cea mai bună sportivă a lumii în 1976, Nadia Comăneci, și multipla medalistă și laureată a multor mari competiții internaționale, Teodora Ungureanu.

Acțiunea discriminărilor întreprinse la Praga împotriva gimnasticii feminine românești face parte din clasicul sistem practicat de ruși și în sport în vederea adjudecării unor merite care în mod cinstit nu li se cuvin.

La J. O. din Montreal, Nadia Comăneci a fost solicitată de patru ori(! !) pentru probe la comisia de control anti-doping (condusă de Iuri Titov- U.R.S.S., pe atunci vice-președinte al F.I.G.) , deși desemnarea sportivelor pentru control se făcea prin tragere la sorți (?). La Praga , când echipa Romaniei evolua foarte bine, amenințând vizibil locul I, președinta comisiei tehnice feminine, Valeria Nogy (Ungaria) și prin-vicepreședinta acestui for, Ellen Berger (R.D.G), influențate de sovietici, au insistat și au făcut presiuni pentru scoaterea din arbitraj a unora dintre componentele brigăzilor stabilite și înlocuirea lor cu altele, măsură care ar fi încălcat grav regulamentele F.I.G.

Atitudinea fermă a președintelui Federației Internaționale de gimnastică, Arthur Gander (Elveția), a respins această acțiune arbitrară , contrară prevederilor F.I.G. Pentru a nu se mai vorbi de depunctarea vădită a gimnastelor romînce pentru greșeli imaginare, îndeosebi a Teodorei Ungureanu la sol și sărituri, frustată, astfel de dreptul firesc de a se număra printre finalistele acestor probe.

Alegerea noilor organe conducătoare ale F.I.G. printre care Ellen Berger, în calitate de președintă a comisiei tehnice feminine, a hotărât, mai întâi, retragerea calității de arbitră de brigadă în marile întâlniri internaționale reprezentantei României, Maria Simionescu, pe motiv că funcția nouă a specialistei romînce (prim- vicepreședinte a Comisiei tehnice) nu-i mai permite să facă parte din arbritaj. Fapt extrem de curios dacă avem în vedre că ani de zile prima vice-președintă a Comisiei tehnice, nu alta decât Ellen Berger în persoană, a arbitrat ca șefă de brigadă și la Jocurile Olimpice și la Campionatele Mondiale, și la Campionatele Europene ! Continuând suita nedreptăților, președinta comisiei tehnice a " omis " apoi pur și simplu s'o includă pe Maria Simionescu în juriul Campionatelor Europene de la Praga.

La Praga sub regia sovieticilor totul a fost pregătit pentru a prevala echipa României de la obținerea titlului suprem.

Astfel : tragerea la sorți a participantelor nu s'a făcut în public cu toate că rusul Iuri Titov, președintele F.I.G. a spus că le-a făcut public. Din brigăzile de arbitrare au fost scoase reprezentantele Spaniei, Belgiei, Angliei și Portugaliei fiind înlocuite cu reprezentante ale unor țări comuniste, pentru a fi mai ușor influențate de sovietici în luarea deciziilor; Ellen Berger (R.F.G), președinta comisiei tehnice feminine ignorând flagrant regulamentele F.I.G. a insistat de multe ori în ședința de instruire a brigăzilor de arbitrare că la Praga vor trebui apreciate mai ales noutățile tehnice prezentate, afirmând că ceeace a fost nou la Montreal (J.O) nu mai poate fi socotit ca noutate la campionatele Europene ? .

Era atât de vizibilă adresa acestei observații, încât ea a produs rumoare în sala de ședință.

Manevrele de culisă au culminat la finalele pe aparate unde la sărituri Nadia Comăneci a apărut învingătoare pe tabela de afișaj a sălii, dar la festivitatea de premiere, pe podium, medalia de aur i s'a decernat rusoaicei Nelli Kim, Nadia Comăneci primind medalia de argint (?) Sala a fost uluită ! Nimeni nu mai înțelegea ce se petrece.

NADIA COMANECI CU TROFEUL SUPREM OBTINUT LA PRAGA

Rezultatele tehnice înregistrate la cea de-a II-a ediție a campionatelor europene de gimnastică feminină: INDIVIDUAL COMPUS:- 1. Nadia COMANECI (România) 39,30, campioană europeană absolută; 2. Elena Muhina (U.R.S.S.) 38,95; 3. Nelli KIM (U.R.S.S) 38,85; 4. Teodora UNGUREANU (România) 38,70.

••

MARELE PREMIU AL ACADEMIEI SPORTURILOR DIN FRANTA

La Paris s'a desfășurat la 5 Mai ceremonia decernării premiilor pe anul 1976 ale Academiei sporturilor.

Marele Premiu al Academiei Sportivilor din Franța pe anul 1976 , un veritabil "Oscar" pentru sportivi, a fost atribuit gimnastei Nadia Comăneci, triplă campionă olimpică la J.O. de la Montreal, prima gimnastă din lume care la întrecerile olimpice a obținut nota supremă- 10-.

SĂ RÂDEM... SAU SĂ PLÂNGEM ...?

HAZ DE NECAZ

Întâmplare năstrușnică.

Nea Cârnu avea în tinerețe un pretin student în Cismărie cu numele Naie, de prin părțile Piteștilor. Deși fonfăit, dânsu se ecsprima cu Mare greutate. Îi plăcea să ție dicscursuri lungi și Plictisitoare, care zicea că treburile obștești Nu merge bine și că țara are nevoie de comuniști. El erea unu din numeroși menbru al acestui partid care erea compus din 15 persoane. — Când bolșeviști ocupară țara, Nea naie deveni menbru al Cecului partidului. El erea fuarte sportiv și luase parte la concursu de tuse Măgărească dela Leningrad. Deoarece suferea de puternice Dureri de Cap a profitat de o călătorie la Moscova ca săl consulte pe faimosu Bi-olog Bogomălăeț, fala academiii sovetice de uscat izmenele pe timp de Ploaie. Acesta îl privi cu atenție și zise pre-Ocupat:
— Uite ce tovarășe Naie, azi nam mult timp să mă ocup de tine, fincă mă așteaptă tovarășu Brejnev săi îngrijesc bătăturile. Înainte de a pleca la Bucureșt, ar fi bine săm lași aici Capu pentru câteva zile ca săl egzaminez cu micro-Scopu. Vreau săl microscopesc cu deamănuntu spre a găsi leacu. Treci peste câteva zile ca să retragi Dovleacu!

Zis și făcut. Nea naie îi lăsă capu cu Căciulă cu tot și se întoarse la Bucureșt. Trecură luni în Șir, dar nu se mai întoarse să ia Capu înapoi. Întretimp ajunsese șefu statului.

Gâgă

Glume

La o coadă imensă, în fața unei "Alimentare".
-Un trecător către o bătrână dela coadă; Ce se dă, măicuță ?
-Bătrâna: Unii speră că ulei; alții speră ghiare de pui; alții niscai zahăr.
-Trecătorul: Dar d-ta ce speri, de fapt ?
-Bătrâna: Păi....ce sperăm cu toții, maică

In toiul nopții, soția se trezește brusc: Își aude soțul țipând: "Nerușinat-c! După ce te țin în spinare cu toată familia, mai vrei să te țin și'n brațe ?.
Soția se deslipește de el și începe să plângă. Vocea soțului :"De ce plângi, dragă?"
Soția: " De tot ce mi-ai spus: că mă ții în spinare cu....-Soțul: " Fi serioasă, dragă, că vorbeam cu Ceaușeasca. Eram la Manifestație și-i țineam mutra'n brațe".

Un june "agitator" P.C.R.-ist, ocupându-se intens cu brain-washing-ul populației, a contractat o idee fixă. Nu mai mânca, nu se mai uita la nici o "tovarășă", nu mai dormea, ci zicea încontiniu: "Ne-ajută Nicolae Ceaușescu". Spunând prostia asta nu numai populației, dar și propriilor lui "tovarăși", aceștia l-au internat la un spital de specialitate al P.C.R. Individul a fost tratat, restabilit, doctorul i-a recomandat să ducă o viață notmală din toate punctele de vedere și să vină la control după o lună.
"Agitatorul" se află acum în fața doctorului.
- Doctorul: Ei ,cum te simți ?
- Agitatorul : Mănânc, dorm,lucrez perfect.
- Doctorul : Dar..vreo..''tovarășă ai mai văzut ?
- Agitatorul: Chiar aseară. A fost grozav ! Am stins lumina...
- Doctorul: Si ?
- Agitatorul: Am prins'o'n brațe și i-am zis: Ne-ajută Niculae Ceaușescu !

Epigrame

UNUI ELEGANT FARA TALENT

Se înfoia în haine poetașul
dar de cum citi o strofă
am înțeles cu toți că dânsul
are haine, n'are ștofă

LA VIZIONAREA UNUI FILM CU MARELE OCTOMBRIE

De-atâtea steaguri roși-n zare
s'a estompat cerul ca seara,
Octombrie-i atât de mare
că nu mai vine....Primăvara

UN CATREN IN LOC DE RASPUNS SCRISORII D-LUI BALASU

Sărbătoarea mea ce mare
nu-i trecută-n calendare
eu serbez doar când primesc
ziarul CUVANT ROMANESC

UNUI CLAN

Comunism în trei culori,
ba și-n mai multe de se cere
cu o singură condiție:
Ei să rămână la putere.

Ion CICALA

UMOR

LA HANUL LUI MANJOALA

I.L. CARAGIALE

Să fi mers o bucată bună de drum. Viforul creștea scuturându-mă de pe șea. In înalt, nori după nori sburau opăcuți ca de spaima unei pedepse de mai sus, unii la vale pe dedesubt, alții pe deasupra la deal, perdeluind în clipe largi, când mai gros, când mai subțire, lumina ostenită a sfertului din urmă. Frigul ud mă pătrundea; simțeam că-mi îngheață pulpele și bra;tele. Mergând cu capul plecat ca să nu mă'nnece vânul, începui să simț durere la cerbice, la frunte și în urechi. Am băut prea mult ! m'am gândit eu, dându-mi căciula mai pe ameța; mă ardea sub coastele din stânga. Am sorbit în adânc vântul rece, dar un junghiu m'a fulgerat pân tot coșul pieptului de colo până colo. Am aplecat bărbia. Căciula par'că mă strângea rău..N'am făcut bine să plec ! La pocovnicu Iordache trebue să doarmă toată lumea; m'or fi așteptat; pe vremea asta, or fi crezut oamenii, firește, că n'am fost prost să plec...Am îndemnat calul care se'mpletecea par'că băuse și el..

Dar vântul s'a mai potolit; s'a luminat a ploaie; lumină cețoasă; începe să cearnă mărunt și'nțepos. Imi pun iar căciula...Deodată sângele începu iar să-mi arză pereții capului. Calul a obosit de tot; gâfâie de'nnecul vântului. Il strâng în călcâie, îi dau o lovitură de bicluscă; dobitocul face câțiva pași pripiți, pe urmă sforăie și se oprește pe loc ca și cum ar vedea în față o piedică neasteptată. Mă uit...In adevăr, la câțiva pași înaintea calului zăresc o mogâldeață mică sărind și țopoind...Un dobitoc !...Ce să fie ?...Fiară ?... E prea mică...Pun mâna pe revolver; atunci auz tare un glas de căpriță... Indemn calul cât pot; el se'ntoarce'n loc și pornește' napoi. Câțiva pași...și iar stă sforăind strângdu-î din zăbală. Pornește...Câțiva pași...Iar căprița.. Norii s'au subțiat de tot; acuma văz cât se poate de bine. E o căpriță mică, neagră; aci merge, aci se'ntoarce; aruncă din copite; pe urmă se ridică în două picioare, se repede cu bărbița în piept și cu frunte înainte să'mpungă, și face sărituri de necrezut și mehăe și fel de fel de nebunii.

Mă dau jos de pe cal, care nu mai vrea să meargă în ruptul capului, și-l apuc scurt de căpăstru; mă aplec să-i dau târâțe. Căprița se apropie sburdând mereu. Calul forăe nebun, dă să se smucească; mă pune în genuchi, dar îl țiu bine. Căprița s'a apropiat de mâna mea: e un ied negru foarte drăguț, care se lasă blând să-l ridic de jos. L-am pus în desaga din dreapta peste niște haine. In vremea asta, calul se cutremură și dârdâe din toate încheieturile ca frigurile morții.

Am încălecat...Calul a pornit năuc.

De mult acum, mergea ca praștia sărind peste gropi, peste moșoroae, peste bușteni, fără să-l pot opri, fără să cunosc locurile și fără să știu unde mă ducea. In goana asta, când la fiecare clipă îmi puteam frânge gâtul, cu trupul înghețat și capul ca'n foc, mă gândeam la culcușul bun pe care-l părăsisem prostește...De ce ?...Cocoana Marghioala mi-ar fi dat mie odaia ei, aminteri nu mă poftea...Iedul se mișcă în desagă să se așeze mai bine:mi-am întors privirea spre el: cuminte cu capul deștept scos afară din desagă, se uită și el la mine.

Mi-am adus aminte de alți ochi.. Ce prost am fost !...Calul se poticnește; îl opresc în silă; vrea să se pornească iar, dar cade sdrobit în genuchi. Deodată, printr'o spărtură de nori se arată felia din urmă aplecată pe o rână. Arătarea ei m'a amețit ca o lovitură de măciucă la mir. Mi-era în față...Atunci sunt două luni pe cer ! Eu merg la deal: luna trebue să-mi fie în spate ! Si mi-am întors repede capul, s'o văz pe cea adevărată...Am greșit drumul! merg la vale...Unde sunt ? Mă uit înainte; porumbiște cu cocenii netăiați; la spate, câmp larg. Imi fac cruce, strângând de necaz calul cu pulpele amorțite ca să se ridice,-atunci simț o svâcneală puternică lângă piciorul drept..Un țipăt !...Am strivit iedul ! Pun mâna iute la desagă: desaga goală- am pierdut iedul pe drum ! Calul se scoală scuturându-și capul ca de buimăceală; se ridică în două picioare, se smucește într'o parte și mă trântește în partea ailaltă; pe urmă o ia la goană pe câmp ca de streche și piere'n întuneric. Pe când mă ridic sdruncinat,auz foșneală pântre coceni și un glas de om din apropiere, tare:

- Tiu ! Ta-ța ! Ptfiu ! Ucigăte toaca, duce-te-ai pe pustii !
- Care-i acolo ? strig eu.
- Om bun !
- Care ?
- Gheorghe !
- Care Gheorghe ?
- Nătruț...Gheorghe Nătruț, care păzește la coceni.
- Da' nu vii încoace ?
- Ba iaca viu.

Si dintre coceni, se artă umbra omului.

- Mă rog, frate Gheorghe, unde suntem noi aicea ? am rătăcit cu viforul ăsta drumul.
- Da unde vreai dumneata să mergi ?
- La Popeștii-de-sus.
- Ehei ! La pocovnicu Iordache.
- Ei da.
- Apoi, n'ai rătăcit drumul...Da ai de furcă până'n Popești...Aicea ești d'abia în Hăculești.
- In Hăculești ? am zis eu cu bucurie, Atunci sunt aproape de hanul lui Mânjoală..
- Uite-l colea; suntem la spatele grajdului.
- Hai de-mi arată drumul, să nu-mi rup gâtul tocmai acuma. Rătăcisem vreo patru ceasuri...

Gazeta săteanului, 1898-1899

Actualitatea internațională

AUSTRIA, CĂLCÂIUL LUI "ACHILE"

Fiind considerată ca o țară neutră, totuși ea este inclusă în o mulțime de probleme privind apărarea Europei de Vest.

Poziția ei strategică în partea de mijlocul de sud al Europei, a fost studiată întotdeauna de planurile securitățil forțelor NATO-ului. Ori și cine își poate da seama privind așezarea ei geografică că Austria, va fi inclusă în ori și ce operație militară din Europa. Separând Italia de nordul forțeloe NATO-ului,ea este în același timp vecină cu Cehoslovacia și Ungaria, două țări ale Pactului Varșoviei.

După părerea experților militari ai vestului, forțele comuniste ar putea foarte ușor în câteva ore să ocupe întreaga țară, izolând Italia și împingând forțele comuniste cu încă câțiva pași

Acest lucru ar părea aproape de neînchipuit pentru unii diplomați din Vest, dar comuniștii gândesc cu totul altfel.

Nu de mult timp a avut loc o manevră sovietică cunoscută cu numele de "POLARKA", care prevedea o "ocupație pașnică" a Austriei, de forțele comuniste care ar invada din Moravia trecând prin Ungaria și ocupând parte din Croația și Slovenia.

Nu trebue uitat că până între anii 1955-56, Sovieticii staționau trupe în Austria, aproape legal. Considerând faptul că Austria nu ar avea forțe de a resista unei invazii comuniste, nu este esclus ca Uniunea Sovietică, luând în considerare diferite motive, ar putea foarte ușor să ceară din nou staționarea forțelor Pactului Varșoviei pe acest teritoriu.

De altfel, noile incidente din această regiune privind problema minorotăților, nu este altceva decât o manevră sovietică, în care fără să vrea a intrat atât Italia și Iugoslavia.

Această zonă, în planurile NATO-ului este considerată ca așa zisă "zone gray".

In alte cuvinte , nu este exclusă posibilitatea unei invazii comuniste.

Situația apărării Austriei de forțele ei proprii, este considerată ca o imposibilitate chiar și în momentul de față, când au început să se ia unele măsuri urgente de apărare.

Nu trebuie uitat însă că legea din 1971, a fixat termenul serviciului militar la numai șase luni de zile.

Acest lucru face imposibil instruirea și adaptarea civililor, vieții militare.

Austria, se poate spune că este un stat în fragmentare și de tranziție, stând ca un vid să fie înghițit de cine vrea să facă acest lucru.

Privind bugetul militar acordat apărării naționale, el este de numai 5 % din cheltuelile totale (comparat cu 39 % al Elveției, tot o țară neutră). Din anul 1971 când Austria avea 50 de batalioane operative, nu exagerăm să spunem că în anul 1974, nu putea avea nici un singur batalion gata de război.

Datorită celor doi ultimi miniștrii ai apărării naționale (Generalii Freihsler și Lutgendorf) unele remedieri au fost făcute în fața pericolului atât extern cât și intern. Sub comanda energicului General Spannochi, comandantul forțelor armate în momentul de față armata Austriei a început o revitalizare, care însă este cât se poate de înceată.

După părerea Generalului Spannochi deabia la sfârșitul anului 1978 se va putea vorbi de o înbunătățire a situației militare.

In acest timp însă tensiunile interne și opozițiile diferitelor grupe politice și etnice, continuă să fie instigate de comuniști. Vorbim de tensiunile dintre Slavi și Austrieci din regiunea Carinthia, cât și între Italieni și Austrieci din regiunea Tirol.

După părerea experților militari ai NATO-ului, Austria poate fi primul examen al reacției forțelor NATO-ului împotriva agresiunii forțelor Pactului Varșoviei.

Soviet Warsaw Pact troops on invasion exercises.

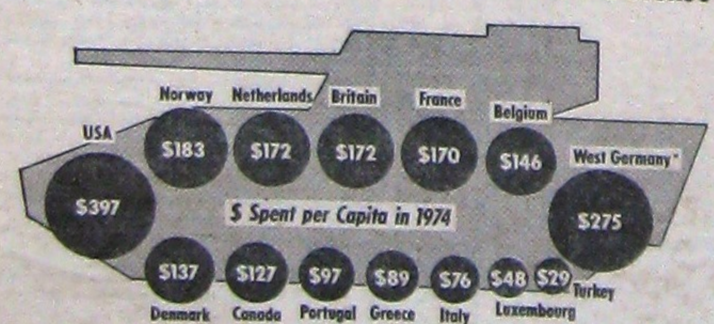
ADUNAREA MINIȘTRILOR ȚĂRILOR NATO-ULUI LA LONDRA

Pe data de 10 Mai cu ocazia întâlnirii dela Londra a miniștrilor țărilor NATO-ului, PreșesdinteleJ.Carter a cerut ca forțele vestice din Europa să facă tot ce este posibil de a combate pericolul ce amenință Europa, din partea forțelor Pactului Varșoviei.

In această primă întâlnire cu miniștrii alianței Nord Atlantice, Preș. Carter a asigurat pe reprezentanții celor 15 națiuni, că America este și va rămâne un aliat credincios. Dorința lui este "de a vedea această alianță întărită atât din punct de vedere militar, cât și politic și economic.

Președintele Carter , a cerut Consiliului NATO-ului să trecă imediat la o analiză concretă a forțelor Pactului Varșoviei. Acest lucru a spus Preș.Carter "va duce la concluzia că forțele comuniste sunt pregătite pentru o ofensivă,ceiace ne obligă pe noi de a lua măsuri de apărare". Fiecare națiune,a spus Preș.Carter, "trebue să facă sacrificii financiare, contribuind mai mult la înarmarea și întărirea apărării Europei de Vest".

El a propus ca în anul 1980 să aibă loc la Washington o adunare a miniștrilor țărilor NATO-ului, pentru a reevalua măsurile luate în acest interval de timp.

ENTHIOPIA

Regimul marxist de sub comanda Locot.Colonel Mengistu Hailie Mariam și a consiliului său militar, cunoscut sub numele de "Dergue" ce în anul 1974 a dat lovitura de stat alungând pe Impăratul Haile Selassie, trece în momentul de față printr'o criză extrem de grea, cu tot suportul Moscovei și a "experților militari cubani". Enthiopia este împărțită și atacată de peste șase grupe de rebeli, care urmăresc fie înlăturarea regimului marxist, ori independența unor provincii.

In partea de Nord peste cinci grupe de guerilă ocupă parte din teritoriu țării. Dintre ele cea din provincia Eritrea, este cea mai bine înarmată și numără peste 20,000 de soldați încadrați în "Frontul de Eliberare al Eritrea". Grupele de guerilă din Nord sunt susținute și înarmate de țările Arabe, ca Syria, Sudan și Arabia de Sud.

In această regiune trupele guvernamentale marxiste, înarmate recent cu arme moderne sovietice au deplasat mai mult de jumătate din armata ei. Acest lucru a făcut ca în partea de Sud, alte trupe de guerilă susținute de Somalia, au ocupat parte din Enthiopia.

Observatorii străini nu văd exclus un conflict între Somalia și Enthiopia, datorită fostelor teritorii franceze, Afars și Issas, care la începutul lunei Mai, au votat pentru independența,urmând ca la 27 Iunie să se formeze cel de al 49-lea Stat African.

Enthiopia are absolută nevoie de linia ferată care duce la portul Djibouti din Golful Aden. Uniunea Sovietică care a semnat un tratat militar cu Enthiopia promițând armament de peste $ 100 milioane de dolari, caută să câștige un nou client în planul cel are de a controla întrega regiune, va avea greutăți cu Somalia,care deja este considerată că este în orbita Sovietică

STATELE UNITE

Generalul Major JohnSinglaub, șeful comandamentului american din Coreia de Sud a fost rechemat la Washington ,de către Președintele J.Carter. Motivul find acela că Generalul Singlaub, a criticat părerea Preș. Carter care ar dori să retragă în viitorii patru ani, trupele americane din Coreia.

"Acest lucru" a spus Generalul Singlaub, " va duce la o invazie a Corei de Sud de către comuniștii din Nord".

Părerea generalului este susținută și de ceilanți ofițeri superiori aflați în Coreia, cu Divizia 2-a de infanterie americană.

GEN. JON SINGLAUB

Din informațiile date de presa din Washington, reise că Președintele Carter a fost supărat că un subordonat a criticat politica externă a departamentului de Stat American. Când Generalul Singlaub a apărut în fața Preș. Carter însoțit de Generalul Harold Brown,Secretarul Departamentului Apărării Naținale Carter l-a anunțat că a fost schimbat din postul din Coreia de Sud.

CRONICA VREMII

LIMITAREA ARMELOR STRATEGICE

Ion BOIERU

Este imposibil pentru cetațeanul de rând să priceapă complexul de probleme creiat de Tratatul de limitare al armelor strategige (SALT-I), încheiat în 1972 între Uniunea Sovietică și Statele Unite. Numai specialiștii și militarii sunt capabili să înțeleagă despre ce este vorba.

In orice caz, acest Tratat expiră în Octombrie 1977, deci este de actualitate, căci într'o bună măsură politica de "detente" va fi salvată numai dacă se poate ajunge la un acord pentru prelungirea acestui Tratat. Iată aspectele politice ale problemei.

SALT-I a fost cu putiință datorită tocmai politicii de "detente", presupunându-se și sperându-se că se va putea asigura o securitate, relativă și temporară, în relațiile internaționale dintre Moscova și Washington.

Numai că acest Tratat (SALT-I) a fost prost întocmit, fiindcă a lăsat o serie de ambiguități, care au fost speculate de conducerea sovietică. Adică, în loc să oprească cursa înarmărilor, acest SALT-I, a dat Moscovei impulsul pentru o tehnologie nucleară nouă și avansată. Prin aceasta, Moscova a ajuns la punctul în care să amenințe Statele Unite cu perspective din care sovieticii vor avea o netă superioritate strategică nucleară, făcând imposibilă sau extrem de dificilă apărarea Americii.

Care este soluția și formula, pe care o pot adopta americanii, pentru a ieși din încurcătură ?

Prima soluție, în opinia specialiștilor, este de natură politică. Adică, americanii sunt obligați de condițiunile actuale să oprească desvoltarea tehnologiei sovietice.

Această posibilitate a fost oferită prin Acordul dela Vladivostok, între Ford și Breznev, unde s'au fixat principiile pentru SALT-II, care urmează să se semneze în toamna lui 1977.

In discuțiile dintre Ford și Breznev au apărut doi factori importanți, care nu pot fi considerați decât prin prisma politică a valorii lor.

Este vorba de "cruise missile" și "backfire bomber".

"Cruise missile" este un aparat de sbor fără pilot, care poate fi lansat de pe uscat, apă, sau din alt avion-cu încărcătură nucleară-capabil să atingă distanțe lungi, cu mare precizie de a lovi obiectivele. Este o armă nouă americană, care asigură total apărarea Americii, căci nu poate fi distrusă de soviete, ca rachetele internaționale, nefiind fixată pe pământ.

CRUISE MISSILE

Rusia Sovietică dorește să includă această "cruise missile" în noul Tratat (SALT-II), dar refuză să considere orice restricție în contra lui "backfire bomber", care este o armă nouă sovietică, care poate atinge orice punct din Europa și chiar din Statele Unite dacă este realimentat cu benzină. Incărcătura lui nucleară ar putea distruge rachetele balistice americane, care sunt fixate în pământ.

Deci, orice fel de contra-ofensivă americană, ar deveni aproape imposibilă.

Toate eforturile pentru realizarea lui SALT-II se duc în această direcție politică, de a salva aceste arme dela orice fel de restricție.

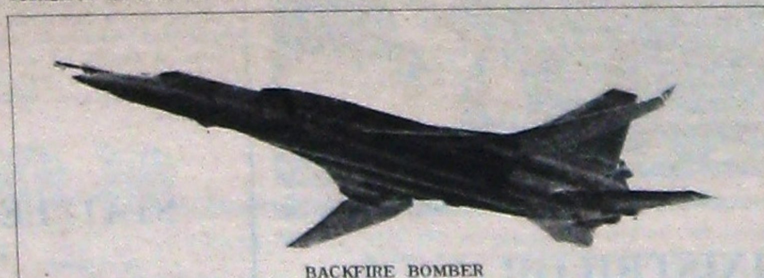
In ultimă instanță, americanii nu pot accepta să renunțe la " cruise missile" pentrucă ea reprezintă opțiunea salvării americane, în cazul în care rachetele balistice intercontinentale le-ar fi distruse de sovietici.

Americanii vor pierde, prin Tratat, opțiunea pentru "cruise missile", și, prin loviturile nucleare ale Uniunii Sovietice, rachetele balistice. Asta, în timp ce Moscova, nu va pierde nici una din armele lor strategice.

Reprezentanții americani au, de data aceasta, ocazia să verifice bunele intenții ale Sovieticilor, căci ei nu sunt amenințați de nimeni, de nici o armată sau agresiune teritorială și politică.

Moscova este centrul și focarul acțiunii de dominare comunistă mondială. Moscova știe că americanii se pregătesc de apărare, nu de ofensivă și cucerire mondială.

In felul acesta, subliniez încă odată, toate problemele se reduc la o chestie de politică, de orientare politică. Sub acest aspect, americanii nu-și mai pot permite luxul de a face concesii, deci de a lăsa tehnologiei sovietice drum deschis pentru a realiza o superioritate strategică împotriva Americii.

BACKFIRE BOMBER

Momentul pentru o nouă înțelegere, privind armele nucleare, este un moment politic, de mare tensiune.

Un SALT-II, care nu încorporează tăria politică a lumii americane, este un non-sens, o nouă capcană pe care o pregătesc comuniștii moscoviți, viitorului american. Căci Moscova continuă să se înarmeze, nu pentru apărarea securității mondiale, ci tocmai pentru destrămarea acestei securități, și cea mai mare piedică în calea planurilor lor o reprezintă America.

Dar, nu orice Americă, ci una clar văzătoare, din punct de vedere politic și conștientă de pericolele pe care le aduce Uniunea Sovietică prin politica ei de cucerire mondială. Numai o politică sănătoasă clară și temeinică poate anula planurile sovietice, și poate salva omenirea dela un dezastru nuclear.

Căci, să nu se uite, că Sovieticii nu au respect pentru valorile umane, în beția lor de putere sunt capabili să dea foc și Moscovei, numai să poată cuceri Washingtonul; și cu el întreagă lumea.

In sensul acesta, pe plan politic și din perspectiva politică, orice nou Tratat cu Sovietele trebue să înlăture ambiguitățile și să formuleze condițiile pregnante ale unei stăviliri a ambițiilor sovietice, care ambiții sunt anti-umane și anti-creștine.

Poate așa, Sovieticii vor apela la alte formule de existență și își vor risipi energiile în alte direcții, până se vor epuiza aceste energii și va dispare complect suflul revoluționar al nebuniei marxiste.

Ion BOIERU

Redacția și administrația:

P.O. BOX 4217
STATION D.
HAMILTON, ONTARIO
L8V 4L6
CANADA
TELEPHONE:
(416) 387-1832

NOTE ȘI COMENTARII

ROMÂNIEI, CU DRAGOSTE

Sub acest titlu, dar în limba engleză, adică: TO RUMANIA, WITH LOVE, pocind deci dragul și sfântul nume al României, sub semnătura lui Ilie Năstase, semnând "Nasty", a fost trimisă o scrisoare organizațiilor românești din regiunea Chicago. Pe manșeta scrisorii, sub titlul: COMITETUL DE ONOARE, găsim 18 nume de ziariști, reporteri sportivi și comentatori ai posturilor de televizie din Chicago. Scrisoarea ca atare, a fost o invitație de a lua parte la un banchet urmat de dans, Sâmbătă 23 Aprilie, la Conrad Hilton Hotel, pentru suma de $50.00. La fel de a lua parte, Duminecă 24 Aprilie la o exhibiție de tenis la International Amphitheatre, în cadrul căreia, Ilie Năstase lupta împotriva argentinianului Guillermo Vilas și Vitas Gerulaitis din Statele Unite. Apoi, el și Ion Tiriac, susțin un meci în doi cu Vilas și Gerulaitis. In final, primarul pro-tempore al orașului Chicago, Bilandic, avea ca oponent pe Aldermanul Vrdolyac.

Se mai spune în scrisoarea aceasta că, toți cei mai sus menționați, și-au oferit contribuția gratuit, în scopul de a ridica fonduri de ajutor pentru sinistrații cutremurului ce a avut loc în România în seara zilei de 4 Martie.

Am fi, desigur, porci de câine, să nu apreciem un asemenea gest umanitar, in folosul fraților noștri din atât de greu încercata Românie. Dar cum, din scrisoarea lui "Nasty", nu găsim cum și pe ce cale vor fi distribuite încasările celor două evenimente, așa ca să ajungă cu adevărat sinistraților, iată, noi, avem nespus de multe îndoieli. Și aceasta, nu pentrucă am fi noi dați dracului, ci pentru simplul motiv că, avem dovezi și martori că, atunci când a avut loc în România revărsări de ape acum câțiva ani, ajutoarele trimise de peste hotare, ca: pături și corturi, au fost distribuite armatei, iar ce-a mai rămas, a fost vândut în prăvăliile de stat, ceea ce s'a întâmplat dealtfel și cu alimentele și medicamentele iar "biet Român săracul", a trebuit să plătească până și pentru apa de băut furnizată de cisternele guvernului. Suntem pentru ajutorarea fraților noștri în suferință, atâta timp cât ajutoarele se trimit prin Crucea Roșie Canadiană sau americană. Suntem însă împotriva oricărui ajutor trimis în CONTUL 1000, care este la dispoziția guvernului și controlat numai de el. Și aceasta, pentru că nu mai putem crede în sinceritatea d-lui Ceaușescu și a guvernului pe care-l conduce, date fiind experiențele dureroase pe această temă, din trecut.

PREOȚI UCIȘI DE COMUNIȘTII SOVIETICI

Intr'o carte alcătuită de către adevărata Biserică Ortodoxă din Rusia Sovietică și ajunsă în lumea liberă, se spune că cel dintâi preot ortodox care a fost ucis de comuniști, este John Kotchurov. La fel că, preotului John Riabuhin, după ce i-s'au tăiat mâinile și picioarele, a fost îngropat fiind încă în viață. Preotul J.Krassnov, a fost ars de viu, iar preotul Nikolai Koniuhov a fost înghețat de viu. Preotul Alexander Podolskii, a fost bătut până la moarte. Preotul Grigorii Dmitrevskii, i-s'au tăiat întâi nasul și urechile, apoi capul, iar preotul Grigorii Nikolski a fost împușcat prin gură, spunându-i-se de către călăii săi comuniști că: "acum îți dăm noi ție, sfânta cuminicătură".

ÎNFILTRĂRI COMUNISTE ÎN LICEELE AMERICANE

Aflăm cu nespusă surprindere că în ziua de 4 Decemvrie 1976, a avut loc în aula liceului "Potrero Hill Junior High School" din orașul San Francisco, California, un miting prin care s'a celebrat așa zis'a "Revoluție din Octomvrie", cea rusească din 1917 și cea chineză din 1949.

Cu această ocazie, au fost distribuite pamflete ce prezentau pe copertă o chinezoaică în postura Statuii Libertății, cu flacăra libertății într'o mână și cu câteva cărți în cealaltă.

In interiorul pamfletului, printre altele, se găsea și următoarea întrebare: "Au fost oare rele aceste revoluții?" Si răspunsul urmează imediat: "Nu! Aceste revoluții au fost victorii!"

Pamfletul ridică în slăvi așa zis'a "nouă societate socialistă" pe care cele două revoluții ar fi adus-o în lume, spunând textual că: "Așa precum poporul rus și cel chinez au făcut revoluție - aceasta este ceea ce ne lipsește și nouă aici".

Iată deci, un exemplu ce dovedește libertatea de expresie în atât de batjocorita lume capitalistă, de către comuniști. Dar, pentru a întoarce foaia pe pagina cealaltă, ne întrebăm: de ce, în țările cu regimuri comuniste, nu se permite ca cei ce au alte convingeri politice, să-și spună și ei cuvântul?!